

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN 11-12-13-14-15-16-17-18-19-20

VERGADERINGENVANDECEMBER1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 1994

DECREET BETREFFENDE HET ONDERWIJS-V

DECREET TOT BEVORDERING VAN DE ECONOMISCHE EXPANSIE IN HET
VLAAMSE GEWEST

DECREET TOT OPRICHTING VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAPSBE-
LEID

DECREET TOT REGELING VAN DE RECLAME EN SPONSORING OP RADIO EN
TELEVISIE
DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET BESTUURLIJK BELEID

DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET RECHTSPOSITIE
PERSONEELSLEDEN GEMEENSCHAPSONDERWIJS

DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VLAAMS FONDS VOOR SOCIALE
INTEGRATIE VAN PERSONEN MET EEN HANDICAP

GEBRUIK VAN HET NEDERLANDS IN EUROPESE INSTELLINGEN

MESTACTIEPLAN

MIDDELENBEGROTING 1994

PROGRAMMADECREET 1994

VERZOEKSCRIFTEN

Inhoud

Nr. 11 **Woensdag 1 december 1993**

Berichten van verhindering, blz. 265

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering, blz. 265

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer M. Olivier tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de eenzijdige vaststelling van het minimum-ereloonbarema in de sociale huisvestingssector, blz. 266

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de promotie van de verkoop van individuele verbrandingsovens zonder filter als alternatief voor selectieve ophaling en huisvuilzakbelasting, blz. 267

Actuele vraag van de heer J. Gabriels tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het uitstellen van de aanleg van fietspaden langs de weg Bree-Bilzen, blz. 268

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het niet toepassen van de omzendbrieven inzake het bouwen in woonparken, blz. 270

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over een mogelijke verdaging van De Gordel in 1994 wegens de vijftigste verjaardag van de bevrijding, blz. 271

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer S. De Clerck tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse Energie Holding, blz. 272

Spreekers : de heren S. De Clerck, F. Dielens, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 275

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gebruik van het Nederlands bij het Europees Merkenbureau

Actuele interpellatie van de heer J. Gabriels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gebruik van het Nederlands als officiële taal bij de Europese instellingen, blz. 276

Spreekers : de heren F. Van den Eynde, J. Gabriels, M. Olivier

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap in de Europese Unie
- 430 (1993-1994) - Nr. 1

Bespreking, blz. 279

Spreekers : de heren P. Van Grembergen, G. Annemans, J. Gabriels, F. Van den Eynde, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 282

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de definitie van familiaal bedrijf in het kader van het Mestactieplan

Toegevoegde actuele vraag van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over een politiek akkoord betreffende de wijziging van het Mestactieplan, blz. 282

Spreekers : de heren A. Denys, F. Vandenbroucke, mevrouw V. Dua, minister-president L. Van den Brande, minister N. De Batselier

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap en tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie
- 412 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 7

Aangehouden stemmen, blz. 288

Hoofdelijke stemming, blz. 289

Spreekers : de heren D. Van Mechele, H. Van Denderen, mevrouw M. Dillen

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-V

- 408 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 8

Hoofdelijke stemming, blz. 292

Spreekers : de heren L. Appeltans en L. Van Nieuwenhuysen

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van het decreet van 1 juli

1992 tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid - 414 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 293

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid

- 399 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmen, blz. 294

Hoofdelijke stemming, blz. 296

Ontwerp van decreet tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest

- 361 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmen, blz. 297

Spreeker : de heer J. Caubergs

Hoofdelijke stemming, blz. 299

Spreeker : mevrouw M. Aelvoet

Voorstel van decreet van de heer R. Swinnen c.s. houdende wijziging van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs
- 395 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 300

Met redenen omklede motie van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen tot besluit van het op 25 november 1993 gehouden debat over de mededeling van de Vlaamse regering naar aanleiding van het globaal plan van de federale regering voor de werkgelegenheid, het concurrentievermogen en de sociale zekerheid

- 434 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 301

Spreeker : de heer J. Geysels

Met redenen omklede motie van de heren F. Dewinter en G. Annemans tot besluit van het op 25 november 1993 gehouden debat over de mededeling van de Vlaamse regering naar aanleiding van het globaal plan van de federale regering voor de werkgelegenheid, het concurrentievermogen en de sociale zekerheid
- 435 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 302

Met redenen omklede motie van de heren J. De Mol en J. Caudron tot besluit van de op 21 oktober 1993 door de heer J. De Mol in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over zijn verklaring om het moratorium voor BPA's te versoepelen

- 433 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 304

Spreekers : de heer J. De Mol, mevrouw M. Vogels, de heren A. Denys, J. Caudron, J. Van Eetvelt, J. Caubergs, E. Van Rompuy, J. Geysels

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap in de Europese Unie
– 430 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 308
Sprekers : de heren J. Geysels, W. Verreycken, P. Van Grembergen

Voorstel van motie van overeenstemming van de heer J. Taylor c.s. betreffende het besluit van de Vlaamse regering tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 436 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 310

Regeling van de werkzaamheden, blz. 311

Nr. 12 **Maandag 13 december 1993**

Berichten van verhindering, blz. 313

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 313

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 313

Verslagen
Indiening, blz. 313

Tekst aangenomen door de commissies
Indiening, blz. 315

Jaarverslagen
Indiening, blz. 315

Besluiten van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 316

Ministeriele besluiten
Indiening en verwijzing, blz. 316

Advies van de Vlaamse Mediaraad
Indiening en verwijzing, blz. 316

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 316

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 316

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 316

Samenstelling van een werkgroep
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 317

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Dettiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 41' (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking

Algemene toelichting, blz. 317

Spreker : de heer J. Taylor, verslaggever

Financiën en begroting, blz. 323

Sprekers : de heren S. Platteau, E. Van Rompuy, M. Didden, W. Verreycken, C. Lisabeth, H. Schiltz, J. Geysels, A. Denys, minister N. De Batselier, minister W. Demeester-De Meyer

Brussel, blz. 344

Sprekers : Mevrouw S. Creyf, de heren J. Van Hauthem, E. Van Rompuy, F. Dewinter, F. Dielens, A. De Boeck, E. Van Vaerenbergh, H. Suykerbuyk, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 360

Bijlage

Vraag om uitleg, blz. 361

Nr. 13 **Dinsdag 14 december 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 365

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata)

en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, blz. 365

Sprekers : de heren V. Vautmans, P. Breyne, J. Timmermans, A. Denys, mevrouw M. Vogels, de heren J. Caudron, E. Van kompy, F. Vermeiren, J. Van Eetvelt, M. Olivier, minister N. De Batselier, minister T. Kelchtermans

Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, blz. 382

Sprekers : de heer W. Taelman, mevrouw A. Leysen, minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 388

Nr. 14 Dinsdag 14 december 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 391

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse

Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid (Voortzetting), blz. 391

Sprekers : de heer G. Annemans, mevrouw A. Leysen, de heren R. Swinnen, J. Tavernier, C. Moors, L. Appeltans, A. Denys, L. Dierickx, minister L. Van den Bossche, minister L. Detiège

Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken, blz 410

Sprekers : de heren L. Pierco en G. Cardoen

Mededeling van de voorzitter, blz. 413

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken (Voortzetting), blz. 413

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, R. Vanlerberghe, J. Tavernier, H. Lauwers, R. Van Hooland, M. Van der Poorten, P. Dewael, E. Van Rompuy, minister L. Van den Bossche, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 435

Nr. 15 Woensdag 15 december 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 437

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede

aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de

Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot **begeleiding** van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid, blz. 437

Sprekers : de heren L. Bril, J. Sleenckx, P. Deprez, S. De Clerck, F. Wymeersch, D. Van Mechelen, mevrouw M. Aelvoet, de heren P. Dewael, J. Ulburghs, A. Denys, E. Van Rompuy, P. Van Grembergen, M. Maertens, E. Schuermans, minister L. Detiège, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 463

Nr. 16 Woensdag 15 december 1993
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 465

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot **begeleiding** van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Leefmilieu en Natuurbehoud, blz. 456
Sprekers : de heren M. Verwilghen, H. Brouns, X. Buisseret, J. Timmermans, A. Denys, F. Wymeersch, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer J. Van Looy, mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Barbé, M. Capoen, A. Arts, minister N. De Batselier

Media, blz. 488

Sprekers : de heren P. Chevalier, H. Van Dienderen, S. De Clerck, A. Denys, mevrouw M. Dillen, de heren M. Bartholomeeussen, W. Seeuws, E. Van Rompuy, H. Olaerts, F. Sarens, minister N. De Batselier, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 506

Nr. 17 Donderdag 16 december 1993
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 507

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 507

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13

- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 291 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
- 314 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 333 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 417 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 418 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 419 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 431 (1993-1994) - Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Welzijn en Gezondheid, blz. 507
Sprekers : de heren G. Anthuenis, L. Goutry, M. Maertens, mevrouw L. Maximus, de heren K. Van Overmeire, H. Van Wambeke, E. Van Vaerenbergh, mevrouw M. Vogels, de heren M. Olivier, B. Vandendriesche, J. Geysels, minister W. De-

meester-De Meyer, minister L. Detiège

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap
- 392 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 528
Artikelsgewijze bespreking, blz. 528

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
- 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 291 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
- 314 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 333 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in

Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 417 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 418 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 419 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 431 (1993-1994) - Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur, blz. 530
Sprekers : de heren M. Van Peel, F. Dewinter, W. Seeuws, L. Hancké, J. Geysels, F. De Man, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 536

Nr. 18 Donderdag 16 december 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 537

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5

– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur (Voortzetting), blz. 537
Sprekers : de heren P. Dewael, W. Seeuws, P. Hostekint, F. De Man, M. Van Peel, J. Geysels, E. Van Rompuy, H. Lauwers, A. Denys, L. Hancké, L. Dierickx, L. Peeters, E. Beysen en minister H. Weckx

Openbare Werken en Vervoer, blz. 559
Sprekers : de heren E. Beysen, J. Ansoms, W. Verreycken, J. De Mol, H. Van Dienderen, R. Van Hooland, H. Schiltz, F. Van den Eynde, mevrouw M. Dillen, minister T. Kelchtermans en minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 585

Nr. 19 Vrijdag 17 december 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 587

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de alge-

mene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlandse en Europese Aangelegenheden, blz. 587

Sprekers : de heren H. Suykerbuyk, F. Van den Eynde, L. Van Nieuwenhuysen, D. Van der Maelen, S. De Clerck, J. Ulburghs, P. Van Grembergen, mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Dierickx, G. Annemans, E. Van Rompuy, F. Vergote, A. Denys, minister J. Sauwens, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 613

Nr. 20 **Vrijdag 17 december 1993**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 615

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 615

Verzoekschriften (Regl. art. 82),

blz. 616

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer L. Standaert tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de niet uitbetaling van beloofde toelagen aan de V.Z.W. Payoke, blz. 616

Actuele vraag van de heer J. Gabriels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over zijn aanvankelijke weigering om het probleem rond het taalgebruik bij het Europees Merkenbureau aanhangig te maken bij het Overlegcomité Federale regering – Gemeenschaps- en Gewestregering

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het feit dat op de Europese top geen beslissing genomen werd in verband met het Nederlands, als officiële taal van het Merkenbureau, blz. 616

Actuele vraag van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over eventuele Vlaamse subsidiëring voor een Nederlands-Belgisch kalvergiebedrijf in de Noorderkempen, blz. 618

Actuele vraag van de heer J. Ulburghs tot de heer L. Van den Brande, minister-

president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de investeringen in Center-Parcs, blz. 619

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het antwoord van de Vlaamse regering aan de federale regering over de weigering van Sabena om haar advertentie te plaatsen, blz. 619

Actuele vraag van de heer K. Pinxten tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over recente persberichten nopens een nieuwe inruiloperatie van de Begemann-aandelen van Belgische openbare investeringsmaatschappijen, blz. 620

Actuele vraag van de heer H. Van Dieren tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het terugschroeven van de NMBS-investering voor binnenlands vervoer ten voordele van de TGV, blz. 622

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de recente besprekingen omtrent de uitdieping van de Schelde, blz. 623

Actuele vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de actuele onrust bij de plaatselijke bevolking over de voorgestelde vestiging van een verbrandingsoven in het Vilvoordse, blz. 624

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het feit dat sedert het begin van het nieuwe televisie-seizoen het Vlaams Blok nog nooit rechtstreeks aan bod kwam in het actualiteitsprogramma "De zevende dag", blz. 624

Actuele vraag van de heer E. Van Varenbergh tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het gebrek aan belangstelling van de Vlaamse regering voor de faciliteitengemeenten rond Brussel, blz. 624

Actuele vraag van de heer F. Dielens tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het geweld in de jeugdprogramma's van VTM, blz. 626

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 627

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 627

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 630

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13

– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)

– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 631

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 – 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 25

Artikelsgewijze bespreking, blz. 664

Spreker : de heer L. Barbé

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5

– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 – 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20
Mededeling van de fractievoorzitters, blz. 688

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, F. Dewinter, L. Hancké, F. Vandenbroucke, J. Gabriëls, J. Geysels, P. Van Grembergen, J. Van Hauthem, minister W. Demeester-De Meyer, minister-president L. Van den Brande

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 698

Sprekers : de heren L. Standaert en G. Annemans

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 700

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 701

Spreker : de heer J. Valkeniers

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 702

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Aangehouden stemming, blz. 704

Spreker : de heer S. Platteau

Hoofdelijke stemming, blz. 716

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 718

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 – 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 25

Aangehouden stemmingen, blz. 719

Sprekers : de heren W. Seeuws, J. Tavernier, V. Vautmans, J. Caudron, J. De Mol, mevrouw M. Vogels, de heer J. Timmermans, minister L. Van den Bossche

Hoofdelijke stemming, blz. 735

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap

– 392 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 737

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 30 november 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de benoemingspolitiek in de Brusselse OCMW's

– 438 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 738

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, F. Dielens, J. Van Hauthem, mevrouw A. Neyts-Uyttebroeck en mevrouw S. Creyf-Blondé

Met redenen omklede motie van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 30 november 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de benoemingspolitiek in de Brusselse OCMW's

– 439 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 740

Regeling van de werkzaamheden, blz. 741

Bijlagen

Bijlage 1: Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 (Tabel), blz. 745

Bijlage II : Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 (Tabel), blz. 771

Bijlage III : Samenvatting schuldssituatie Vlaamse Gemeenschap per rubriek, blz. 885

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Caubergs, J. De Seranno, W. De Vlieghe, E. Flamant : gezondheidsredenen ;

W. Claes, E. Derycke : buitenslands ;

P. Hostekint : ambtsverplichtingen.

VOORSTELLEN VAN DE CREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer H. Olaerts c.s. houdende erkenning en organisatie van niet-openbare radio

— 440 (1993-1994) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor de Media

- Voorstel van decreet van mevrouw M. Aelvoet houdende de vervrouwelijking van de namen van beroep, ambt, graad of titel — 441 (1993-1994) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Cultuur.

- Voorstel van decreet van de heren E. Schuermans en J. Vandeurzen houdende de oprichting van het Limburgs Reconvertiefonds — 442 (1993-1994) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren E. Schuermans en J. Vandeurzen betreffende de reconversie in Limburg — 443 (1993-1994) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid.

- Voorstel van resolutie van de heer L. Van Nieuwenhuysen betreffende de uitvoering van het traject van de N 58 over het grondgebied van het Vlaamse Gewest — 444 (1993-1994) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Openbare Werken en Vervoer.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer L. Gouty namens de commissie voor Welzijn en Gezondheid over het ontwerp van decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap — 392 (1992-1993) — Nr. 2.
- door de heer P. Hostekint namens de commissie voor Cultuur, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993 — 19-C (1992-1993) — Nr. 3-A.
- door de heer P. Deprez namens de commissie voor Economie,

Voorzitter

- Energie, Landbouw en Werkgelegenheid, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 19-C (1992-1993) — Nr. 3-B.
- door de heer P. Breyne namens de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 19-C (1992-1993) — Nr. 3-C.
- door de heer H. Brouns namens de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 19-C (1992-1993) — Nr. 3-D.
- door mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke namens de commissie voor de Media, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 19-C (1992-1993) — Nr. 3-E.
- door de heer A. Schellens namens de commissie voor Openbare Werken en Vervoer, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 19-C (1992-1993) — Nr. 3-F.
- door de heren M. Van der Poorten en W. Demuyt namens de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. 11-A.
- door de heer D. Van der Maelen namens de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. 11-B.
- door de heer P. Hostekint namens de commissie voor Cultuur, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. 11-C.
- door de heren P. Deprez en E. Schuermans namens de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. 11-D.
- door de heren P. Breyne, J. De Seranno en J. De Mol namens de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. 11-E.
- door de heer H. Brouns namens de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. 11-F + Bijlagen.
- door mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke namens de commissie voor de Media, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. 11-G.
- door de heer J. De Meyer namens de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. 11-H.
- door de heer A. Schellens namens de commissie voor Openbare Werken en Vervoer, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. 11-I.
- door de heer B. Vandendriessche namens de commissie voor Welzijn en Gezondheid, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. 11-J.

Voorzitter

- mene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. II-J.
- door de heer E. Van Vaerenbergh namens het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams-Brabant, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. 11-K.
- door de heer J. Taylor namens de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 18A (1992-1993) — Nr. 2.
- door de heer J. Taylor namens de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 19-C (1992-1993) — Nr. 5.
- door de heer J. Taylor namens de commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 14 (1992-1993) — Nr. 2.
- door de heer J. Taylor namens de commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 15 (1992-1993) — Nr. 13 + Bijlage.
- door de heer P. Deprez namens de commissie voor Economie,

Energie, Landbouw en Werkgelegenheid over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
— 415 (1993-1994) — Nr. 9.

- door mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke namens de commissie voor de Media over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
— 415 (1993-1994) — Nr. 10.
- door de heer D. Van der Maelen namens de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
— 415 (1993-1994) — Nr. 11.
- door de heer P. Desmet namens de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
— 415 (1993-1994) — Nr. 12.
- door de heren P. Breyne en J. De Mol namens de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
— 415 (1993-1994) — Nr. 13.
- door de heren W. Demuyt en M. Van der Poorten namens de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
— 415 (1993-1994) — Nr. 14.
- door de heer P. Hostekint namens de commissie voor Cultuur over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
— 415 (1993-1994) — Nr. 15.
- door de heer J. De Meyer namens de commissie voor Onder-

wijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
— 415 (1993-1994) — Nr. 16.

- door de heer G. Vermassen namens de commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
— 415 (1993-1994) — Nr. 17.
- door de heer B. Vandendriessche namens de commissie voor Welzijn en Gezondheid over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
— 415 (1993-1994) — Nr. 18.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIES

Indiening

De voorzitter : De volgende tekst aangenomen door de commissies werd ingediend :

- Tekst aangenomen door de commissies van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
— 415 (1993-1994) — Nr. 19.

JAARVERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarverslag 1991-1992 van de Vlaamse Mediaraad.
- Jaarverslag 1991-1992 van de Raad voor Lokale Radio's.

Voorzitter

Deze verslagen liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering.

BESLUITEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende besluiten van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Besluit van 24 november 1993 van de Vlaamse regering houdende verdeling van het provisioneel krediet van basisallocatie 00.04 van programma 24.6 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Besluit van 7 oktober 1993 van de Vlaamse regering houdende overheveling van een bedrag van 913,5 miljoen frank van de basisallocatie 01.01 van het programma 24.7 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993 naar de basisallocatie 62.4 van deze uitgavenbegroting. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

MINISTERIELE BESLUITEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ministeriële besluiten werden ingediend :

- Ministerieel besluit van 2 december 1993 houdende overschrijving van vastleggingskredieten tussen de programma's 43.10 en

43.20 voor het begrotingsjaar 1993. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Ministerieel besluit van 2 december 1993 houdende herverdeling van vastleggingskredieten binnen het programma 43.20 voor het begrotingsjaar 1993. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ministerieel besluit van 2 december 1993 houdende overschrijving van vastleggingskredieten tussen de programma's 44.10 en 44.50 voor het begrotingsjaar 1993. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ADVIES VAN DE VLAAMSE MEDIARAAD

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende advies van de Vlaamse Mediaraad werd ingediend :

- Advies van de Vlaamse Mediaraad over het ontwerpbesluit van de Vlaamse regering betreffende de toekenning van zendvergunningen aan erkende lokale radio's
 - Advies nr. 93/12.Verwezen naar de commissie voor de Media.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Arrest nr. 81/93 van 1 december 1993 (rolnummer 522) ;

- Arrest nr. 82/93 van 1 december 1993 (rolnummers 527 en 529) ;
- Arrest nr. 83/93 van 1 december 1993 (rolnummer 534) ;
- Arrest nr. 84/93 van 7 december 1993 (rolnummers 443, 444, 447 tot 453, 459 tot 465, 468 tot 475 en 477 tot 482).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en een vordering tot schorsing liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Rolnummer 607 ;
- Rolnummer 614.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren J. Ansoms, G. Anthuenis, E. Baldewijns, L. Barbé, M. Bartholomeeussen, E. Beysen, R. Bosman, P. Breyne, L. Bril, H. Brouns, X. Buisseret, M. Capoen, J. Caubergs, J. Caudron, J. De Bremacker, H. De Croo, J. De Meyer, J. Eeman, L. Goutry, R. Landuyt, C. Lisabeth, M. Maertens, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren M. Olivier, J. Peeters, H. Suykerbuyk, J. Valkeniers, F. Van den Eynde, J. Vandeurzen, R. Van Hooland, L. Van Nieuwenhuisen, E. Van Vaerenbergh, A.

Voorzitter

Verlinden, F. Vermeiren, W.
Verreycken, mevrouw M. Vo-
gels.

SAMENSTELLING VAN EEN WERKGROEP

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de SP-fractie is
in de werkgroep Ontzuiling de heer
Vanvelthoven als vast lid vervangen
door de heer Leo Peeters en de heer
Leo Peeters als plaatsvervangend lid
vervangen door de heer Sleenckx.

ONTWERP VAN DECREET hou- dende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotings- jaar 1993

- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Ver-
slag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET hou- dende tweede aanpassing van de al- gemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het be- grotingsjaar 1993

- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
- 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+
Errata) en 2 (Aangepaste admini-
stratieve begroting)
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Ver-
slag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET hou- dende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het be- grotingsjaar 1994

- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Er-
rata) (Toelichtingen)
- 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag
Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET hou- dende de algemene uitgavenbegro- ting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Er-
rata) (Toelichtingen)
- 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erra-
tum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4
(Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag
Rekenhof)

BELEIDSBRIEF Algemeen wel- zijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begro- ting, Gezondheidsinstellingen, Wel- zijn en Gezin

- 291 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Preventieve ge- zondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en So- ciale Aangelegenheden

- 314 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Gezondheids- zorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse mi- nister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

- 333 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het wetenschaps- beleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-presi- dent van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

- 417 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidspriori- teiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister- president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

- 418 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het landbouwbe- leid in Vlaanderen. Beleidsprioritei- ten voor 1994, ingediend door de

heer L. Van den Brande, minister- president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

- 419 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Externe betrek- kingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister- president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

- 431 (1993-1994) - Nr. 1

ONTWERP VAN DECREET hou- dende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking

ALGEMENE TOELICHTING

De voorzitter : Aan de orde zijn het
ontwerp van decreet houdende
tweede aanpassing van de midden-
begroting van de Vlaamse Gemeen-
schap voor het begrotingsjaar 1993 ;
het ontwerp van decreet houdende
tweede aanpassing van de algemene
uitgavenbegroting van de Vlaamse
Gemeenschap voor het begrotings-
jaar 1993 ; het ontwerp van decreet
houdende de middelenbegroting van
de Vlaamse Gemeenschap voor het
begrotingsjaar 1994 ; het ontwerp
van decreet houdende de algemene
uitgavenbegroting van de Vlaamse
Gemeenschap voor het begrotings-
jaar 1994 ; de Beleidsbrief Alge-
meen welzijnswerk, ingediend door
mevrouw Demeester-De Meyer,
Vlaamse minister van Financiën en
Begroting, Gezondheidsinstellingen,
Welzijn en Gezin ; de Beleidsbrief
Preventieve gezondheidszorg 1993-
1997, ingediend door mevrouw De-
tiège, Vlaamse minister van Tewerk-
stelling en Sociale Aangelegenheden ;
de Beleidsbrief Gezondheids-
zorg, ingediend door mevrouw De-
meester-De Meyer, Vlaamse minis-
ter van Financiën en Begroting, Ge-
zondheidsinstellingen, Welzijn en
Gezin ; de Beleidsbrief Het weten-
schapsbeleid in Vlaanderen. Be-
leidsbrief voor 1994, ingediend door
de heer Van den Brande, minister-

Voorzitter

president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen ; de Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen ; de Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen ; de Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen en het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994.

Het werkschema voor het begrotingsdebat werd reeds eerder rondgedeed en ligt eveneens op de banken.

Is de Raad het daarmee eens ? (*Instemming*)

De algemene bespreking is geopend.

De heer Taylor, verslaggever, heeft het woord.

De heer J. Taylor (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, de commissie voor Financiën en Begroting onderzocht het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 en het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994, alsmede het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van

de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993 en het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993.

Wegens de innige band tussen de middelen- en uitgavenbegroting wordt één verslag betreffende deze vier ontwerpen van decreet uitgebracht.

Door het Rekenhof werden een aantal materiële vergissingen in de ontwerpen van uitgavenbegroting vastgesteld. De materiële verbeteringen werden verwerkt in de teksten aangenomen door de commissie. Hetzelfde geldt voor de door de bevoegde minister tijdens de commissie voor Openbare Werken en Vervoer meegeedeelde rechtzetting betreffende de begroting van het Vlaamse Infrastructuurfonds.

De voorliggende ontwerpen van decreet houdende de algemene begroting werden behandeld overeenkomstig artikel 73 van het Reglement van de Vlaamse Raad. De voorzitter van de Raad verwees de algemene uitgavenbegroting 1994 en de administratieve begroting 1994 naar de verschillende inhoudelijk bevoegde commissies, die na indicatieve stemming, bij de commissie voor Financiën en Begroting verslag uitbrachten over de hun voor onderzoek toegewezen decreetsartikelen en gedeelten van afdeling I begrotingskredieten -, afdeling III - diensten met afzonderlijk beheer - en afdeling V - instellingen van openbaar nut - van de krediettabel. Ook het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams-Brabant bracht een advies uit over het haar toegewezen gedeelte.

Ook de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting 1993 werd door de voorzitter van de Raad naar de aantal inhoudelijk bevoegde commissies verwezen. Te dien einde werden zowel de decreetsbepalingen als de decreettabel opgesplitst. Als bijlage bij dit verslag verschijnt de bij onze werkzaamheden gebruikte indeling.

Zowel in de commissie voor Financiën en Begroting als in de verschillende inhoudelijk bevoegde commissies konden amendementen worden ingediend.

In de inhoudelijk bevoegde commissies hadden alle stemmen een indicatieve waarde. De definitieve stemmen en uiteraard ook de eindstemmen over het ontwerp van decreet vielen onder de bevoegdheid van de commissie voor Financiën en Begroting.

Door de wet van 28 juni 1989 werd een budgettaire nieuwigheid ingevoerd, met name de administratieve begroting. Deze administratieve begroting dient het voorwerp uit te maken van een met redenen omklede motie waarbij de Vlaamse Raad verklaart dat de administratieve begroting in overeenstemming is met de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting.

De verschillende inhoudelijk bevoegde commissies bevestigden de overeenstemming van de hen toegewezen gedeelten van de administratieve begroting met de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting. Formeel gezien werd enkel in de commissie voor Financiën en Begroting een met redenen omkleed voorstel van motie van overeenstemming behandeld.

Voor alle duidelijkheid wijzen wij er hier nog op dat naast het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams-Brabant de hiernavolgende inhoudelijk bevoegde commissies verslag uitbrachten bij uw commissie voor Financiën en Begroting over de algemene uitgavenbegroting 1994.

Het betreft de commissies die inhoudelijk bevoegd zijn voor aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet : de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden, de commissie voor Cultuur, de commissie voor Media, de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, de commissie voor Welzijn en Gezondheid. Het betreft eveneens de commissies

Taylor

die inhoudelijk bevoegd zijn voor aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet : de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken, de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid, de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud en de commissie voor Openbare Werken en Vervoer.

Enkel de commissie voor Financiën en Begroting onderzocht het ontwerp van tweede aanpassing van de middelenbegroting 1993 en het ontwerp van middelenbegroting 1994. De behandeling gebeurde gelijktijdig met de behandeling van het ontwerp van algemene uitgavenbegroting 1994 en het ontwerp van tweede aanpassing van de begroting 1994.

In haar inleiding tot de besprekingen verklaarde de minister van Financiën en Begroting dat de Vlaamse regering bewust de traditie heeft willen doorbreken om de begroting in volle vakantieperiode goed te keuren en aan de pers voor te stellen. Voor de eerste maal kreeg de Vlaamse Raad de primeur en werd als eerste in kennis gesteld van het ontwerp van begroting dat de regering wenste in te dienen. Dit ontwerp trekt volledig alle lijnen door van de beslissingen die de Vlaamse regering heeft genomen ter gelegenheid van de opstelling van het bijblad bij de begroting 1993.

De minister structureerde haar uiteenzetting in vijf verschillende delen.

Het eerste deel is de situering van de begroting en Vlaanderen in het geheel van de macro-economische evoluties. Volgens de minister is de begroting van de Vlaamse Gemeenschap immers geen document dat op zichzelf staat, los van de sociaal-economische realiteit. Het belang van deze economische omgeving is ten gevolge van het Sint-Michielsak-

koord nog groter geworden, ook in de overgangperiode naar het jaar 2000.

De minister stelde in deze context dat in de industrielanden de economische groei sterk beperkt blijft, tot amper 1 percent in 1993, en 1,2 percent in 1994. Voor 1994 zijn de economische verwachtingen in West-Europa beter dan in 1993, maar alle internationale bronnen hebben hun groeiprognoses herhaalde malen in neerwaartse zin aangepast.

Het reëel bruto binnenlands produkt van de EG kan in 1994 toenemen met 1,6 percent. De minister meende dat de verbeterde situatie op lange termijn een keuze inhoudt die op korte termijn pijn kan doen. Ook de Vlaamse regering is zich bij haar begrotingsopstelling bewust van het lage groeicijfer van de economie, en zij mikt voor Vlaanderen op een groeicijfer van 1,2 percent.

Een andere belangrijke indicator is de inflatie. In juli 1993 bedroeg de gemiddelde inflatie in de EG 3,5 percent op jaarbasis, tegenover 3,9 percent in 1992. In Duitsland zou de inflatie afnemen van 4,6 percent in 1993 tot 2,9 percent in 1994. De minister beschouwt dit als een van de weinige schaarse lichtpunten op het vlak van de economische indicatoren.

De evolutie van de werkgelegenheid in Europees verband blijft negatief. Volgens de Europese Commissie zou in de EG het aandeel van de werklozen in de totale beroepsbevolking nog toenemen van 10,1 percent in 1992 tot 11,5 percent in 1993 en 12 percent in 1994. Dit alles geeft aan dat de Vlaamse Gemeenschap ook in 1994 de gevolgen van deze slechte internationale conjunctuur zal voelen : hoge werkloosheid, hoge economische groei en lage inflatie. Deze macro-economische tendenzen hebben de voorliggende begroting 1994 beïnvloed.

De minister gaf in haar inleiding aan dat zij vijf prioriteiten heeft gesteld bij de Vlaamse begroting, namelijk

visie, verantwoordelijkheid, voorzichtigheid, volledigheid en vernieuwing. Het zijn misschien wel abstracte begrippen, maar door de minister zijn ze in de begroting omgezet in een daadwerkelijke realiteit.

De Vlaamse begroting bedraagt op kasbasis 509,5 miljard frank. Op beleidsniveau wordt ze op 498,1 miljard frank geraamd. De primaire uitgaven, namelijk het totaal van alle betalingskredieten min de rentelasten en de aflossingen, liggen op 485,5 miljard frank. Ter vergelijking, de federale overheid voorziet primaire uitgaven in de begroting 1994 ad 1019,4 miljard frank. Het gewicht van de Vlaamse Gemeenschap ten opzichte van de federale overheid ligt, conform de logica van de financieringswet, nu op 47 percent van dat van de federale overheid.

In deze context is het belangrijk even de vijf prioriteiten van nabij te bekijken. Wat bedoelt de minister met "visie" ? Wat wil de regering met haar begroting 1994 bereiken ?

Ten eerste, wenst de regering een gezond en correct geraamd evenwicht. De Vlaamse begroting ambieert eerst en vooral een structureel evenwicht tussen inkomsten en uitgaven. Dit vereist een strikte budgettaire orthodoxie, hetgeen onder meer impliceert dat alle inkomsten en uitgaven worden verrekend. In de begroting 1994 wordt het herbudgetteringsproces dat in 1993 was opgestart, voltooid.

Ten tweede, wil de regering een rentesneeuwbal vermijden. De begroting 1994 is een beheersbare begroting. De daling van het netto te financieren saldo is ingezet, precies zoals voorzien in de lange termijnplanning. De eigen Vlaamse schuldpbouw blijft binnen de perken waardoor de huidige beleidsgroei in het komende decennium onverminderd kan worden voortgezet. De toekomstige Vlaamse regeringen zullen dus nooit worden gedwongen drastische besparingen door te voeren.

Taylor

CVP-Raadslid John Taylor trad op als verslaggever bij de begrotingen

ren. De strikte normering die de Vlaamse regering zich daartoe oplegt, is afgestemd op een stabilisatie van de schuldgraad op 75 percent van de middelen in het jaar 2010.

Ten derde, stelt de regering dat er voldoende beleidsruimte moet worden aangelegd om de grote maatschappelijke uitdagingen aan te pakken. De regering heeft een reserve aangelegd die in 1994 en 1995 zal worden aangewend als een krachtige, tijdelijke tewerkstellingsimpuls.

De vier grote krachtlijnen van de begroting 1994 passen volgens de minister perfect binnen dit beeld.

Ten eerste is er een versteviging van het sociaaleconomisch draagvlak via een continu hoog investeringsritme en een volledige stabilisatie van het belastings- en heffingsniveau.

Ten tweede is er aandacht voor de creatie van nieuwe tewerkstellingskansen.

Ten derde is er een gestage uitbouw van de welzijnssector binnen budgettair beheersbare limieten.

En ten vierde, is er een structurele beheersing van alle andere uitgavenstromen.

De tweede prioriteit van de Vlaamse regering betreft de verantwoordelijkheid. De middelen waarover de Vlaamse Gemeenschap beschikt, zijn niet onuitputtelijk. De middelen van de Vlaamse Gemeenschap liggen immers voor 92 percent mathematisch vast. Voor zover de Vlaamse regering de intentie zou kunnen hebben, aldus de minister, om de middelenverhoging door te voeren, zou ze heel beperkt zijn. Ze zou slechts over een manoeuvreerruimte van 8 percent beschikken. Bovendien zou zij daarvoor slechts kunnen optreden via de gewestbelastingen - nu goed voor ongeveer 30 miljard frank-, via de bereikte milieueffingen of via opcentiemen op de personenbelastingen of het kijk- en luisergeld.

De minister heeft duidelijk gesteld dat zij niet voor deze gemakkelijheidsoplossing kiest. Integendeel, er wordt louter gewerkt met een volledige uitgavenbeheersing. Daartoe heeft de Vlaamse regering zichzelf begin mei een eigen, verscherpte begrotingsnorm opgelegd. De nieuwe norm houdt rekening met de gewijzigde financieringswet een gevolg van het Sint-Michielsakkoord die in de periode 1993-1999 de middelen van de gemeenschappen en gewesten doet stijgen. De nieuwe norm is technisch beter afgestemd op de meerjarenbegroting die de Vlaamse regering zich vanaf de begroting 1994 oplegt. De keuze voor een lange-termijnbegrotingsnorm duidt er expliciet op dat de Vlaamse regering haar verantwoordelijkheid opneemt ten opzichte van de huidige en toekomstige generaties.

De Vlaamse regering nam bij het opmaken van de begroting een uiterste voorzichtigheid in acht. Daarvan vinden wij een aantal voorbeelden terug : de inkomsten worden zo laag

mogelijk ingeschat en inzake uitgaven gaat de aandacht vooral uit naar reserves en provisies die worden aangelegd ten einde aan eventuele loonsaanpassingen te kunnen voldoen.

Ook de volledigheid speelt bij de begroting 1994 een belangrijke rol. Men probeerde de herbudgetteringsoperaties die in 1993 werden gestart, te voltooien door de afschaffing van de leningsmachtigingen voor huisvestingsmaatschappijen en de vervanging ervan door een systeem van directe subsidiëring. De Vlaamse regering gaat hiermee ook een verbintenis aan ten aanzien van de Vlaamse Raad en vraagt of dit parlement erover wil waken dat in de toekomst niet opnieuw een dergelijke debudgetterings- en ontwikkelingspolitiek de kop opsteekt.

In de begroting 1994 werden ten slotte een aantal vernieuwende technieken opgevoerd die de graad van budgettaire orthodoxie moeten verhogen.

Een eerste principe betreft het invoeren van een lange-termijnnorm : de waarde van een meerjarenbegroting hangt immers af van de mate waarin men de ontwikkeling van de beleidsruimte correct inschat. De Vlaamse regering ontwikkelde daartoe een budgettaire normering op lange termijn en een meerjarenbegroting die daaraan is gekoppeld. Daarbij opteert de regering ervoor in de eerste plaats de norm niet op kasuitgaven te baseren, maar wel op de aangegane of nog te sluiten overeenkomsten.

Een andere vernieuwing is ongetwijfeld de doelmatigheidscontrole van de uitgaven, die op 1 januari 1993 als een experiment werd toegepast in vier administratieve instellingen. In 1994 zal de toepassing ervan worden uitgebreid naar een aantal andere deeldomeinen. De doelmatigheidscontrole dient om elke overheidsuitgave te onderzoeken en na te gaan of met de uitgave het vooropgestelde doel al dan niet wordt be-

Taylor

reikt. Het is niet zozeer een jaarlijkse inspectie, maar veeleer een continu proces van beoordeling en bijsturing van de prestaties van de organisatie.

De minister benadrukt overigens dat de experimentele doelmatigheidscontrole geen alleenstaand initiatief is. De herwerking van de controlewetgeving vindt er immers zijn grondslag in. De kerngedachten daarbij zijn : responsabilisering van de administratieve entiteiten, het vroeger betrekken van controleinstanties bij het besluitvormingsproces, grotere flexibiliteit inzake inzet van middelen en gebruikte methodes en procedures en een no-nonsense-benadering met betrekking tot de inschatting van middelen in functie van de geformuleerde operationele doelstellingen.

Een vierde vernieuwend element vinden wij bij het centraal thesauriebeheer voor de Vlaamse publiekrechtelijke instellingen. Met het oog op een optimaal kasbeheer bij de instellingen van openbaar nut, werd een centraal thesauriebeheer georganiseerd. De financiële voordelen daarvan liggen voor de hand : dankzij de schaalvergroting realiseert men enerzijds hogere intrestopbrengsten en anderzijds kan men lagere rentes bedingen voor leningen. Hiermee is de Vlaamse regering de eerste Europese overheid die een doorgedreven financiële centralisatie verwezenlijkt in navolging van de bedrijfswereld die al op enkele jaren ervaring kan bogen.

Het schuldbeheer zelf vormt weer een ander vernieuwingselement. De voorbije jaren kende dit schuldbeheer een gestage vooruitgang en werd het voortdurend verbeterd. Dit uit zich bovendien in het feit dat de Vlaamse kredietwaardigheid wordt gewaardeerd op federaal niveau.

Hiermee besluit ik de opsomming van de belangrijkste punten aangaande de begroting 1994 die mevrouw de minister heeft aangestipt.

Over de uitvoering van de begroting 1993 voegt zij daaraan toe dat deze geen verdoken problemen oplevert, maar dat integendeel de uiterst omzichtige begrotingsopstelling ervoor heeft gezorgd dat het resultaat zowat 10 percent gunstiger zou kunnen zijn dan verwacht.

Verskillende leden van de commissie hebben hun bevindingen met betrekking tot de Vlaamse begrotingsnormering naar voren gebracht. De minister concludeerde dat de middelevolutie in werkelijke prijzen op lange termijn nagenoeg vastligt. De reële middelevolutie is immers nagenoeg volledig losgekoppeld, zeker gedurende de overgangperiode van de invloed van conjuncturele elementen. De totale opbrengsten kunnen bijgevolg trendmatig vooraf worden bepaald, zonder dat de macro-economische conjunctuercyclus deze vooraf bepaalde trend op middellange of korte termijn in sterke mate kan beïnvloeden. Voor het begrotingsbeleid van de Vlaamse regering heeft dit tot gevolg dat de facto geen eigen anti-cyclisch beleid kan worden gevoerd.

Rekening houdend met het niet eigen anti-cyclisch karakter van haar inkomsten, kan de Vlaamse regering dus onmogelijk haar begroting als een macro-economisch stabilisatie-instrument hanteren. Een anti-cyclisch begrotingstekort kan ze immers na de conjuncturele heropleving niet goedmaken door de te verwachten meerontvangsten. Tijdelijk verhoogde uitgaven voor crisisinterventies geven bijgevolg alleen maar aanleiding tot een permanent verhoogde schuld. Alleen via eenmalige uitgavenimpulsen binnen de vooraf bepaalde trendmatige evolutie van de globale middelen, kan de Vlaamse Gemeenschap inspelen op een federaal bepaald anti-cyclisch begrotingsbeleid. Dit wil zij dan ook doen, vooral in het kader van de tewerkstellingsconferentie. In een onmiddellijke repliek op de inleiding van de minister werd door de leden van de commissie ingegaan op verscheidene aspecten van het begrotingsbe-

leid van de Vlaamse regering, dit onder meer aangaande de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de beslissingsfase van het sociaal pact van de federale regering en ook in verband met de opname van de bestaande ecologische schuld in de meerjarenplanning. Tevens werd een overzicht gegeven van de overheidsinvesteringen in historisch en Europees perspectief.

De minister is ook uitvoerig ingegaan op de opmerkingen van het Rekenhof. In zijn repliek stelt de afgevaardigde van het Rekenhof dat de Vlaamse regering bij 19 punten rekening heeft gehouden met de opmerkingen van het Rekenhof. Hij ervaart dit als positief, het bewijst dat het Rekenhof nuttig werk levert. Dit impliceert dat het aantal geschilpunten tussen het Rekenhof en de Vlaamse regering met betrekking tot de tweede aanpassing voor 1993 en de begroting voor het jaar 1994 beperkt is.

Tijdens de algemene bespreking hebben verschillende leden van de commissie vragen en opmerkingen geformuleerd in verband met de begroting voor het jaar 1994 en het geplande beleid.

Een lid heeft een aantal kritische bedenkingen bij de vijf grote thema's waarmee de minister en de Vlaamse regering het begrotingsbeleid voor 1994 wil profileren.

Aangaande het gebrek aan visie merkt hij op dat de discussie ten gronde over wat een overheidstaak is en wat een taak van de particuliere sector, niet wordt aangegaan. Hij geeft evenwel toe dat er in de begroting voor 1994 ongetwijfeld ernstige verbeteringen zijn gerealiseerd, maar inzake de meerjarenplanning mist hij een duidelijk beleid. Hij citeert onder meer de mogelijke gevolgen van de planschade.

Aan de hand van de opmerkingen van het Rekenhof met betrekking tot de pré-financiering van de bouwpremies concludeert hij dat de volledigheid slechts zeer relatief is. Inza-

Taylor

ke het beleid merkt hij op dat er geen fundamentele vernieuwingen zijn. Hij verwijst hierbij naar de aangekondigde tewerkstellingsinitiatieven. Tevens heeft hij geen vertrouwen in de voorzichtigheid en de verantwoordelijkheid die de minister als prioriteiten citeert.

Een lid stelt dat de uitdaging om de zwakke economische conjunctuur, dalende investeringen en stijgende werkloosheidscijfers bij te sturen, niet op een vernieuwende wijze in het programma werd opgenomen. Volgens hem beperkt de Vlaamse regering zich tot het creëren van overheidstewerkstelling, gedeeltelijk rechtstreeks en in hoofdzaak door het subsidiëren van tewerkstellingsprojecten, beheerd door de particuliere sector, dit vooral in de welzijnssector.

De cruciale vraag blijft of de begrotingsuitgaven moeten worden gebruikt voor investeringen of voor rechtstreekse tewerkstelling. Een studie van een bank heeft aangetoond dat het overheidsbeleid meestal gericht is op lopende uitgaven veeleer dan op investeringsuitgaven.

Het lid is dan ook van mening dat de begrotingsuitgaven van de Vlaamse regering op een fundamentele wijze herschikt moeten worden en meer gericht moeten zijn op investeringen en infrastructuur. Hij denkt vooral aan de haveninfrastructuur. Enkel op die manier kan men een meerwaarde geven aan de Vlaamse economie. Met betrekking tot het terugschroeven van de overheidstaken, moet de overheid, wil ze vermijden dat de overheidsfinanciën ontsporen, vragen durven stellen over de rol die zij moet vervullen en welke taken door de markt overgenomen kunnen worden.

Een lid is van mening dat deze regering dit maatschappelijk debat niet aandurft. Het lid verklaart dat ongeveer 20 procent van de 500 miljard frank overheidsuitgaven beheerd

wordt door overheidsadministratie buiten de eigenlijke administratie, namelijk door 35 parastatalen. Men kan zich afvragen of al deze taken overheidstaken zijn en of zij door de administratie zelf uitgevoerd moeten worden. Andere sprekers hebben - elk vanuit een eigen visie- ook vragen in verband met de taken van de overheid. Een spreker is van oordeel dat men eerst moet weten wat de markt aankan. De spreker verklaart dat er binnen zijn partij eensgezindheid groeit over een duidelijke afbakening van de taken van de overheid. Hij is van oordeel dat de Vlaamse regering niet moet optreden als een grootindustriële. Bescherming van ten dode opgeschreven ondernemingen is evenmin een taak van de Vlaamse overheid, behalve als deze ondernemingen goederen of diensten produceren die voor de hele gemeenschap nodig zijn. Hij geeft als voorbeeld het openbaar vervoer. Omdat het openbaar vervoer onmogelijk winstgevend georganiseerd kan worden, moet de overheid deze taak blijven vervullen, zonet gaan er teveel diensten verloren.

Een spreker is van oordeel dat de Vlaamse overheid een aantal taken in de welzijnssector op zich moet nemen. Men kan de welzijnssector immers moeilijk aan de markt overlaten omdat hij sterk beïnvloed wordt door het Mattheüs-effect.

Een spreker is ook van oordeel dat de overheid een taak te vervullen heeft inzake de ecologische problematiek. De Vlaamse regering heeft het daar - zijn inziens- moeilijk mee en stelt de problemen dikwijls verkeerd voor. Ecologische problemen zoals proper water en zuivere lucht, kunnen enkel door de overheid aangepakt worden omdat zij geen marktwaarde hebben.

Een andere spreker is van oordeel dat de overheid in de eerste plaats moet zorgen dat het bestaande apparaat goed werkt. Daarna kan men onderzoeken of de overheid bepaalde diensten moet afstoten, overdra-

gen of privatiseren. De privatisering van een slecht werkend apparaat levert immers geen goede prijs op.

Een laatste spreker is van oordeel dat de klassieke tegenstelling tussen de rol van de overheid en de privatisering niet langer in absolute termen kan uitgedrukt worden. Deze spreker is ervan overtuigd dat de overheid een blijvende rol in de economie heeft. De maatschappij heeft immers een aantal behoeften die niet solvabel zijn en waarvan men de prijs moeilijk kan bepalen of die onbetaalbaar zouden zijn voor diegenen die op deze diensten een beroep zouden doen. Bejaardenzorg is daarvan een voorbeeld. Het bejaardenbeleid van de minister zou zonder de tussenkomst van de overheid niet realiseerbaar zijn. Water, licht en milieu zijn andere voorbeelden van niet solvabele behoeften waarvoor de overheid moet instaan. De uitvoering van deze taken kan wel worden uitbesteed maar de overheid moet vaststellen of deze behoeften al dan niet gedekt moeten worden.

Aansluitend bij het debat over de rol van de overheid heeft men ook aandacht besteed aan de rol en de toekomst van de GIMV.

Ik zal niet alle meningen en alle sprekers citeren.

Een spreker ergert zich aan de ongeënuanceerde stormloop tegen de GIMV. Vlaanderen is een klein gebied met veel kapitaal, maar met een niet gestructureerde kapitaalmarkt.

Die markt is in andermans handen. Veel Vlaams kapitaal wordt gemanipuleerd door personen die weinig historische, affectieve, familiale en andere banden met Vlaanderen hebben. Hij vindt dat de GIMV het enige instrument is waarover Vlaanderen beschikt, zowel in het verankeringsdebat als op het gebied van industriële politiek. Dit instrument moet men niet afbreken, integendeel, men moet het optimaliseren. Aansluitend daarbij zegt een andere spreker dat de overheid een rol heeft in het stimuleren van het risicodra-

Taylor

gend kapitaal. Het zou dwaas zijn een instelling als de GIMV af te schaffen. De stimulerende rol van de GIMV bij het mobiliseren van het risicodragend kapitaal is bewezen.

Door verschillende sprekers wordt de herziening en de verstrenging van de begrotingsnormering als positief ervaren. Het is ook positief dat een gedeelte van de nieuwe middelen voor tewerkstellingskansen zal worden besteed en dat tevens een gedeelte voor de schuldvermindering zal worden aangewend. In verband met de doelmatigheidscontrole vraagt een spreker hoe het staat met de evaluatie daarvan. Hij vindt dat de Vlaamse Raad, als Vlaams parlement, bij de evaluatie van deze doelmatigheidscontrole zou moeten worden betrokken.

Tot slot van de algemene bespreking heeft de minister op een aantal concrete vragen geantwoord. Het zijn er te veel om ze hier uitdrukkelijk te bespreken. De belangrijkste vraag betreft de investeringen die de Vlaamse regering wenst te doen in het kader van de begroting 1994 en waardoor zij toch voor een deel beleidsmatig optreedt en een economische politiek wil voeren.

De minister zegt dat de krachtige impuls die de Vlaamse regering sinds 1992 aan de investeringen heeft gegeven in 1994 een investeringsvolume van ongeveer 90 miljard frank genereert. Er wordt daarvoor een tabel gegeven met de evolutie van de investeringsuitgaven 1993-1994 per beleidsdomein. Vlaanderen investeert vooral sterk in leefmilieu, havens, wegen, kanalen, industrieterreinen en wetenschappelijk onderzoek. Dit zijn allemaal domeinen die bijdragen tot een structureel gezond Vlaams economisch draagvlak.

Enerzijds realiseert de Vlaamse overheid investeringen via de eigen diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, anderzijds via de Vlaamse instellingen van openbaar nut die hiertoe specifieke

opdrachten van de Vlaamse overheid hebben gekregen.

De investeringen in Vlaanderen kunnen ofwel rechtstreeks worden gespijsd met middelen uit de Vlaamse begroting of via alternatieve financieringsbronnen, zoals het MINAfonds, het Vlaams Infrastructuurfonds en het Fonds voor de financiering van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting.

Tegenover de investeringsmiddelen van de Vlaamse overheid staat in feite een veel groter investeringsvolume, aldus de minister. De Vlaamse overheid voert immers een actief subsidiebeleid ten aanzien van de investeringen van provincies, gemeenten, ondernemingen, particuliere organisaties en burgers. Deze subsidie bedraagt zelden 100 percent. Meestal gaat het om 60 percent. Ook de eigen inbreng van de gesubsidieerden maakt daarom deel uit van het totaal investeringsvolume.

In een tweede belangrijke repliek gaat de minister in op het door verschillende sprekers aangehaalde probleem van de planschade in Vlaanderen. Ook dat is breedvoerig in het verslag vermeld. Het is niet mijn bedoeling om daarop uitgebreid terug te komen. Het lijkt mij echter belangrijk aan te stippen dat de minister zegt dat de problematiek van de planschade in verschillende deelproblemen uiteenvalt.

Ten eerste, moet er een onderscheid worden gemaakt tussen de planschade enerzijds en de schadevergoedingen wegens het foutief toepassen van bepaalde wetgevingen in de sfeer van ruimtelijke ordening en stedenbouw anderzijds.

Ten tweede, rijst het probleem van de rechtsopvolging tussen de federale en de Vlaamse overheid.

Ten derde, citeert de minister in verband met de planschade een brief van het Rekenhof waaruit blijkt dat een aantal cijfers in verband met de planschade toch sterk moeten worden genuanceerd.

Ten vierde, kondigt hij een aantal initiatieven aan om de zaak van deze planschade op te lossen.

Er waren nog andere vragen in verband met de waarborgen, het centraal thesauriebeheer, de schuldsituatie en de kastoestand.

Dit is een verslag van de algemene bespreking in de commissie.

Daarnaast werd ook een artikelsgewijze bespreking gehouden, zowel van het ontwerp van decreet houdende de tweede aanpassing van de middelenbegroting 1993, als van de aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993. Er was eveneens een artikelsgewijze bespreking gevolgd door stemmingen en een eindstemming. Tevens werd een motie van overeenstemming aangenomen betreffende de aangepaste administratieve begroting 1993 en ook voor de administratieve begroting 1994. Er werd ook een artikelsgewijze bespreking gehouden voor de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 evenals van de algemene uitgavenbegroting voor 1994.

Dat was het verslag van de besprekingen en de conclusies die in de commissie voor Financiën en Begroting aangaande deze vier verschillende ontwerpen van decreet werden gevoerd.

FINANCIËN EN BEGROTING

De voorzitter : Wij behandelen eerst de materie Financiën en Begroting waarvoor minister Demeester-De Meyer bevoegd is.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer S. Platteau (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, van haar eigen begroting zegt de minister van Financiën en Begroting, mevrouw Demeester, dat zij visie, verantwoordelijkheid, voorzichtigheid, volledigheid en vernieuwing daartelt. Zij

Platteau

noemt het de vijf v's. Laat ons maar onmiddellijk zeggen : de begroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt op een sloganmatige manier voorgesteld. Dit noopt ons in ieder geval tot waakzaamheid. Wij weten allemaal dat wanneer bepaalde zaken in een mooi pakketje worden gestopt, de inhoud niet altijd navolgent is.

Zowel bij de aankondiging als bij de bespreking in de commissie voor Financiën en Begroting is het niemand ontgaan dat de minister – en dat is principieel haar recht – de begroting 1994 heeft gehuld in een sfeer van uitzonderlijke euforie, met de vijf genoemde sleutelwoorden als waarborg voor een financiële situatie die volgens haar als kerngezond en als totaal orthodox mag worden beschouwd. De vijf v's moeten dit illustreren.

Helaas, wanneer wij even de slogans doorprikken, wanneer wij de cijfers aan de realiteit gaan toetsen, wanneer wij de verf van de façade van de mooie v's afkrabben, ziet het er inderdaad heel wat minder rooskleurig uit.

De begroting 1994 van de Vlaamse regering sluit met een tekort van niet minder dan 48,7 miljard frank. Op een totaal van plus minus 500 miljard frank aan uitgaven betekent dit een tekort van 10 percent. Dat is natuurlijk heel wat minder dan visie, verantwoordelijkheid, voorzichtigheid, volledigheid en vernieuwing ! En dat is nog niet alles.

Wanneer wij het Rekenhof volgen, dat van oordeel is dat heel wat uitgavenposten niet in de begroting zijn ingeschreven, is het tekort nog veel groter. Ik neem de 48,7 miljard frank officieel tekort, ik voeg daaraan 19,6 miljard frank debudgettering toe – leningsmachtigingen, vastleggingsmachtigingen – en ik tel er de 30 miljard frank bij voor het urgentieprogramma sociale huisvesting, dan kom ik niet aan 48,7 miljard frank maar aan 98,3 miljard

frank. Wij spreken dan nog niet over de financiële gevolgen van de planschade onder meer ten gevolge van het duinendecreet en evenmin van de prefinancieringen van de bouwpremies.

Wat de planschade betreft – en wij hebben het daarnet nog gehoord uit het verslag van de heer Taylor – kondigt de minister initiatieven aan. Dit is toch wel een duidelijk bewijs dat er een probleem bestaat, zoniet zouden geen initiatieven moeten worden genomen.

Mevrouw de minister, laat ons zeggen dat naast het officiële tekort van 48 miljard frank en de 49 miljard frank andere tekorten, nog heel wat andere uitgaven niet in de begroting zijn ingeschreven. In feite drukt de Vlaamse regering de sporen van de federale regering. De Vlaamse regeringsleiders hebben in feite niets geleerd uit het akelige verleden van de federale regering. In plaats van geld opzij te zetten om de economie aan te zwengelen of werkplaatsen te creëren, creëert men tekorten, zodat het in Vlaanderen nu al misloopt zoals het in het verleden bij de federale regering is misgegaan en nog steeds misgaat.

Mevrouw de minister, de Vlaamse regering heeft een historische kans gemist om met haar begroting 1994 haar financiën werkelijk gezond te maken.

Inderdaad, vanaf 1994 zou de Vlaamse regering, ingevolge de wet van 1989, een bonus van ongeveer 11 miljard frank ontvangen. Indien men hieraan de extra-middelen toevoegt waarin het Sint-Michielsakkoord voorziet, dan beschikt de Vlaamse regering over ongeveer 31 miljard frank meer middelen dan voor de begroting 1993. Een gezond financieel beheer zou ertoe moeten leiden die 31 miljard frank aan te wenden om het tekort te verminderen. Wij stellen echter vast dat het tekort nu, reëel 100 miljard frank bedraagt.

Ten derde, is eenieder het erover eens dat de grootste plaag van deze

tijd de werkloosheid is, ook in Vlaanderen. Dit werd trouwens tijdens het vorig weekeinde nogmaals duidelijk aangetoond. Hieromtrent zou de Vlaamse regering zich het meest moeten bekommeren. Wij merken wel dat er op dat vlak wordt geïnvesteerd en dat er banen worden gecreëerd. Bovendien voorziet de begroting 1994 onder de titel "bestrijding van de werkloosheid" in een middelenpakket van 5 miljard frank, zijnde 1 percent van de uitgaven !

Minister N. De Batselier : Zou u daarvoor meer middelen vrijmaken ?

De heer S. Platteau : Voor de bestrijding van de werkloosheid zouden wij absoluut meer middelen vrijmaken, mijnheer de minister. Hiervoor zouden wij putten in de ter beschikking gestelde meermiddelen, zoals bijvoorbeeld in het Sint-Michielsakkoord is bepaald. (*Onderbreking door minister W. Demeester-De Meyer*)

Mevrouw de minister, u doet onnodige uitgaven. Trouwens, wij zouden de zaken helemaal anders aanpakken. In dat verband denk ik onder andere aan het inbouwen van fiscale stimuli en het oprichten van pensioenfondsen.

Minister W. Demeester-De Meyer : Maar dat doen wij toch !

De heer S. Platteau : Op de verkeerde manier. U doet op gewestelijk vlak net hetzelfde als wat op federaal vlak is gebeurd, met name schulden maken en schulden vergroten. Trouwens, u gaf zelf toe dat u het tekort had kunnen doen slinken in de mate dat er niet aan debudgettering werd gedaan. Dat is misschien wel een oplossing, maar hierdoor worden de fouten van het verleden niet vergeven. U tracht hiermee enkel uzelf wit te wassen, maar tegelijk wijst u beschuldigend naar de ministers die in deze materie vóór u bevoegd waren, zelfs al behoorden zij tot uw partij.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Platteau, de debudgettering in het verleden geschiedden door leden van uw partij, waarvan de namen mij niet meteen te binnen schieten. Denk maar aan de huisvestingsprogramma's.

De heer S. Platteau : Mevrouw de ministers, onze partij had in de vorige regering net zoveel te zeggen als de heer Sauwens nu !

Minister W. Demeester-De Meyer : Maar de heer Sauwens heeft wel veel te zeggen in de regering en hoe dan ook evenveel als alle andere ministers.

De heer S. Platteau : Inderdaad, ja. Dat merken wij dagelijks en daarom loopt hij er ook zo gelukkig bij !

Minister W. Demeester-De Meyer : Plotseling valt mij toch de naam te binnen van de persoon die kwam aandraven met debudgetteringsprogramma's : de heer Walt Niel. Mijnheer Platteau, herinnert u zich die persoon ? U heeft hem toch gekend in het parlement ?

De heer S. Platteau : De heer Walt Niel vertegenwoordigde een kleine minderheid in de regering.

Minister W. Demeester-De Meyer : Hij behoorde wel tot de PVV, niet tot de VLD.

De heer S. Platteau : Ik weet dat het u ook pijn doet om officieel een tekort van 50 miljard frank toe te moeten geven. U tracht dat goed te praten door te zeggen dat u deze toestand zo hebt aangetroffen. Dat is geen oplossing ! De schuld ligt in het verleden. Men heeft aan de lopende band aan debudgettering gedaan. Ik geef toe dat u nu bepaalde herbudgettering doorvoert, maar dat belet niet dat er in het verleden fouten zijn gebeurd. U geeft officieel toe dat wij een tekort van 50 miljard frank hebben. Volgens mij is het tekort nog heel wat groter. Ook het Rekenhof is die mening toegedaan.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Platteau, u neemt hier als grootste

oppositiepartij het woord en u bent de cijferspecialist van de VLD.

De heer S. Platteau : Ik zou mij zelf die titel niet willen aanmeten.

De heer E. Van Rompuy : U zegt dat het tekort 100 miljard frank bedraagt. Vorige week zei uw voorzitter, de heer Verhofstadt, op een persconferentie dat we in vier jaar al de tekorten van de gemeenschappen en de gewesten moeten wegwerken. Als de VLD het voor het zeggen krijgt, moeten wij dus een tekort van 100 miljard frank wegwerken op een begroting van 500 miljard frank. Dat is de officiële stelling van de VLD. In de volgende legislatuur moeten de uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap dus met 20 percent dalen. De helft van de uitgaven zijn personeelskosten, voor ongeveer 60 percent. U gaat dus voor 60 miljard frank personeelskosten schrappen uit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. U pleit voortdurend voor een politiek van tewerkstelling. Ik vraag mij af hoe de VLD 60 miljard frank uit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap zal schrappen zonder dat dit massale reperkusies heeft op de tewerkstelling.

De heer S. Platteau : Mijnheer Van Rompuy, als ik u zo hoor spreken, dan leid ik daaruit af dat u impliciet aanvaardt dat het tekort 100 miljard frank bedraagt.

De heer E. Van Rompuy : Ik neem u ernstig.

De heer S. Platteau : U bouwt dus voort op mijn cijfers.

De heer E. Van Rompuy : Ik neem uw cijfers en die van Verhofstadt ernstig. Legt u mij nu eens uit hoe u een tekort van 100 miljard frank gaat wegwerken.

De heer S. Platteau : Het is al een pluspunt als men toegeeft dat er inderdaad een tekort is van 100 miljard frank. Hoe wij dat gaan oplossen, is een andere kwestie. Dat is immers een zaak voor het federale niveau. Mijn stelling is dat het toegegeven

tekort van 50 miljard frank niet het reële tekort is. Volgens de redenering van het Rekenhof bedraagt het tekort in werkelijkheid zo'n 100 miljard frank. Ik noteer dat de heer Van Rompuy dit bedrag van 100 miljard frank schijnt te aanvaarden. U weet net zo goed als ik dat dit probleem niet met een toverstokje kan worden opgelost. De oplossing is een heel schema, maar de VLD heeft een alternatief. U kan daarom lachen, maar geef ons maar eens de kans om het te bewijzen. Volgens de opiniepeilingen wil meer dan 30 percent van de bevolking ons die kans geven. Als wij aan de macht komen, zullen wij het bewijzen. Wij hebben een alternatief om de financiën gezond te maken en om op een totaal andere manier te regeren dan dat nu gebeurt.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Platteau, u zegt dat het tekort 100 miljard frank bedraagt. Uw voorzitter heeft gezegd dat de tekorten in vier jaar weggewerkt moeten zijn. Is het een uitgangspunt van de VLD dat wij in de komende jaren 100 miljard frank weg moeten snoeien uit een begroting van 500 miljard frank ? U moet ons dan maar eens verklaren hoe u die 60 miljard frank op het personeelsbudget gaat besparen.

De heer S. Platteau : Ik geef onze voorzitter gelijk wanneer hij de voorkeur geeft aan een schoktherapie in plaats van aan oplapmaatregelen die uiteindelijk niet worden uitgevoerd, net zoals het sociaal pact ook niet doorging.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Platteau, de VLD-fractie blokkeert op dit ogenblik om politieke redenen de goedkeuring van het HOBU-ontwerpdecreet. Wanneer u de begroting ontleedt, dan merkt u dat de uitvoering van dat decreet niet alleen tot doel heeft de inrichtende machten, de grote scholen, meer verantwoordelijkheid te geven, maar vooral een rationalisering van de organisatie door te voeren. Welnu, de VLD-fractie handhaaft haar

Demeester-De Meyer

obstructie, hoewel de niet-realiserende van het decreet ongetwijfeld problemen – het gaat hier weliswaar over een klein bedrag in verhouding met de door u aangehaalde sommen – voor de begroting meebrengt.

Eerste vraag : zal u daaraan denken wanneer u de goedkeuring van het ontwerpdecreet voort blokkeert ?

Tweede vraag – ik ga in op de door de heer Van Rompuy geformuleerde uitdaging – : wanneer u beweert dat er moet worden bespaard en u weet dat bijna de helft van de kredieten naar onderwijs gaat, bedoelt u daarmee impliciet dat u op onderwijs zal besparen ? Met andere woorden, zal u van vandaag op morgen x-aantal leerkrachten gedurende 1 tot 3 jaar niet meer de kans geven om nog in het onderwijs tewerkgesteld te worden ? Wanneer u werkelijk op korte termijn zoveel in de uitgaven wil snoeien, dan sneuvelen er zoveel jobs in het onderwijs.

De heer S. Platteau : Mevrouw de minister, zo simplistisch is het nu ook weer niet. U zou willen dat wij u als oppositiepartij in een politieke kwestie steunen om een bepaald plan te realiseren. Onze stelling is echter : geef ons de mogelijkheid – en daarmee antwoord ik ook op de vraag van de heer Van Rompuy – en de macht om niet alleen in het HOBU – u hebt zelf gezegd dat het maar om een klein bedrag gaat – maar ook in andere beleidsdomeinen te saneren. Gisteren heeft de CVP-voorzitter nog onderstreept dat hij het VLD-alternatief kent. Geef ons de kans om ons totaal saneringsplan uit te voeren. Dan zullen wij doen wat wij beloven.

Minister W. Demeester-De Meyer : U zegt alsmaar dat u wil besparen, maar hoe, dat weet u nog niet !

De heer S. Platteau : Dit debat gaat niet over het VLD-alternatief, maar over de begroting van de Vlaamse regering voor 1994 waarvan ik zeg dat het toegegeven tekort van 50

miljard frank enorm is en dat het reële deficit nog veel hoger ligt.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Platteau, u beweert dat de VLD de verkiezingen zal winnen en 31 tot 32 procent van de stemmen zal binnenrijven. Welnu, dan zal u toch nog in de Vlaamse Raad een meerderheid moeten vinden. Ik zeg u nu namens mijn fractie dat wij niet bereid zijn om op vier jaar tijd de uitgaven van de Vlaamse begroting met 20 procent te verminderen en dus 60 miljard frank te besparen op personeelskosten, waarvan 30 tot 40 miljard frank in het onderwijs. Dat is een klaar antwoord op uw vraag.

Ik verwacht van u dat u even eerlijk toegeeft, wanneer uw partijvoorzitter een tekort van 100 miljard frank op vier jaar tijd wil wegwerken, welke krachtlijnen u zal hanteren en hoe u op een sociaal verantwoorde manier in het onderwijs en de andere sectoren, zoals welzijn, leefmilieu, economie enzovoort, zal besparen.

De heer Denys heeft beloofd het Vlaams convergentieplan van de VLD in de plenaire vergadering met alle details toe te lichten. Tot nu toe hebben wij alleen nog maar slogans gehoord, maar weten wij nog steeds niet hoe u de zaak zal klaren.

De heer S. Platteau : Mijnheer Van Rompuy, u geeft mij de kans niet om de inhoud van ons plan uit te leggen. De heer Denys is op dit ogenblik niet aanwezig omdat hij een andere vergadering bijwoont, maar hij zal hierover zoals beloofd een uiteenzetting geven.

De voorzitter : Ik verzoek de spreker zijn stelling te ontwikkelen gezien zijn spreektijd bijna is verstreken. Ik ben bereid enkele minuten respijt te geven.

De heer S. Platteau : Ik wens mijn uiteenzetting te beëindigen, men heeft mij immers constant onderbroken. Ik veronderstel echter dat ik genoodzaakt zal zijn mij tot de hoofdpunten te beperken.

Mijnheer de minister, misschien vindt u het lachwekkend, maar u weet zeer goed dat het alternatief reeds uitvoerig werd uiteengezet. Buiten mijn opmerkingen in verband met de tekorten, kan ik mevrouw de minister meedelen dat 20 procent van de 500 miljard frank overheidsuitgaven wordt beheerd buiten de overheidsadministratie, via ongeveer 30 parastatalen. Deze aangelegenheid wordt in de subcommissie besproken met als doel de verhoudingen recht te trekken. Men geeft trouwens toe dat de situatie uit de hand is gelopen. De huidige situatie van het beheer buiten de administratie om werkt de politieke onverantwoordelijkheid uiteraard in de hand. Wat de resultaten van deze geïnstitutionaliseerde onverantwoordelijkheid zijn, hebben wij kunnen vaststellen in het KS-dossier.

Mevrouw de minister, ik heb drie vragen.

Ten eerste, verklaarde u in de commissie dat er een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering klaar is, dat het oude koninklijk besluit van 1961 op de begrotingscontrole moet vervangen. Dit ontwerp zou eind november aan de Vlaamse regering worden voorgesteld. Graag had ik van u vernomen hoever het staat met dit document.

Ten tweede, in de ons overgemaakte documenten vonden wij geen enkel spoor van de meerjarenbegroting. Hopelijk zal ook dit document ons binnen een redelijke termijn bereiken.

Ten slotte, er werd een nieuwe begrotingsstructuur ingevoerd met de bedoeling de doelmatigheid van de middelenbesteding te optimaliseren. Wanneer zullen wij kunnen beschikken over een juiste economische classificatie van de begroting ? Dit zal alleszins de doorzichtigheid – die nu reeds heel wat beter is dan in het verleden – in de hand werken.

Ik zal mijn uiteenzetting beëindigen omdat mijn spreektijd is verstreken. Bij de nadere analyse van de begro-

Platteau

ting blijkt dat de vijf v's vervagen en kunnen worden geresumeerd tot één v, de v van verwerping.

Vooreerst moet deze begroting worden verworpen omdat het tekort te groot is.

Voorts blijven de debudgetteringen voortduren. Dit wordt overigens door het Rekenhof bevestigd.

Ten derde is deze begroting een gemiste kans om de financiën gezond te maken en ten slotte wordt er te weinig gedaan om nieuwe banen te creëren en om de werkloosheid te bestrijden.

De voorzitter : De heer Didden heeft het woord.

De heer M. Didden (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik wil de begroting 1994 van de Vlaamse regering vanuit een tweetal oogpunten benaderen. Het is logisch dat in deze en de volgende Vlaamse begrotingen rekening wordt gehouden met het Sint-Michielsakkoord. Ik zal daaraan dan ook enige woorden besteden. Ik wil tevens motiveren waarom wij deze begroting zullen goedkeuren.

Wat het eerste punt betreft heeft de minister van Begroting zeer terecht gewezen op het feit dat door de toepassing van het Sint-Michielsakkoord, na de overgangsfase, er tot 1999 een vermindering van de gezamenlijke groei van de middelen is. Deze zou namelijk na 2000 terugvallen tot 1,4 procent. Ik doe meteen opmerken dat dit lager is dan de groei van de huidige inflatiegezuiverde begroting die met meer dan 2 procent groeit, zodat wij voor een structureel probleem staan. Het is dan ook logisch dat de minister vooropstelt de horizon voor de optimale stabilisatie van de schuldgroei te verleggen naar het jaar 2010. U weet dat dit voorheen het jaar 2000 was. Door de nieuwe norm die werd goedgekeurd op voorstel van de minister wordt een lagere groei van de reële uitgaven verwacht dan voorheen.

Wij stellen vast dat de Vlaamse regering in haar nieuwe beleidsruimte tengevolge het Sint-Michielsakkoord mogelijkheden creëert voor een economisch herstelbeleid enerzijds en voor een vermindering van de schuld en van de rentelast anderzijds. Vanaf 1996 zou er trouwens de nodige ruimte zijn om zich volledig aan schuld- en rentevermindering te wijden. Dit is volledig conform aan de houding van de minister van Begroting en van de CVP-fractie. Er is in deze begroting naast een lange termijn begrotingsnorm tot het jaar 2010 reeds sprake van een aangekondigde meerjarenbegroting. Ik doe trouwens opmerken dat deze meerjarenbegroting wettelijk is verplicht en dat het derhalve tijd is om ze conform te maken aan de huidige wetgeving. Daardoor kan de schuldpositie en de discussie die hier wordt gevoerd tussen meerderheid en oppositie voort worden uitgeklaard waardoor de beleidsruimte meer wordt opengetrokken.

Naast de meerjarenbegroting is er ook sprake van een doelmatigheidscontrole. De verslaggever, die ik wil danken voor zijn uitvoerig en degelijk verslag, heeft daar ook op gewezen. Men moet om verschillende redenen de nodige omzichtigheid aan de dag leggen. Ten eerste, wanneer men over doelmatigheidscontrole spreekt, moet men er rekening mee houden dat dat wat men als doelmatig of als minder doelmatig wil beoordelen, men op de ene of de andere manier ook aan de objectiviteit moet onderwerpen. Dat wat wordt gecontroleerd, moet derhalve zo sterk mogelijk worden gekwantificeerd. Het is niet mogelijk alles aan de kwantiteit te onderwerpen. Een aantal dingen moeten louter kwalitatief worden bekeken zonder meetbaar te zijn.

Een doelmatigheidscontrole moet tevens over een voldoende lange periode lopen. Een jaar lijkt mij te kort. Doelmatigheidscontrole is een middel ter beschikking van de uitvoerende macht, maar mag geen alibi vormen om het Vlaamse parle-

ment te omzeilen. Daarom dring ik aan op de ontwikkeling van een procedure die het Vlaams parlement betreft bij de doelmatigheidscontrole. Een verslag lijkt mij niet voldoende ; wij moeten ook inzicht krijgen in wat beoordeeld moet worden.

De minister heeft aangekondigd dat er in 1994 een impuls zal worden gegeven aan de financiële markten via een schuldbeheer van de Vlaamse begroting. Wij zijn het met de minister eens dat deze begroting getuigt van visie op korte en lange termijn, van grote voorzichtigheid en van verantwoordelijkheidszin.

Dat is dan ook de reden waarom de CVP-fractie deze begroting zal steunen. De Vlaamse regering beschikt over 460,8 miljard frank aan middelen en haar uitgaven bedragen 509,4 miljard frank. De uitgaven nemen toe met 6,2 procent, terwijl de middelen, zonder de geaffecteerde ontvangsten met 7,2 procent groeien. In 1994 wordt dus, vergeleken met 1993, met een iets lager tekort gewerkt. De beleidskredieten groeien bovendien slechts met 4,9 procent ten opzichte van het lopende begrotingsjaar. Vergeleken met 1992 doet zich zelfs een afbouw van het tekort voor.

De minister van Begroting heeft zowel in haar algemene toelichting als in haar uiteenzetting bij de begroting in de commissie erop gewezen dat er een creatief en voorzichtig beleid wordt gevoerd. Voorzichtig, omdat de normen gerespecteerd worden, omdat het investeringsniveau ruim het tekort overschrijdt en omdat de herbudgettering voor 5,3 miljard frank in 1993, voor 8,1 miljard frank in 1994 en voor 7,4 miljard frank in 1995, een spontane daling van het tekort zal teweegbrengen vanaf het jaar 1995.

Deze begroting is creatief doordat zij, ondanks de relatief beperkte stijging van de uitgaven ten opzichte van de middelen, nog steeds een aantal krachtlijnen behoudt. Zo wordt een hoge investering van 67,9

Diden

miljard frank aangehouden. In dit verband verwijs ik naar het artikel dat in de Weekberichten van de Kredietbank is verschenen en waarin verwezen wordt naar de studies van Aschauer gepubliceerd in het Journal of monetary economics in 1989 waarin gesteld wordt dat de produktiviteitsgroei van de Amerikaanse economie sinds 1970 ongeveer de helft hoger ligt dan de investeringen in openbare infrastructuur.

Als de publieke kapitaalvorming de produktiviteit en de rentabiliteit van particuliere kapitaalvorming bevordert, dan zijn beide complementair. Overheidsinvesteringen moeten natuurlijk worden gefinancierd door middel van belastingen of door middel van leningen op de kapitaalmarkt.

In het eerste geval worden de kosten rechtstreeks ten laste van de particuliere sector gelegd, in het tweede geval duwt de toegenomen vraag naar spaarmiddelen het rentepeil omhoog, wat als een belasting werkt op de rentabiliteit van particuliere investeringen. Als dit tot gevolg heeft dat deze projecten niet meer worden uitgevoerd, zijn overheids- en particuliere investeringen in feite substituten voor elkaar. In de Verenigde Staten heeft men geprobeerd empirisch vast te stellen welke van de twee tegengestelden, substitutief of complementair, overheerst. Het resultaat suggereerde dat overheidsinvesteringen particuliere investeringen per saldo bevorderen.

Vanuit deze thesis zijn de inspanningen van de Vlaamse regering op dit vlak positief te noemen, aangezien zij een krachtig investeringsritme voorziet in deze en de vorige begrotingen. Het voorgestelde investeringsritme bedraagt in het federale BNP ongeveer 1 punt, wat substantieel kan worden genoemd. Op Europees vlak bedragen de investeringen van de overheden in de afgelopen jaren gemiddeld 3 punten van hun BNP. In Vlaanderen halen wij

ruimschoots de helft van de investeringen van de overheden – anderhalf punt van het BNP. In verhouding tot de overheidsuitgaven zonder intresten bedraagt dit in Vlaanderen dus 68 miljard frank tegenover 384 miljard frank – ongeveer 14 procent. Dit is dus het dubbele van het Europese gemiddelde, in de periode 1988 tot 1992, wanneer wij dus de verhouding nemen van de investeringen ten opzichte van de overheidsuitgaven. Dit moet immers de normale vergelijking zijn voor de Vlaamse begroting vermits wij dat niet kunnen vergelijken met een Vlaams bruto nationaal produkt. Bovendien is het investeringsprogramma merklijk groter dan het tekort van 48,7 miljard frank in het begrotingsresultaat .

De CVP-fractie zal de begroting dan ook met overtuiging goedkeuren, omdat die getuigt van een visie op termijn, van creativiteit en van voorzichtigheid.

Er wordt voorrang gegeven aan de investeringen en aan de welzijnssector, waarvan de uitgaven substantieel toenemen. In de gehandicaptensector stijgen ze met 8,5 procent, in de bejaardensector met 17 procent, in de gezinssector met 13 procent en in de sector voor de jeugdzorg met 27 procent. Dit is merklijk hoger dan de gemiddelde groei van de begroting met 6,2 procent.

Tegenover de begrotingsinspanning die de Vlaamse overheid zich getroost in deze welzijnssectoren, is de kritiek dan ook volkomen onterecht. Wij vragen de welzijnssector dan ook deze begrotingsinspanning zake-lijk en nuchter te benaderen. Globaal genomen stijgen deze vier posten – bejaarden, gehandicapten, gezin, jeugdzorg – van 38,2 miljard frank naar 42,8 miljard frank, ofwel met 12 procent, wat nog steeds het dubbele bedraagt van de gemiddelde groei.

Het stemt ons dan ook tot voldoening dat op twee belangrijke domeinen – welzijn en overheidsinveste-

ringen positieve klemtonen worden gelegd. Deze lijn is onlangs ook in de Europese Top aan bod gekomen en werd doorgetrokken in het Witboek dat daar werd opgesteld.

De Vlaamse regering schrijft zich binnen deze Europese en nationale lijn in, en daarom zullen wij deze begroting steunen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, De begroting 1994 is een beheersbare begroting. De daling van het netto te financieren saldo is ingezet. De eigen Vlaamse schuldopbouw blijft binnen de perken.

Dat zijn niet mijn woorden. Zij werden door de minister uitgesproken in de commissie voor Financiën en Begroting. Ik wens die minister enkel geluk te wensen voor de doorzichtigheid, die zeker blijkt uit de herbudgettering die ik toejuich omdat ze een einde maakt aan het verwerpelijke systeem van debudgettering. De gelukwensen gelden echter niet voor de zoëven uitgesproken zinnen waarin vooral twee woorden opvallen. In de tweede zin wordt verwezen naar “daling” van het te financieren saldo, terwijl in de derde zin deze “daling” wordt vertaald door een “schuldopbouw” die binnen de perken zou blijven. Het zal me steeds een raadsel blijven hoe men een schuldopbouw, dus stellig een vermeerdering, kan aankondigen als een daling.

Hier wordt opnieuw het afgezaagde Belgische deuntje gezongen : de stijging verminderde, dus gaan we erop vooruit. Wat we zelf doen, doen we dus even slecht als wat de voogdstaat ons voordoet. Ik illustreer dit met enkele cijfers.

In 1989 kende de Vlaamse begroting een tekort van 21 miljard frank, dat in 1991 met 31 miljard frank werd vermeerderd. In 1993 keken we aan tegen een surplus van 51 miljard frank en voor het volgende jaar

Verreycken

wordt nu 49 miljard frank vooropgesteld. Dit laatste cijfer is enkel houdbaar indien de optimistische groeischattingen overeind blijven. Met andere woorden, de internationale economen die jaar na jaar hun voorspellingen neerwaarts moesten aanpassen, die economen worden nu als waardemeter betrouwbaar geacht. Hun optimistische cijfers voor het voorbije jaar werden nochtans steeds weer aangepast, tot ze door de werkelijkheid werden ingehaald en stagneerden op 1 procent. Toch worden zij, zoals blijkt uit de oorspronkelijk ingediende teksten, opnieuw betrouwbaar genoeg geacht om voor 1994 een uit de lucht vallende economische groei van circa 2,5 procent te voorspellen. Onafgezien van de manifeste onbetrouwbaarheid van deze cijfers, blijft de ontvasterende vaststelling dat zelfs een maximale groei, tegengesproken door de economen van deze wereld, van 2,5 procent nog steeds onvoldoende is om de werkloosheid te doen dalen. Tenzij natuurlijk een vertraagde stijging van de werkloosheid tot daling wordt herdoopt. In dat geval is het wel eigenaardig dat die daling voor een verhoging van het totale bedrag aan uitkeringen zal leiden.

Het is natuurlijk ook mogelijk dat de grote baas van de Nationale Bank betrouwbaar wordt geacht. De man die zich stelselmatig verplaatst in de rol van regeringsvoorkauwer, en van wie dus moet worden verondersteld dat hij met handen en voeten aan een der regeringspartijen is gebonden, kan allerminst objectief en betrouwbaar worden genoemd. Het enige wat objectief en betrouwbaar is, is de lezing van de naakte cijfers zonder begripsomkerende verbloemingen die een stijging een daling noemen.

Die cijfers leren dat zelfs over de totale schuld van de Vlaamse Gemeenschap onduidelijkheid bestaat. Een der partners van de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen schermt stelselmatig met een totale

schuld van nu reeds 340 miljard frank, terwijl in de betrokken commissie werd gesproken van 314 miljard frank. Indien ik me niet vergis, worden hier opnieuw enkele miljarden frank onder het Vlaamse vloerkleed geveegd.

Met dergelijke inhoudelijk ondoorzichtige cijferdansen is ook de Belgische cententunnel gegraven. In het begin van de jaren tachtig werd ook daar gesproken van een beheersbaar tekort. Het werd een aangroeiend tekort dat leidde tot een monsterlijke rentesneeuwbal, die nog steeds niet tot stilstand werd gebracht. De Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen bedacht een theoretisch scenario dat de uitgavendynamiek beheersbaar achtte tegen het jaar 2000.

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Verreycken, wanneer u spreekt over netto te financieren saldo dat stijgt of daalt, moeten we altijd zien waarmee we dat vergelijken. Het netto te financieren saldo gaat over het tekort op jaarbasis. Daarover zijn we het wellicht eens. U hebt er terecht op gewezen dat het netto te financieren saldo daalt na herbudgettering. Wanneer alles wat voorheen buiten het budget werd gebracht, er opnieuw inkomt, is het ook logisch dat het netto te financieren saldo op jaarbasis groter is dan bijvoorbeeld twee jaar geleden toen er werd gedebudgetteerd. We hadden het natuurlijk ook anders kunnen doen en dan zou u met ons erkend hebben dat alles nog veel onduidelijker was. U zegt zelf dat er klaarheid is gebracht. Het netto te financieren saldo zou, met dezelfde debudgetteringstechniek als in het verleden, effectief gedaald zijn tot ongeveer 27 miljard frank.

De vergelijking gaat dus maar op voor zover men dezelfde technieken hanteert. In die zin kunnen we duidelijk zeggen dat we een netto te financieren saldo hebben dat de laat-

ste twee jaar effectief is gedaald. In relatie tot de schuld, en het spreekt vanzelf dat de globale schuld door het tekort op jaarbasis niet zal gaan dalen.

Het is belangrijk – en u zal het wat dit betreft ongetwijfeld met me eens zijn – dat de totale schuld slechts zodanig stijgt dat de rentelasten beheersbaar zijn binnen het budget. We mogen geen rentesneeuwbal krijgen zoals op het federale niveau. We moeten de rentelasten beheersen via de norm die we toepassen.

De heer W. Verreycken : Mevrouw de minister, ik citeer uit het jongste tijdschrift van een van de SERV-partners : Het VEV vreest dat deze technieken mettertijd tot budgettaire ontsporing zullen leiden. Einde citaat. Het gaat niet op om een begroting die op één been is gemaakt en die een schuld van 38 miljard frank vertoont, te vergelijken met een begrotingstechniek die ik ook verwerp, namelijk één zonder benen maar met een schuld van 27 miljard frank. Dat beide verwerpelijke zijn, zal uit mijn uiteenzetting blijken. Ik pleit helemaal niet voor een beheersbare begroting ; ik pleit voor een begroting waarin aan schuldafbouw wordt gedaan.

Mevrouw de minister, ik was gebleven bij het theoretische scenario van de SERV. De normen die de SERV hanteerde, werden achterhaald geacht en vervangen door een nieuwe “meesternorm”. Deze verwijst naar een verhoopde stabilisatie van de schuldgraad op 75 procent van de beleidsmiddelen in het jaar 2010.

Het valt te vrezen dat, nadat de SERV-norm naar het jaar 2000 verwees, nadat een “meesternorm” naar het jaar 2010 verwijst, een volgende minister van Financiën die bijvoorbeeld Puttemans zal heten, een “putnorm” zal creëren die op haar beurt misschien beheersbaar zal zijn tegen het jaar 2020. Zo paait men systematisch de Vlaming. Men schuift de verantwoordelijkheden door naar de volgende generaties. Dit vormt evenwel voor politieke be-

Verreycken

stuurders geen enkel probleem vermits zij toch nooit verantwoordelijk kunnen worden gesteld voor manifeste fouten. Daarvoor hoef ik zelfs niet naar deze regering te verwijzen. Ik kan verwijzen naar het Belgische catastrofale financiële beleid en naar de loopbaan van de betrokken ministers. Een minister wordt nooit gestraft voor een foutief beleid.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Verreycken, één element is toch wel belangrijk. Kiezen voor het jaar 2010 om de schuldgraad te bepalen, is veel moediger dan bijvoorbeeld kiezen voor het jaar 2000. De laatste keuze zou veel makkelijker zijn daar we voor 2000 worden geconfronteerd met een geringere groei. U weet zeer goed dat de norm naar 2010 verplaatsen, moeilijker is dan het jaar 2000 als norm te hantieren. Wanneer we voor 2000 zouden kiezen, zouden we veel meer kunnen uitgeven.

De heer W. Verreycken : Het verbaast me vooral dat, wanneer men als gevolg van de Sint-Michielsakkoorden 38 miljard frank meer in de schoot krijgt gegooid, men toch de norm moet aanpassen. De norm moest niet worden aangepast ; zij moest worden gehanteerd. Zoniet kan men evengoed zeggen – en ik verwijs ter zake naar de heer Platteau – dat het nog eenvoudiger is om als streefdatum in plaats van 2000 bijvoorbeeld 1997 voorop te stellen. Hoe korter, hoe beter dan.

Minister W. Demeester-De Meyer : Dan hadden we veel meer kunnen uitgeven. Onze opvolgers in 2000 zouden dan evenwel met enorme moeilijkheden worden geconfronteerd. Dat willen we niet.

De heer W. Verreycken : Met deze problemen zullen nu de opvolgers in 2010 worden geconfronteerd. Ze zullen vaststellen dat u voor een tweesprong stond : ofwel koos u voor spaarzaamheid ofwel voor schuldverhoging. Dit geldt specifiek voor dit jaar omdat het Belgische

wafelijzer voor eenmaal – schijnbaar – in het Vlaamse voordeel speelde. Het Franstalige onderwijs zat in acute geldnood. Bijgevolg moest heel België dringend centen ophoesten. Een Sint-Michielsnederlaag werd als dialoog verkocht en de federale schuld – die wij op het einde van de rit toch grotendeels zullen moeten afbetalen aangezien we in dit land nog steeds de meerderheid vormen – werd aangedikt door aan Vlaanderen 163 miljard frank te beloven voor de periode 1993-2000. Van deze 163 miljard frank komt volgend jaar reeds 38 miljard frank ter beschikking.

De tweesprong bood de mogelijkheid om deze 38 miljard frank te gebruiken voor schuldafbouw. Voor die weg werd evenwel niet gekozen. Integendeel, terwijl de vorige norm bepaalde dat de schuldratio tegen 2010 maximaal 63 percent van de beleidsmiddelen mocht bedragen, wordt via de meesternorm verklaard dat 75 percent eveneens beheersbaar zal zijn.

Na 2010 – en ik benadruk het woord “na” – zal de beleidsruimte met maximaal 1,1 percent mogen stijgen. Volgens de inleidende rede die de minister in de commissie hield, vindt de regering dit een moedige beslissing omdat ze de volgende generaties zal vrijwaren voor rentecatastrofen.

Het zou van heel wat meer moed getuigen als de regering ook de huidige generaties, die zij op dit moment onder haar gezag heeft, kon vrijwaren van pijnlijke ingrepen. Meer nog, indien de regering de 38 miljard frank uit het Sint-Michielsakkoord zou aanwenden om daadwerkelijk de schuld af te bouwen, zou zij eindelijk enige realiteitszin tonen. Tenslotte moeten die middelen door allemaal dezelfde Vlamingen worden betaald. Dit debat kan evenwel pas terdege worden gevoerd wanneer de Vlaamse regering niet enkel de uitgaven, maar ook de middelen zal kunnen bepalen. Op dit ogenblik bestaat nog altijd 90 tot

92 percent van de Vlaamse middelen uit dotaties, zodat slechts 8 tot 10 percent uit een eigen inkomstenbeleid voortvloeit. De Vlaamse overheid zal geen echte verantwoordelijkheid kunnen dragen, zolang de dotatietoewijzende voogdstaat bestaat. Op dat moment zal ook de omvang van de miljardentransfers duidelijk worden. In dit verband is nu al sprake van 400 miljard frank.

Die omleiding van belastinggelden kan ook vanuit die optiek worden verklaard, zeker wanneer men daarbij de afvloeiingen naar Wallonië in beschouwing neemt. Vandaar ook dat Wallonië dit dossier onbespreekbaar acht. De Vlaming betaalt aan België, België roomt af en schenkt dotaties. Het gaat hier om een totaal overbodige en geldverslindende omweg waaraan absoluut paal en perk moet worden gesteld. Het is pure diefstal. De grootste verantwoordelijkheid van de huidige leidinggevende figuren die Vlaanderen willen besturen, berust in het opeisen van de volheid van hun bevoegdheden, ook inzake de eigen fiscaliteit en financiën.

Sommigen menen dat het transfergegeven niets te maken heeft met deze begroting. Die mensen wijs ik erop dat het opvoeren van de Vlaamse tewerkstelling één van de hoofddoelstellingen van de Vlaamse overheid is in deze begroting en dat ook moet blijven. Alle industriële activiteiten namen af tijdens de voorbije jaren, de bouwnijverheid volgde onlangs deze neiging, de omzet van de kleinhandel kende een spectaculaire daling en het aantal faillissementen steeg evenredig.

Alleen een stijgende tewerkstelling kan deze schrikbarende curve ombuigen. Zelfs de Europese ministers die in Brussel de Europese top bijwoonden, zijn het daarover eens. Tijdens de besprekingen werd overigens geen woord Nederlands gesproken en het oerbelgische komische duo dat zelf de taalmiskening een zetje gaf, probeert absoluut niet de europarlementsleden op andere ge-

Verreycken

dachten te brengen. Dit evenwel in de kantlijn.

De tewerkstelling moet in het Europese bestel absolute prioriteit krijgen, maar om tot die vaststelling te komen, was geen miljoenenbijeenkomst nodig. Evenmin diende onze postbode-annex-eerste minister in heel Europa de uitnodigingen persoonlijk af te leveren. Misschien wendde hij zijn onmiskenbare diplomatieke gaven en zijn zin voor subtiële aanpak aan om de regeringsleiders tot reizen te bewegen. De miljoenen franken die hieraan werden besteed, hadden een betere toepassing gevonden in de bestrijding van de werkloosheid waar dat nodig is. Ik verzeker u dat dit niet het geval is in de Europese salons, maar wel in de door u bestuurde gemeenschappen. Ook de Vlaamse regeringsleiders zijn zich daarvan bewust, maar zij moeten meer laten zien dat zij zich tegen dergelijke verspillingen verzetten.

In eigen land en in hun directe omgeving vinden zij ruim voldoende voorbeelden van het tewerkstellingsprobleem en kunnen zij de bestrijding ervan aan de praktijk toetsen. Alles liever dan de aangescherpte verbale hoogstandjes die bovendien nog door de cijfers worden weerlegd. Tijdens het voorbije weekend voerde de federale begrotingsminister nog een dergelijk nummertje op. Hij verkondigde optimistisch dat het werkloosheidsgemiddelde van ons land onder het Europese gemiddelde ligt. Die intellectueel oneerlijke verklaring houdt geen rekening met een aantal in het oog springende feiten : 130.000 bruggepensioneerden, 70.000 oudere werklozen, 200.000 deeltijds stempelenden, 60.000 loopbaanonderbrekingen, de geschorste stempelaars, bankroete zelfstandigen, afgestudeerden van niet-erkende particuliere scholen, ontslagen ambtenaren, de bij wet afgeschafte landlopers, de asielzoekers enzovoort. Wanneer wij die mensen bij de berekening gaan betrekken, dan

scoren wij inzake werkloosheid ronduit slecht. Misschien kan de minister met dergelijke uitspraken de CVP-jongeren paaien, maar dat lukt niet met de beleidsverantwoordelijken in Vlaanderen.

De Vlaamse beleidsploeg wordt immers steevast, telkens opnieuw, geconfronteerd met diegenen die de Vlaamse middelen, in een demonstratie van onuitputtelijke grijpgraagheid, blijven wegtransfereren. Ik bedoel uiteraard de Waalse beleidsverantwoordelijken. Ik verwijs ter illustratie naar een recente uitspraak van de Waalse godfather Spitaels in een interview met De Standaard van 27 november 1993. Hij zei onder meer dat de steun aan het Waals Gewest niet naar in Vlaanderen gevestigde bedrijven zou gaan. U begrijpt toch wel dat ik geen frank kan geven aan een Vlaamse onderneming als zij die niet investeert in een onderneming hier bij mij. Ik kan geen geld geven aan een andere staat, zelfs al leven wij daarmee samen in een federaal verband. Ik kan het geld van de Waalse belastingbetaler toch ook niet investeren in het Groot-Hertogdom. Einde citaat. Einde van de bondstrouw !

Deze opmerking, één van de vele, komt dus schaamteloos van de vertegwoordiger van een gewest dat jaarlijks profiteert van 400 Vlaamse miljarden, miljarden franken die hij helemaal niet afwijst !

Ik vraag me af of de Vlaamse regering ooit de moed zal kunnen opbrengen om dezelfde taal te gebruiken tegenover diegenen die op onze kosten leven. Ik ben van mening dat financiële beheerders van een gemeenschap over de volheid van bevoegdheden moeten kunnen beschikken en dus ook de 400 miljard frank moeten teruggeisen.

De Vlaamse regering moet de 400 miljard frank teruggeisen zelfs wanneer de Volksunie, die deel uitmaakt van deze regering, niet de moeite deed om haar ontstaansopdracht, namelijk het verwerven van zelfbestuur, na te komen. De Volksunie

dreigt nu met incidenten, met crisis in de Vlaamse regering indien geen werk wordt gemaakt van een studie die de niet objectief verklaarbare transfers zou blootleggen.

Dezelfde Volksunie had een paar maanden geleden nog de ultieme sleutel in handen om niet enkel de onverklaarbare transfers te beëindigen, maar ook om de ganse profijtstaat naar de geschiedenis te verwijzen.

Wanneer de moed van een overtuiging hen had bezielde, zouden zij nooit medewerking hebben verleend aan het Sint-Michielsakkoord, zonder te beschikken over enige garantie van een onmiddellijke afbouw van de miljardentransfers. Toen hadden zij hun ruggegraat moeten bewijzen !

Zelfs wanneer deze partij verstopperje wil spelen in een nieuwe CVUP, zullen de Vlaamse benadeelden hen met deze beschuldiging blijven achtervolgen. De vrije val van de Volksunie zal zeker niet kunnen worden afgeschoven op een aanslag van de hormonenmafia. De vrije val zal enkel aan henzelf te wijten zijn !

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het Vlaams Blok is van oordeel dat een aantal hoofdthema's de Vlaamse bestuurders moeten bezielen.

Ten eerste, de schulden moeten worden afgebouwd, niet door woordverschoningen die toename tot daling uitroepen maar door echte verminderingen.

Ten tweede, de Vlaming zal zich maar beter kunnen voelen als de werkgelegenheid aangezwengeld wordt. Stimuli moet men zoeken door de grootste werkgever, de KMO, te herwaarderen.

Ten derde, de gemeenschappen moeten zelf over de mogelijkheid van een eigen fiscaliteit beschikken. Niemand moet hen hun houding voorkauwen, zij moeten de volledigheid van uitgaven en inkomsten kunnen controleren.

Verreycken

Tenslotte wijs ik op een verklaring van het VBO. Deze organisatie veroordeelde de stakingen omdat zij 12 miljard frank zouden hebben gekost waarmee hetzelfde VBO 11.000 arbeidsplaatsen zou gecreëerd hebben.

Het is dus duidelijk waarom ik van oordeel ben dat de diefstal van 400 miljard frank dringend rechtgezet moet worden. Ik laat het VBO graag uitrekenen hoeveel arbeidsplaatsen men in Vlaanderen kan scheppen met een bedrag van 400 miljard frank. Moest Vlaanderen volledig over zijn eigen middelen beschikken, waren alle problemen in één klap van de baan !

Wij zullen pas over de eigen middelen kunnen beschikken wanneer de voogdstaat verdwijnt en Vlaanderen zichzelf bestuurt en onafhankelijk is. De partijen die nog steeds niet aanvoelen dat dit denken stilaan de ganse Vlaamse opinie doordringt, raad ik aan het Volksunie-voorbeeld te volgen en zo gauw mogelijk te verdwijnen, zoniet zullen de kiezers het wel voor hen doen.

De heer C. Lisaheth (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, in de eerste plaats dank ik de verslaggever voor zijn uitgebreid en vooral waardevol verslag dat ook een aantal aanvullende gegevens bevat ten aanzien van de bij deze ontwerpbegroting verstrekte toelichtingen.

Uit dit verslag blijkt dat er op verschillende vlakken nog heel wat werk en inventarisering nodig is om over een meer gedegen, statistisch basismateriaal te beschikken, niet alleen voor het opstellen van de begroting maar vooral voor het evalueren ervan in een ruimere sociaal-economische en ecologische context.

Wij moeten snel en grondig werk maken van het uitbouwen van een uitgebreid en gedegen statistisch apparaat. Om een degelijk beleid te kunnen voeren, moet men kunnen beschikken over fundamentele basis-

gegevens. Het is bijvoorbeeld onvoorstelbaar dat wij nu nog niet over meer precieze gegevens inzake het bruto regionaal produkt of over betrouwbare investeringsgegevens voor Vlaanderen beschikken.

Wij zullen daartoe niet meer kunnen terugvallen op het zieltogende NIS. Wij moeten zo snel mogelijk zelf een dergelijk statistisch apparaat oprichten. Ik dring er bij de minister-president dan ook op aan dat hij hiervan dringend werk zou maken.

Ik zal ingaan op een viertal elementen van de begroting voor het jaar 1994 en wat ermee samenhangt : de ontvangstenontwikkeling met inzonderheid de bijkomende middelen uit het Sint-Michielsakkoord, de relatie met het federale globaal plan, de aanwending van de globale bijkomende beleidsruimte en de gehanteerde begrotingsnorm.

Deze elementen zijn ingebouwd in een redenering die uitgaat van de nieuwe situatie inzake de ontvangstenontwikkeling. Een essentieel kenmerk van de begroting van de Vlaamse gemeenschap is dat 91 tot 92 percent van de ontvangsten bestaat uit het toegewezen deel van de opbrengst van de op nationaal vlak vastgelegde belastingen en van het kijk- en luistergeld. In principe is er dus weinig manoeuvreerruimte, zeker wanneer wij ermee rekening houden dat de resterende 9 percent andere middelen die wel deels op een eigen fiscaliteit zijn gebaseerd, voor 1994 ook weinig of geen wijzigingen ondergaan. Wij kunnen dus moeilijk discussiëren over de fiscale druk en alles wat ermee verband houdt.

In de mate dat de in de financieringswetten ingebouwde mechanismen als een gegeven worden beschouwd, is het discussiepunt over de ontvangsten derhalve zeer beperkt. Wij moeten ons, normaal gezien, derhalve concentreren op de besteding van de uitgaven en op het al dan niet toelaatbare tekort. Voor de aangepaste begroting voor 1993 en de voorliggende begroting voor het jaar 1994 liggen de zaken nochtans enig-

zins anders. De Vlaamse inkomsten zullen onder meer worden beïnvloed door het Sint-Michielsakkoord en het globaal plan. Door het Sint-Michielsakkoord zijn weliswaar niet de basismechanismen van de toebedeling van middelen grondig gewijzigd, maar toch is het vroeger geplande scenario nogal grondig aangepast. Hierdoor krijgen gewesten en gemeenschappen meer middelen, vooral tijdens de overgangperiode van 1993 tot 1999. Hierdoor wordt de jaarlijkse beleidsruimte vrij sterk uitgebreid. Volgens berekeningen van de SERV is er een groeivoet van 1,84 percent per jaar tot in 1999. Vanaf het jaar 2000 zal de groeivoet terugvallen tot 1,1 percent.

Een van de cruciale vragen die in dit begrotingsdebat kan worden gesteld is wat er met deze bijkomende middelen kan worden gedaan. Deze vraag rijst op een cruciaal moment. Op wereldvlak en ook binnen Europa zijn er namelijk een aantal verschuivingen en fundamentele ontwikkelingen. Tevens worden wij geconfronteerd met één van de ergste economische crisissen sinds vele jaren.

Getuigen daarvan zijn de negatieve economische groei, het verlies van de concurrentiekracht en de sterk toegenomen werkloosheid.

Ik meen dat het dan ook voor de hand ligt dat een discussie zou worden aangevat over de aanwending van die bijkomende middelen voor de bestrijding van de economische crisis en van de werkloosheid.

Een deel van die bijkomende beleidsruimte uit het Sint-Michielsakkoord werd ingevuld voor de periode 1993-1995. Het gaat om circa 17 miljard frank die wordt ingevuld voor bijkomende uitgaven voor de nieuwe bevoegdheden, voor de uitvoering van de werkgelegenheidsconferentie en voor de optie ongewijzigd beleid. De resterende 20 tot 21 miljard frank bijkomende middelen voor deze periode werd nog niet

Lisabeth

bestemd of wordt tot hiertoe gereserveerd voor de schuldafbouw.

Volgens het unanieme advies van de SERV van 8 september 1993 kon dit, op dat moment althans, niet zo maar a priori worden vooropgesteld omdat er nog te veel onzekerheden waren. De SERV liet dit deels afhangen van de toen nog hangende onzekerheden inzake de op Europees en op federaal vlak in het vooruitzicht gestelde initiatieven om de economische crisis aan te pakken en om een aantal sociaaleconomische onevenwichten weg te werken.

Vandaag is daarover meer duidelijkheid zonder dat evenwel nu reeds alle onzekerheden zijn weggenomen.

Tijdens het weekend is nog door de Europese Unie duidelijk de kaart getrokken om vanaf nu een relancebeleid te voeren en in de komende jaren een massa investeringsprojecten aan te vatten. Op federaal vlak zijn, in een globaal plan, een aantal duidelijke krijtlijnen getrokken die een aanzet geven om de bijzonderste van onze sociaal-economische onevenwichten weg te werken, dit alles in het kader van de bestrijding van de werkloosheid en het creëren van nieuwe banen.

De Vlaamse regering moet daar ten volle op inspelen en de mogelijke, nog beschikbare beleidsruimte daarvoor aanwenden.

Het is vandaag wellicht nog onvoldoende duidelijk en becijferbaar hoe groot die nieuwe, bijkomende ruimte ingevolge het globaal plan werkelijk is. Ik zou aan de minister van Financiën toch willen vragen of de Vlaamse regering hieromtrent reeds becijferingswerk heeft verricht en wat de resultaten, weze het bij benadering, daarvan zijn.

Los van het feit dat vandaag nog niet alles precies becijferbaar is, pleit ik ervoor om de redenering van de globalisering van de bijkomende middelen te handhaven. Nadien kan dan

beter worden bepaald wat daarvan wordt aangewend voor de bestrijding van de crisis en wat voor de schuldafbouw en dit voor de eerstkomende jaren.

Deze redenering sluit perfect aan bij de intenties van het SERV-advies evenals bij de basisideeën van het globaal plan die ook reeds expliciet in de werkgroep Verplaetse naar voren werden geschoven. Ik wil hier toch even herinneren aan enkele passages. In het rapport Verplaetse wordt heel concreet gezegd dat een belangrijk deel van de geplande arbeidskostverlaging in de publieke sector, met de expliciete vermelding "ook met inbegrip van de gemeenschappen en gewesten", ten voordele van de werkgelegenheid zou moeten worden aangewend.

Mevrouw de minister, in dit verband kan ik niet volledig de denkpiste volgen die u naar voren bracht in de commissie voor Financiën en Begroting. U maakte eerder een fictief onderscheid tussen de middelen die vrijkomen ten gevolge van een beheersing van de loonuitgaven, door toepassing van de gezondheidsindex, en de middelen die vrijkomen ten gevolge van een verlaging van de loonkost. De eerste zouden volgens u moeten worden aangewend voor een verdere daling van het netto te financieren saldo, de tweede zouden in bijkomende tewerkstelling kunnen worden geïnvesteerd. Dit onderscheid tussen de middelen die vrijkomen uit de loonbeheersing en de middelen die vrijkomen uit de sociale lasten lijkt mij een nogal kunstmatig onderscheid te zijn, gezien beide een onderdeel uitmaken van de vermindering van de arbeidskost. In de beschermde sector zouden die derhalve grotendeels moeten kunnen worden aangewend voor de werkgelegenheid.

In het kader van de huidige te verwachten toename van de werkloosheid moet, ons inziens althans, de doelstelling inzake werkgelegenheid minstens even centraal staan als de budgettaire doelstellingen.

Inspelend op de in het vooruitzicht gestelde Europese relance en de maatregelen vooropgesteld in het federale globaal plan, pleit ik ervoor dat in de nabije toekomst meer van die mogelijks vrijkomende middelen zouden worden gebruikt voor selectieve maar dan ook niet-recurrente relancemaatregelen. Ik denk hierbij allereerst aan eventuele overheidsinvesteringen in een aantal specifieke sectoren, zoals onder meer de sociale huisvesting, de milieusector, havens en wegeninfrastructuur.

Door de nadruk te leggen op niet-recurrente maatregelen en door de keuze van specifieke sectoren, kan mijns inziens aan een dubbele bekommernis worden tegemoetgekomen, met name de voor ons liggende jaren hoeven niet noodzakelijk verder te worden belast en door een goede selectie kan het wegvloei-effect naar het buitenland beperkt worden gehouden. Zeker nu op Europees vlak zopas werd beslist om via een massa investeringsprojecten een relance op gang te brengen, meen ik dat de Vlaamse economie daarvan ten volle moet kunnen meegenieten.

Nu in dat ruimer kader een anti-cyclisch beleid op gang zal komen, gaat ook een andere stelling die u in de commissie poneerde niet meer op. Die stelling verwonderde mij eigenlijk wel. U zegde: De Vlaamse begroting heeft in geen enkel opzicht baat bij een anti-cyclisch beleid. Einde citaat. De achterliggende redenering was dat onze eigen reële middelevolutie niet conjunctuurgevoelig is, wij bijgevolg geen belang hebben bij een conjuncturele herneming en wij er dus weinig of niets hoeven voor te doen. Dit lijkt mij in ieder geval weinig bemoedigend voor de ruim 230.000 volledig werklozen in Vlaanderen. Ik wens er daarom ook niet in mee te stappen.

De vraag kan worden gesteld of het investeren in een selectieve relance om de werkloosheid te bestrijden de langetermijnbegrotingsdoelstellingen in het gedrang te brengen.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, de heer Lisabeth schetst mijn woorden in een verkeerde context. Ik heb gezegd dat bij een relancebeleid en bij meer investeringen de Vlaamse begroting geen rechtstreeks baat heeft. Het grote verschil met een federale begroting is dat van zodra enorme investeringen mogelijk worden gemaakt, de gevolgen daarvan zijn terug te vinden in de BTW, in de inkomsten, in de belastingen. U stelt het voor alsof deze uitspraak niet beoogd zou zijn voor het grote aantal werklozen. Wanneer door deze maatregelen de tewerkstelling kan worden bevorderd, is dit heel belangrijk in het kader van de tewerkstelling. Ik heb dit ook zó gezegd. Het heeft echter nooit een effect op de inkomsten van de Vlaamse begroting ; het is altijd ten bate van de federale begroting. Ik heb niet graag dat u dit op een andere manier vertaalt.

De heer C. Lisabeth : Omdat onze inkomstenconjunctuur ongevoelig is voor federale maatregelen, zouden wij er weinig belang bij hebben de conjunctuur te doen hernemen. Dat is het risico van uw uitspraak, die u trouwens heeft neergeschreven.

Minister W. Demeester-De Meyer : Ik heb dit gezegd vanuit begrotingsopzicht en vanuit een cijfermatige benadering van de begroting ; ik heb dit niet gezegd met het oog op de politiek die in Vlaanderen moet worden gevoerd, zonet zouden wij geen tewerkstellingsprogramma hebben uitgewerkt.

Bij het opstellen van een federale begroting — en dat is het grondige onderscheid — is het duidelijk dat men is aangemoedigd om dergelijke maatregelen te nemen. Inderdaad, wanneer men een impuls kan geven van 50, 100 of 200 miljard frank, weet men dat daarvoor een onrechtstreekse return komt, wat niet het geval is bij een Vlaamse begroting.

De heer C. Lisabeth : Mevrouw de minister, ik dank u voor deze verduidelijking. Bovendien heeft u in de commissie voor Begroting en Financiën daaraan verbonden dat door het feit van het solidariteitsmechanisme wij er integendeel zelfs eventueel een nadeel zouden bij hebben. Onder andere de heer Hancké heeft daarop gereageerd dat er ook nog iets bestaat in de zin van Bundestreue, maar ik wil deze discussie nu beëindigen.

Indien men op het vlak van de relance iets wil doen, rijst de vraag of daardoor de langetermijnbegrotingsdoelstellingen niet in het gedrang kunnen komen.

Volgens mij hoeft dit niet en mag het zelfs niet.

Dat brengt mij tot de discussie over de gehanteerde begrotingsnorm en meteen tot de voorwaarden waaraan een relancebeleid moet voldoen.

Niemand betwist dat het Sint-Michielsakkoord met zijn aangepaste begrotingsnormering noodzakelijk was, al hoorde ik daarnet andere geluiden. Deze aanpassing dringt zich meer in het bijzonder op omdat bij toepassing van de vroegere SERV-norm de budgettaire groeimogelijkheden na 2000 te zeer zouden afwijken van die van de jaren negentig : 1,83 percent ten opzichte van 1,1 percent.

Een dergelijk kloof moet volgens mij inderdaad worden vermeden. Wij zijn het eens omtrent het feit dat die kloof kleiner moet worden. Daarvoor sluiten wij ons aan bij de lange termijndoelstelling aangaande de stabilisering van de schuld.

Of dit eveneens inhoudt dat de begrotingsnorm zich strikt moet houden aan een constante groeivoet in de periode voorafgaand aan de stabilisering van de schuld wil ik nog relativeren, te meer daar hoe verder het perspectief is verwijderd, hoe meer onzekerheden eraan zijn gekoppeld.

Ten einde de toekomst niet te hypo-

thekeren, dient hoe dan ook een normering te worden aangehouden. In dat verband rijst de vraag of het om zulks te bereiken niet beter zou zijn te werken met een voortschrijdende normering die onder meer door de SERV als alternatief naar voren werd geschoven en berekend. Bovendien zal ook een dergelijke voortschrijdende normering de jaarlijkse groei van de beleidsruimte geleidelijk doen afnemen tot op een op lange termijn houdbaar niveau.

Inderdaad, in plaats van een constante jaarlijkse groeivoet van bijvoorbeeld 1,46 percent vanaf heden tot het jaar 2009 en die nadien plots terugvalt tot 1,1 percent zou door een voortschrijdende normering de groeivoet evolueren van 1,66 percent tot 1,40 in 1999 en tot 1,21 in 2009 om dan vanaf 2010 terug te vallen tot 1,1 percent.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Lisabeth, het gaat hier om een fundamentele discussie.

Sommigen beweren dat de middelen van het Sint-Michielsakkoord moeten worden aangewend om meer te besparen, anderen zijn van oordeel dat het netto te financieren saldo te hoog is en nog anderen — waaronder uzelf — pleiten om de middelen van het Sint-Michielsakkoord integraal — of althans zo veel mogelijk te gebruiken en vervolgens een voortschrijdende normering te hanteren.

U mag echter niet uit het oog verliezen dat de Vlaamse begroting meer dan 60 percent lonen inhoudt. Onrechtstreeks zijn het er eigenlijk nog veel meer.

U pleit voor meer tewerkstelling en daar willen wij allen samen iets aan doen. Tegelijk vraagt u echter om meer uitgaven in die sector. Dat impliceert echter dat men in het jaar 2000 — en dat is nabij — met enorme moeilijkheden zal worden geconfronteerd, waardoor sommigen zullen moeten worden afgedankt en op straat zullen terechtkomen ! Ik kan mij niet voorstellen dat u hier van-

Namens zijn fractie verwoordde Kamerlid Stefaan Platteau (VLD) fundamentele kritiek bij de gehanteerde begrotingsobjectieven

daag pleit voor het uitwerken van een systeem waardoor diegenen die vandaag worden tewerkgesteld in het jaar 2000 niet meer kunnen worden betaald. Dat gaat toch niet op !

De heer C. Lisabeth : Mevrouw de minister, u stelt de zaken verkeerd voor. Ik pleit niet voor bijkomende tewerkstelling door in de Vlaamse Gemeenschap meer ambtenaren of contractuelen aan te werven, wat immers aanleiding zou geven tot terugkerende uitgaven, maar – indien de middelen voorhanden zijn – voor een selectief relancebeleid via overheidsinvesteringen in zeer precieze sectoren. Dat is totaal wat anders.

Minister W. Demeester-De Meyer : Het probleem is dat, zelfs al neemt men een iets hogere groei, men niet over voldoende middelen beschikt om de meerkost van de wedden in de begroting op te nemen. Mocht de Vlaamse begroting slechts voor 30 of 40 percent uit lonen bestaan, dan zouden wij deze discussie helemaal

anders kunnen voeren. Dan zouden wij onmiddellijk kunnen beslissen 5 of 10 miljard frank meer te benutten voor investeringsprogramma's.

Onze begroting bestaat echter uit meer dan 60 percent lonen. Bovendien is de groei ter zake miniem ingevolge de veroudering van de bevolking en de toe te kennen anciënniteitspremies wat ertoe leidt dat wij ons in een carcan bevinden.

Men moet dat onder ogen durven zien. Het is te gemakkelijk om aan de ene kant te stellen dat men een grotere groei mogelijk zou moeten maken en aan de andere kant te pleiten voor een hoger loon voor het personeel dat men rechtstreeks en onrechtstreeks tewerkstelt.

De heer C. Lisabeth : Ik had het hier over de voortschrijdende normering. Daardoor zou men tegen het jaar 2010 tot praktisch dezelfde resultaten op het vlak van de groeivoeten bereiken. In de verdere toe-

komst verminderen ze iets meer, maar ook op het vlak van de schuld komt men tot een resultaat dat nauwelijks 2 percent verschilt. In het ene geval komt men tot een schuldratio van 69,6 percent, met de nu gehanteerde norm komt men tot 67,1 percent. Dat is dus een verschil van slechts 2,5 percent. De norm die men nu hanteert en die leidt tot echt constante jaarlijkse groeivoeten is nogal stug, zeker in een crisisperiode. Dit geldt echter niet als men het niet-recurrente relancesupplement buiten de norm houdt. Mevrouw de minister, in uw nota staat zeer duidelijk dat het niet-recurrente relancesupplement buiten de norm is gehouden. Dat staat ook in het SERV-advies ter zake. Onafgezien van deze discussie over de norm bepleiten wij dat er nieuwe berekeningen moeten worden gemaakt die een duidelijk zicht geven op het pakket bijkomende beleidsruimte. Deze bijkomende beleidsruimte zou onder meer kunnen voortvloeien uit de maatregelen van het globaal plan.

Ten tweede, bepleiten wij dat bij de budgetcontrole een deel van dit globaal pakket aan een selectief relancebeleid zou worden besteed.

Ik heb het vandaag niet willen hebben over diverse andere belangrijke aspecten van het begrotingsbeleid. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de herbudgettering, de ingebouwde meerjarenplanning, de doelmatigheidscontrole van de uitgaven, het centraal thesauriebeheer voor de Vlaamse publiekrechtelijke instellingen en de in het vooruitzicht gestelde vernieuwende initiatieven inzake schuldbeheer.

Dit zijn stuk voor stuk lovenswaardige begrotingsdoelstellingen en -intenties waarvan nu voort werk moet worden gemaakt. Elk van deze oriëntaties in het begrotingsbeleid moet ertoe leiden dat de begrotingsdiscussie niet alleen voort geobjectiveerd wordt, maar dat de begroting zelf ook binnen de gewenste beleidsruimte kan worden gehouden. In die zin krijgt deze begroting ons vertrou-

Lisabeth

wen. Toch zal ze bij de begrotingscontrole best herbekeken worden in functie van de resultaten van een aantal maatregelen van het federale globaal plan.

De voorzitter : De heer Schiltz heeft het woord.

De heer H. Schiltz (*op de tribune*) : Mevrouw de minister, het is met enig genoegen dat ik u op uw vijftigste verjaardag als gewezen begrotingsminister mag feliciteren met uw sluitende begroting binnen de normen die wij ons hebben gesteld. U kan deze begroting bovendien aan de Raad voorleggen in het kader van een vrij principiële gedachtenwisseling over de toekomst van ons begrotingsbeleid, gelet op de Sint-Michielsakkoorden en hun financiële gevolgen enerzijds en het crisisplan anderzijds. Deze elementen plaatsen deze begroting in een veel ruimer kader dan een louter technische benadering van de cijfers.

Het zijn dan ook vooral deze problemen die in het algemeen debat onze aandacht moeten krijgen. De andere aspecten kunnen beter in de technische deelbegrotingen worden bekeken.

Ik zie inderdaad twee fundamentele vraagstellingen.

De eerste is er een van algemeen politieke aard en betreft enerzijds de relatie tussen ons begrotingsbeleid en het convergentieplan, met andere woorden de algemene oriënteringen van het begrotingsbeleid in de federale staat en zijn deelstaten, en anderzijds de relatie tussen het Vlaams begrotingsbeleid en het crisisplan.

Ten tweede, is er de vraag wat te doen met de Sint-Michielsmiljarden, wat een interne, maar toch wel echte politieke — dat blijkt uit de reactie op de uiteenzetting van de vorige spreker — Vlaamse discussie is die niet gebonden is aan de vorige.

Voorafgaandelijk laat ik opmerken dat de bespreking van deze begro-

ting bewijst hoe verkeerd sommigen destijds de situatie hebben ingeschat toen zij beweerden dat door de hervorming van 1988 en 1989 het systeem gebetonneerd werd en wij voor onze toekomst met handen en voeten aan de Franstaligen werden overgeleverd. De feiten hebben inderdaad deze stelling eclatant weerlegd. Er is heel wat beweeglijkheid na de goedkeuring van de wetten van 1988 en 1989 ontstaan. Meer nog, **degenen** die toen de derde fase van de staatsvorming hebben afgeremd en zelfs gesaboteerd, zijn eraan voor hun moeite, want de beweeglijkheid is nadien nog veel groter geworden, zodat wij nu debatteren over de vraag wat te doen met de bijkomende miljarden frank die ons ingevolge de beweeglijkheid werden toegeschoven.

Dit maar om te zeggen dat een van de kenmerken van federale systemen er precies in bestaat dat zij geen eindpunten hebben, wel **evenwichtspunten**. Daarmee bedoel ik dat wij op ieder ogenblik tot nieuwe dialogen en afspraken kunnen worden gedwongen. Dat is ook de charme van dergelijke systemen, op voorwaarde vanzelfsprekend dat de dialogen in evenwichtige omstandigheden en op een eerlijke manier worden gevoerd.

Ik kom nu tot de kern van mijn betoog.

Ten eerste, wat de relatie tussen de Vlaamse begroting en het algemeen convergentieplan met het oog op de realisatie van de Europese Unie betreft, heb ik de volgende bedenking.

Dat plan is geen monumentum aere perennius en de omstandigheden kunnen voor beweeglijkheid zorgen. Ik stel alleen vast, voor zover wij dat kunnen meten en toetsen aan de analyses van de Hoge Raad voor de Financiën, dat de Vlaamse begroting binnen de marges en op het pad van het convergentieplan blijft. Dat is een positief punt. Het bestaande tekort — waarom zouden wij het ontkennen blijft binnen de normen nodig om ons aandeel in het streven

naar de convergentie van de hele federatie op ons te nemen.

Dat wil niet zeggen dat geen waakzaamheid geboden is, want — ik zal daar straks meer over zeggen — onze begrotingsfilosofie — ik herhaal het — staat of valt natuurlijk met de continuïteit van het gevoerde beleid.

In de intussen opgedoken problematiek van de lagere conjunctuur en de werkloosheid met daarop aansluitend het crisisplan staat de relatie federatie-deelstaat centraal. In dit verband koesteren wij toch enige bezorgdheid. Immers, dit is de eerste grote test waaruit moet blijken hoe in ons federaal model met nevenge-schikte eenheden een koppeling tussen de federale politiek en het beleid van de deelstaten wordt gerealiseerd zonder dat daarbij formeel of materieel inbreuk wordt gepleegd op de bevoegdheidsverdeling.

Dit is geen eenvoudige aangelegenheid. Men kan enerzijds niet een **maniëristisch** standpunt innemen en zeggen dat onze bevoegdheden en onze centen de onze zijn en dat wij ons van de rest niets aantrekken omdat wij daartoe niet verplicht zijn.

Anderzijds is het evident dat de federatie als nevenge-schikt niveau geen gebruik mag maken van de overgebleven bevoegdheden op een manier die ertoe leidt dat het machts-evenwicht tussen de onderdelen van de federale staat wordt verstoord.

Telkens opnieuw duikt de tendens op om een relatie van ondergeschiktheid op te dringen. Dit was zeer duidelijk voor de hervorming van 1980, toen de federale overheid telkens opnieuw formele bevoegdheden van de deelstaten naar zich toe trok en langs administratieve weg voortdurend de bevoegdheid van de deelstaten beknotte. In deze toestand is echter verbetering gekomen sedert de laatste fase van de staatsvorming.

Wat het algemeen economisch en sociaal beleid betreft, is de situatie veel delicaat en genuanceerder omdat

Schiltz

men te maken heeft met de eigen bevoegdheden van de federatie ; maar die automatisch repercussies hebben op een veel breder domein.

Nochtans voelen wij ons niet geheel voldaan wat het ritme, de kalender en de intensiteit betreft van het overleg tussen de centrale overheid en de deelstaten aangaande de opvulling van het crisisplan. Ik beweer niet dat er geen contact of inspraak is geweest, maar ik heb de indruk dat men nog niet voldoende vertrouwd is met de federale filosofie en dat er op het federale niveau nog steeds een aantal krachten werkzaam zijn die de spontane neiging hebben om het deelstaatniveau niet of slechts gedeeltelijk bij de besluitvorming te betrekken. Wij moeten erover waken dat dit niet het geval is omdat de precedentenleer in onze staatkundige gebruiken nog steeds behouden blijft.

Ieder moet zijn taak uitvoeren. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het doel de middelen niet heiligt. Het is weliswaar noodzakelijk dat ten aanzien van de crisissituatie waarin wij ons bevinden iedereen zijn verantwoordelijkheid op zich neemt, maar de aangewende middelen mogen niet in tegenspraak zijn met ons systeem.

Ik verwijs in dit verband naar de taxatie van het onroerend goed. Ik aanvaard de redenen die door de regering werden aangehaald om het onroerend goed te belasten. Men kan weliswaar beweren dat dit geen intrusie betekent op het bevoegdheidsgebied van de deelstaten gezien het iets anders is dan roerende voorheffing. Materieel gesproken is het nochtans duidelijk dat het een belastingsmaterie betreft die in principe was voorbehouden aan de deelstaten. De belasting op het onroerend goed was immers toegewezen aan de deelstaten. Het invoeren van een ander systeem, dat ertoe leidt dat de schamele belastingsbevoegdheid van de deelstaten sociologisch en economisch wordt beperkt, is geen correct

procédé. Men had over deze aangelegenheid in elk geval met de deelstaten moeten onderhandelen.

Nauw hiermee verbonden is de veel belangrijker discussie, die de heer Lisabeth eveneens heeft aangekaart, over de mate waarin de deelstaten moeten deelnemen aan een anti-cyclisch beleid van de federale overheid. Dit probleem kan op twee manieren worden benaderd. In de eerste plaats kan men van oordeel zijn dat de Vlaamse Raad en de Vlaamse regering als medeverantwoordelijken voor het lot van de Vlaamse bevolking in alle omstandigheden moeten doen wat zij kunnen om het welzijn en de welvaart van de bevolking veilig te stellen. In die zin is het aanvaardbaar dat de Vlaamse regering zich tracht in te schrijven in een anticyclisch beleid.

Wij worden echter geconfronteerd met de beperking dat wij niet beschikken over een cyclisch inkomenssysteem, maar over een rigide inkomenssysteem, dat vrijwel mathematisch vastligt, ofschoon sommige parameters ervan worden beïnvloed door de economische ontwikkeling.

In ieder geval kunnen wij niet, zoals een klassieke staatsoverheid, de band leggen tussen eventueel anticyclisch beleid en te verwachten ontwikkeling van inkomsten, wat toch een van de kernideeën is van het anticyclisch beleid, zoniet is deficit spending vanzelfsprekend een desastreuze en ontwrichtende praktijk.

Collega Lisabeth, ik wil graag aannemen dat de Vlaamse regering in de mate van het mogelijke inspanningen doet. Maar vragen dat zij zich wat dat aspect betreft op dezelfde manier zou gaan gedragen zoals de federale overheid dit zou kunnen doen, kan niet omwille van het evenwicht tussen inkomsten en uitgaven dat wij nog veel meer dan de federale overheid om allerlei redenen zorgvuldig moeten bewaken, gelet op de niet-elasticiteit van onze inkomsten aan de ene kant en omdat aan de andere kant onze schuldopbouw

zorgvuldig onder controle moet worden gehouden willen wij niet in een analoge situatie als de federale staat terecht komen met nog minder middelen om ons daartegen te verdedigen. Dit klinkt misschien niet populair maar ik meen dat we verplicht zijn om in dat opzicht aan onze Vlaamse bevolking duidelijk te maken wat de Vlaamse regering wel kan en wat wel haar taken zijn of wat zij niet kan en wat haar taken niet zijn. Ieder moet zijn eigen verantwoordelijkheden opnemen.

Mevrouw de minister, in dat opzicht is het mij nog altijd niet duidelijk wat de stelling is van de Vlaamse regering ten aanzien van het lot dat moet worden voorbehouden aan de gevolgen van de loonmatiging die de federale regering zou opleggen. Er is wel de verklaring van de ministerpresident. Het was echter een verklaring waar men nog vele kanten mee uit kan. Enerzijds krijgen wij geld en moeten wij wat minder uitgaven doen ingevolge het crisisplan, anderzijds vraagt men ons om een inspanning te doen voor relance en voor tewerkstelling. Hoe men dit in dialoog met de federale regering tegenover elkaar zal afwegen en wat de federale regering zal doen blijft een open vraag. Zal zij trachten formeel aan de financieringswet te raken ? Ik veronderstel van niet want de kansen op slagen daarvan zijn gering. Zal er op een andere manier, door overleg een overeenkomst gesloten worden ? De Vlaamse deelstaat heeft het recht bij overeenkomst af te zien van inkomsten waar hij formeel aanspraak kan op maken. Hij kan bijvoorbeeld ook voorstellen om in ruil voor de gevolgen van de loonmatiging van de federale regering een bij komende inspanning te doen die hij in zijn politiek plan inschrijft. Er zijn verschillende denkpijpen te bewandelen. Het is ons in ieder geval nog niet heel duidelijk wat de precieze stelling van de Vlaamse regering desbetreffend is.

Wat de deelname aan het relanceprogramma betreft wil ik het volgende zeggen. Wij hebben zopas de uit-

Schiltz

slagen van de Europese top vernomen. Het is natuurlijk ook ons niet zeer duidelijk hoe deze **relance-uitgaven** zullen worden gefinancierd en hoe de last ervan zal worden verdeeld. Indien wij op onze begroting enige last opnemen om ons **investeringsvolume** op te drijven om op die manier de tewerkstelling te bevorderen zal de Vlaamse regering toegang krijgen tot bepaalde Europese mechanismen desbetreffend, want ik veronderstel dat er daar ook wel verdelingen en herverdelingen zullen zijn, en zal de federale regering ditmaal zeer correct de aanvankelijke intentie uitvoeren, namelijk dat op het Europese niveau Vlaanderen en Wallonië rechtstreeks aan de gesprekken zouden kunnen deelnemen en aanwezig zouden kunnen zijn daar waar de beslissingen over de harde zaken genomen worden. Wat dat betreft moet ik u zeggen dat de informatie die mij bereikt over het op stapel staande **samenwerkingsakkoord** op het gebied van de buitenlandse betrekkingen en de Europese aangelegenheden, mij een beetje ongerust maakt.

Wij hebben ons daar te veel laten bemoederen door de federale instanties. De tradities van het departement Buitenlandse Zaken zijn nu eenmaal zo dat men er nog altijd veel moeite mee heeft om ons op dat niveau als volwaardige gesprekspartners te respecteren.

Zeker in het kader van het grootse Europese plan mag dit niet opnieuw een recuperatiebeweging worden en niet in handen van de federale overheid blijven waardoor zij een infrastructuurbeleid zou gaan voeren waarvoor wij in grote mate bevoegd zijn. Enige waakzaamheid is hier dus zeker geboden.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Schiltz, op Vlaams niveau zullen de reële middelen in de komende jaren, tussen 1993 en 1999, stijgen met 3,71

percent. Bovendien hebben we nog een tekort van 50 miljard frank. Volgens de minister besteedt de Vlaamse overheid 104 miljard frank aan investeringen. Betekent dit niet dat wij op die manier maximaal bijdragen tot de relance ? Op het ogenblik dat er op het nationaal niveau gediscussieerd wordt over een reële nulgroei van de uitgaven en dat er gigantische belastingverhogingen worden doorgevoerd om de eindjes aan elkaar te kunnen knopen, moet er toch niet aan worden getwijfeld dat wij ons steentje bijdragen tot de relance. Ik zeg dit ook voor de heer Lisabeth.

De heer H. Schiltz : Mijnheer Van Rompuy, ik heb wat dat betreft geen kritiek geformuleerd op deze regering of op deze begroting. Ik zeg alleen dat er naar aanleiding van deze problematiek een aantal vragen kunnen worden gesteld over onze relaties. Ik zeg niet dat wij niet voldoende doen. Ik vraag bijvoorbeeld wat er zal gebeuren met de opbrengst van de loonmatiging die zou worden opgelegd en die tot gevolg heeft dat onze uitgaven in een bepaalde sector dalen. Misschien kunnen wij die gebruiken om een supplementaire inspanning te doen. Wordt dat bijvoorbeeld verrekend met de federale overheid ? Ik beweer helemaal niet dat de investeringsinspanningen die de Vlaamse regering zich nu getroost te klein zijn. Ik zeg integendeel dat zij tot op de rand van haar mogelijkheden gaat en dat zij zelfs enigszins anticipeert op de Sint-Michielsmiljarden. Het tewerkstellingsinitiatief is duidelijk. Wij leggen voor de komende jaren al een aantal gelden die binnenkomen, vast en wij besteden ze aan zaken waarvan we verwachten dat ze de crisis in gunstige zin zullen beïnvloeden. Er zou op Europees niveau een grootscheepse relancepolitiek gevoerd worden en een fonds worden gecreëerd waaraan de lidstaten deelnemen. Als deze ook beslissen over de aanwending van die middelen moet Vlaanderen daarover voor haar grondgebied medezeggenschap hebben. Alles hangt

natuurlijk af van de verplichtingen die men dan op zich zal moeten nemen, maar dat is nog helemaal niet duidelijk. Ik zeg alleen dat wij aanwezig moeten zijn en dat we dat niet mogen overlaten aan het federale niveau alleen.

Mevrouw de minister, in verband met de fameuze aanwending van de Sint-Michielsmiljarden is het duidelijk dat uit het advies van de SERV kan worden afgeleid dat er geen eensgezindheid was over de eindconclusie. Men heeft zeer voorzichtig en behoedzaam gezegd dat uiteindelijk het politiek niveau zal moeten beslissen, wat normaal is. Als ik uw grafiek goed interpreteer, is het de bedoeling van de Vlaamse regering de beleidsruimte voor de komende Vlaamse regeringen in zekere mate te vrijwaren en te voorkomen dat de bescheiden beleidsruimte waarover wij nu beschikken plots zal wegvallen en dat een komende regering met de problemen zal worden opgezadeld.

Volgens de grafiek van de minister is de vermindering van de rentelast slechts betekenisvol vanaf 1999, dus twee regeringen verder, als ik dat zo mag zeggen. Hier wordt dus een wissel op de toekomst getrokken. Mevrouw de minister, ik zou u toch willen waarschuwen voor de spontane uitgavendynamiek waar ook de SERV naar verwezen heeft, die stelt dat ondanks alle mooie berekeningen het uitgavenprofiel van de Vlaamse regering een aantal posten bevat die aanleiding zouden kunnen geven tot niet vooraf calculeerbare stijgingen.

Het in toom houden van de gevolgen van de niet-recurrente maatregelen zou in de toekomst ook een probleem kunnen worden. De minister zegt zeer voorzichtig dat een deel van de Sint-Michielsmiljarden zullen worden voorbehouden aan niet-recurrente maatregelen, overeenkomstig het SERV-advies, zodat het uitgavenpatroon van de Vlaamse regering niet gewijzigd wordt. Mevrouw de minister, ik verzeker u dat dit een

Schiltz

moeilijke job wordt : elke minister heeft namelijk de gewoonte te rekenen op de kredieten waarover hij het jaar voordien beschikte en is niet graag bereid het met minder te doen. Bovendien zou het einde van deze niet-recurrente kredieten kunnen samenvallen met het aftreden of aantreden van ministers, een ogenblik waarop ze liever over meer kredieten beschikken dan minder.

Mevrouw de minister, ik begrijp dat u het bij niet-recurrente uitgaven wil houden om binnen de normen te blijven, maar het zal veel wilskracht, beslistheid en politieke consensus vergen om te beletten dat deze niet-recurrente uitgaven recurrent worden.

Zowel de inhoud van de begroting, als de weerslag van het convergentieplan, van het crisisplan en de gevolgen van het Sint-Michielsakkoord kunnen in de toekomst, en zeker vanaf het jaar 2000 zwaar doorwegen op de relatie tussen onze inkomsten en onze uitgaven. Daar is geen ontkomen aan. Wie denkt dat de staatkundige problemen in ons land ten einde zijn, zal alleen al aan de hand van dit probleem tot de conclusie komen dat er nog een grondig gesprek moet volgen. Terwijl de bevolking van ons een cyclische politiek verwacht, zitten we in een institutioneel financieringssysteem dat niet cyclisch is. Dat is niet houdbaar, zoals het ook niet houdbaar zal zijn op het vlak van de pensioenen zijn ogen te sluiten. Vroeg of laat zullen wij ook op dat gebied een deel van de verantwoordelijkheid op ons moeten nemen.

Mevrouw de minister, dit gezegd zijnde, heb ik geen moeite om kritische lof te uiten over deze begroting die de Volksunie zal goedkeuren, maar wij kregen wel graag uitleg over enkele onduidelijkheden die we hebben opgemerkt. (*Applaus bij VU, CVP en SP*)

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik dank alle sprekers die in dit debat het woord hebben gevoerd en meer bepaald de verslaggever die een trouw verslag heeft gebracht van de werkzaamheden in de commissie.

Binnen een aantal hoofdlijnen zal ik ingaan op de punten die hier ter sprake zijn gebracht.

Ten eerste hebben wij getracht een juiste begroting voor te stellen, waarin men alle gegevens terugvindt, en zowel de oppositie als de meerderheid zullen dat graag erkennen.

Met die begroting proberen wij ons ook te bewegen in het convergentieplan volgens de eigen vastgelegde norm, en wij trachten daarin een evenwicht te zoeken tussen schuldbeheersing en relancebeleid.

Wij hebben u in deze begroting klaarheid en duidelijkheid in de cijfers gegeven. Ten opzichte van het verleden is het niet onbelangrijk een juist inzicht te krijgen, zelfs wanneer men daarbij vaststelt dat het netto te financieren saldo op jaarbasis eigenlijk groter is dan men had verwacht, omdat men een gedeelte van dat saldo buiten begroting had geplaatst.

Ten tweede leveren wij vanuit Vlaanderen een bijzonder grote inspanning om een blijvend stijgend investeringsritme aan te houden. Een aantal sprekers heeft dit reeds aangehaald, en wij hebben vermeden de investeringen af te remmen zoals de federale regering in het verleden deed bij het zoeken naar evenwicht in de begroting. Het klassieke voorbeeld hierbij is het afremmen van de investeringen met een of twee percent, of zelfs tien percent, zodat er niet meer kon worden ingespeeld op het relancebeleid.

De Vlaamse regering heeft op het vlak van haar relance- en investeringsbeleid kunnen aantonen dat zij op een goed Europees niveau zit.

Wij hebben de cijfers in het rapport gegeven, waaruit blijkt dat Vlaanderen dit niveau kan aanhouden, zelfs als we ermee rekening houden dat de deelstaat Vlaanderen geen investeringen doet op bijvoorbeeld militair vlak zoals andere landen. Daarom zit Vlaanderen met haar gemiddelde van 2,1 percent vrij goed in vergelijking met andere landen.

Ten derde, heeft Vlaanderen getracht een blijvende tewerkstellingsimpuls te geven, die hoger ligt dan die van alle andere entiteiten in het land.

Een aantal leden heeft hier de kritiek geuit dat de Sint-Michielsgelden te weinig worden gebruikt om aan schuldafbouw te doen, en anderen stellen dat deze gelden te weinig worden aangewend voor nieuwe investeringen. Met deze Vlaamse regering hebben wij op het vlak van deze gelden de verhouding gezocht tussen nieuwe tewerkstelling, nieuwe opdrachten in hoofde van nieuwe bevoegdheden en een beheersing van de schuld. Zoals de heer Schiltz terecht heeft aangehaald, blijkt uit de grafiek die wij in de commissie ter beschikking hebben gesteld, de beperking van de rentelasten, die er na enige tijd uit voortvloeien. De effecten van beperkt lenen zullen echter slechts in de loop van de volgende jaren zichtbaar worden.

Door het feit dat we een aantal middelen van de Sint-Michielsgelden niet aanwenden voor meer uitgaven, hebben we minder leningen moeten aangaan. Wij hebben ook niet gezegd dat wij met de Sint-Michielsgelden louter de schuld zullen afbouwen. Wij hebben wel beslist deze gelden aan te wenden voor drie doeleinden : de beperking van de schuld, meer investering in tewerkstelling en het betalen van nieuwe bevoegdheden waarvoor we geen middelen hebben gekregen. In de evolutie van het federaliseringsproces, hebben wij natuurlijk ook de verantwoordelijkheid opgenomen voor de activiteiten die wij in de Vlaamse regering hebben aangegaan en waarvoor wij meer uitgaven moeten gaan doen.

Demeester-De Meyer

Daarmee ben ik aanbeland bij de vraag wat we in de toekomst moeten doen. Moeten we, en de heer Lisabeth heeft daarover een vraag gesteld, meer tewerkstellingsprogramma's opstellen ?

De heer C. Lisabeth : Ik had het over tewerkstellingsaanmoedigingen die via investeringen selectief worden gekozen.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Lisabeth, de Vlaamse regering heeft op dit ogenblik meer investeringsprogramma's goedgekeurd dan oorspronkelijk zonder de Sint-Michielsgelden de bedoeling was. Met andere woorden, in de begroting voor 1994 staan reeds een aantal extra investeringsuitgaven die niet alleen zijn vervat in het fameuze tewerkstellingsprogramma van 8,5 miljard frank maar ook daarbuiten. Bij de opmaak van de begroting voor 1994 hebben we beslist om extra investeringen mogelijk te maken in openbare werken, waterwegen en wegeninfrastructuur.

Ik ga akkoord met de heer Schiltz wanneer hij stelt dat we moeten oppassen voor eenmaligheid. Ik ben er zeker van dat collega Kelchtermans bij het opmaken van de begroting 1995 niet zal vertrekken van de begroting min de extra miljarden frank die hij reeds vorig jaar en dit jaar voor 1993 en 1994 heeft gekregen. Hij zal ervan uitgaan dat zijn begroting uit zoveel miljard frank bestond en dat hij de volgende keer een gelijksoortige groei moet krijgen, die er dan voor iedereen moet zijn. Ik ben er me zeer goed van bewust dat wanneer extra investeringen niet specifiek zijn gericht op één gelijksoortig programma, de collega's opnieuw zullen zeggen dat ze ze nodig hebben.

Het is evenwel niet uitgesloten dat de Vlaamse regering of het Vlaamse parlement in de toekomst beslissen om extra impulsen te geven aan bepaalde sectoren, bijvoorbeeld aan de bejaarden-, de gehandicapten- of de infrastructuursector. Waarom zou

dat niet mogelijk zijn ? Ook hier gaat het om programma's waarvan heel moeilijk kan worden aangeduid dat ze eenmalig zijn. Ik verwijs ter zake naar hetgeen mijn voorganger heeft gedaan. Het zal moeilijk aan te tonen zijn dat schitterende impulsprogramma's zoals bijvoorbeeld dat van de serviceflats of dat van de bejaardentehuizen — en de ministers De Batselier en Weckx, die ook al deel uitmaakten van de vorige regering, kennen ze als geen ander — niet zullen worden voortgezet of herhaald. Nochtans betrof het hier eenmalige investeringen.

Ik ben dus graag bereid een akkoord te sluiten, niet alleen met de collega's maar ook met het Vlaamse parlement, waarin duidelijk wordt bepaald dat het eenmalige investeringsprogramma's betreft. Dit moet mogelijk zijn. Het is voor de regering heel moeilijk om tijdelijke tewerkstelling te scheppen. Momenteel zoeken we naar tijdelijke tewerkstellingsprogramma's om het programma van collega Detiège in te vullen. Dat laatste programma is eenmalig en het loopt over één of twee jaar. Het is in ieder geval niet gemakkelijk mensen gedurende een jaar te werk te stellen en ze dan zomaar te bedanken. Men moet de projecten zodanig omschrijven dat ze na een vooropgestelde periode zijn afgerond. Maar zelfs wanneer dit het geval is, zal men toch nog de mensen die men via een dergelijk programma heeft tewerkgesteld, teleurstellen. Het is dus niet eenvoudig om aan te duiden dat tewerkstellings- en relanceprogramma's in het algemeen eenmalige programma's betreffen die zich beperken tot één, twee of drie begrotingen.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mevrouw de minister, ik begrijp een aantal zaken niet goed. Hoewel u waarschijnlijk straks nog zult antwoorden op de vraag van de heer Schiltz in verband met de eventuele aanwending van gelden die vrijkomen via federale

maatregelen in verband met loonmatiging, heb ik nu al een vraag. De minister-president heeft verklaard dat de Vlaamse regering zal inspelen op de plannen van de federale regering inzake werkgelegenheid. Dat zijn toch ook maatregelen die niet tijdelijk zijn ? En deze plannen zal u toch uitvoeren ? Maar op de vraag van de heer Lisabeth antwoordt u dat het moeilijk is iets te organiseren dat een permanent karakter heeft. Toch verklaart de minister-president dat de Vlaamse regering een aantal zaken van de federale regering die een invloed hebben op het Vlaamse niveau, zal uitvoeren. Deze hebben toch ook een permanent karakter ?

Minister W. Demeester-De Meyer : Daar was ik nog niet aan toegekomen. Het tewerkstellingsprogramma dat wij hebben opgezet en dat moet bijdragen tot de verwezenlijking van het globaal plan, bestond al voor er zelfs maar sprake was van dit plan. Daarvoor werd 8,5 miljard frank uitgetrokken — 0,5 miljard frank dit jaar, 4,5 miljard frank volgend jaar en 3,5 miljard frank in 1995.

De heer J. Geysels : Daar heb ik het niet over.

Minister W. Demeester-De Meyer : Wij hebben het daar wel over in het kader van tijdelijke impulsen. Wanneer u verwijst naar de elementen die betrekking hebben op de uitvoering van het globaal plan, en in het bijzonder ten aanzien van wat de heer Schiltz vroeg inzake de gevolgen voor de loonmatiging, kan ik u het volgende meedelen.

Ten eerste zullen de akkoorden die werden afgesloten ook worden gerespecteerd.

Ten tweede moeten de elementen uit het globaal plan die een invloed zullen hebben op de Vlaamse begroting, nauwkeurig worden onderzocht. Kunnen wij van de Vlaamse regering ook nog een extra relancebeleid verwachten ? Welke invloed heeft de loonkostverlaging en hoe kan daar een eventuele tewerkstelling uit voortvloeien ? Op die vraag

Demeester-De Meyer

heb ik een eenvoudig antwoord. De Vlaamse begroting telt nogal wat gesubsidieerde sectoren. Indien een loonkostverlaging in die sectoren blijvend blijkt te zijn en dit effectief aanleiding geeft tot een doorlopende uitgavenvermindering, dan moet dat vanzelfsprekend worden benut om tewerkstelling te creëren. Als op het niveau van de gesubsidieerde voorzieningen door bepalingen uit het globaal plan een lagere loonkost wordt gerealiseerd — denk maar aan de 100.000 frank die men minder moet betalen zodra er van een tijdelijke tewerkstelling sprake is — dan krijgt men een overschot.

— *De heer H. Suykerbuyk treedt op als voorzitter.*

De heer J. Geysels : Het gaat dus over een surplus. Bij de Maribel-operatie van ongeveer 30 miljard frank lag de nadruk op te lage lonen. Nu hebt u het over de 100.000 frank extra loonkostsubsidie in verband met extra tewerkstelling. De federale regering vraagt dan net in dat geval of de Vlaamse regering een bijkomende inspanning wil doen.

Minister W. Demeester-De Meyer : Ik vergis mij dus niet. Waar men tot een loonkostverlaging komt, zal er een minderuitgave ontstaan in de subsidies van de Vlaamse regering. Gezien die blijvend is, moet het mogelijk zijn in die bepaalde sectoren extra tewerkstelling te scheppen. Daar kan geen misverstand over bestaan.

De heer J. Geysels : Nu praat u over de Maribel-operatie.

Minister W. Demeester-De Meyer : Wij wachten nog de concrete uitwerking van de federale regering af. Waar er een effectieve, blijvende loonkostverlaging merkbaar is, moet tewerkstelling kunnen ontstaan. Binnen de Vlaamse begroting is dit haalbaar. Als het evenwel gaat om een tijdelijke vermindering van de uitgaven of een beperkte vermindering van de inkomsten die men van

de federale regering ontvangt — wij zijn immers afhankelijk van die federale overheid waar het onze middelen betreft — is het moeilijk te bepalen of daar blijvende programma's kunnen worden ingezet. Waar de uitgave onmiskenbaar permanent is, kan dit wel. Het evenwicht in het budget vormt dan geen enkel probleem. Daar moeten wij dankzij verdere besprekingen tussen de federale en de Vlaamse regering uitkomen. Wij moeten bepalen welke invloed het globaal plan zal uitoefenen op de inkomsten en uitgaven van de Vlaamse regering en hoe deze laatste concreet een relancebeleid kan voeren.

— *De heer L. Vanvelthoven treedt opnieuw op als voorzitter.*

De heer A. Denys : Mevrouw de minister, u zegt dat, wanneer uit het globaal plan zou blijken dat er voor de Vlaamse regering minder wedden loonuitgaven zouden zijn, dit zou worden ingevuld door meer tewerkstelling. Zal het verminderen van de loonkost ingevolge het globaal plan bijgevolg aanleiding geven tot het aanwerven van ambtenaren in de welzijnssector ?

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Ik heb inderdaad gezegd dat het moet mogelijk zijn om in de welzijnssector meer mensen aan te nemen.

De heer A. Denys : U baseert zich dus niet op de noden, maar wel op de beschikbare middelen ?

Minister W. Demeester-De Meyer : Wanneer er hiervoor ruimte is, zullen er in de welzijnssector nieuwe arbeidsplaatsen worden gecreëerd in functie van de noden. In de Vlaamse begroting mag dit evenwel geen aanleiding geven tot een andere verhouding tussen de inkomsten en de uitgaven.

De middelenevolutie van de Vlaamse regering is bekend tot en met het jaar 1999. Op enkele kleine schommelingen na, weten wij over hoeveel middelen wij jaar na jaar kunnen beschikken. Op basis hiervan kunnen wij dus ook de uitgaven plannen.

De heer A. Denys : Weet u over hoeveel middelen u kunt beschikken in het kader van het globaal plan ? Is het u bekend of de bedragen zullen worden gekoppeld aan de gezondheidsindex ?

Minister W. Demeester-De Meyer : Hierover moeten wij nog onderhandelen.

De heer A. Denys : U vraagt dus de goedkeuring van de begroting in de Vlaamse Raad, terwijl u nog niet weet op welke wijze de middelen zullen evolueren op basis van het globaal plan ?

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Denys, ik weet precies over welk bedrag wij zullen kunnen beschikken.

De heer A. Denys : Mevrouw de minister, U zegt dat u bij de opstelling van het globaal plan was betrokken. Welnu, weet u nu reeds precies welke gevolgen het globaal plan zal hebben op de middelen van de Vlaamse regering ?

Minister W. Demeester-De Meyer : Neen, dit weet ik niet precies. In functie van deze middelen zullen binnen onze begroting dan ook nieuwe mogelijkheden worden gecreëerd.

De heer A. Denys : Mevrouw de minister, er zijn een groot aantal onzekerheden. Ware het niet beter deze begroting op te bergen en te wachten tot premier Dehaene ter zake een beslissing heeft genomen ?

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Denys, u vergist zich.

De heer A. Denys : Na overleg met de vakbonden beslist de heer Dehaene over welke middelen wij in 1994 zullen kunnen beschikken. Het Vlaamse parlement staat dus volledig buiten spel.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mevrouw de minister, er zijn hierover in de Vlaamse Raad reeds een aantal interpellaties geweest. Hebt u sinds uw overleg met de federale regering al uitsluitel met betrekking tot het al dan niet gebruiken van de gezondheidsindex ? Ik denk hierbij ook aan het toepassen van de financieringswet van januari 1989 op de dotaties.

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : De onderhandelingen hierover zijn bezig, maar er is geen invloed op de begroting.

De heer A. Denys : De heer Van Rompuy heeft onlangs duidelijk aangegeven dat er drie mogelijkheden zijn : ofwel ontvangt u zes of zeven miljard frank meer, ofwel ontvangt u meer, ofwel minder. Vandaag bespreken wij dus de begroting terwijl de heer Dehaene nog moet beslissen over hoeveel middelen wij zullen kunnen beschikken.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Denys, het plan dat vandaag wordt besproken, zullen wij perfect kunnen uitvoeren. Wij moeten alleen nog afwachten of er ruimte komt voor het voeren van een extra relance en om extra tewerkstelling mogelijk te maken. De begroting die nu voorligt, is perfect uitvoerbaar. Wij moeten nog wel beslissen hoe wij het relancebeleid verder zullen uitbouwen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Minister-president Van den Brande heeft gesproken over de mogelijkheid om in 1994 bepaalde belastingverminderingen

door te voeren. Deze gelden zouden kunnen gebruikt worden om bijkomende tewerkstelling te scheppen. Wat is de houding van de Vlaamse regering ? Wordt deze belastingvermindering toegepast of niet ? Wij spreken over de begroting van 1994 !

Minister W. Demeester-De Meyer : Wij spreken inderdaad over de begroting van 1994. De thans voorliggende begroting voor 1994 is perfect uitvoerbaar. Wanneer er wijzigingen aangebracht worden, zal de Vlaamse regering deze doorvoeren tijdens de begrotingscontrole.

De heer E. Van Rompuy : Collega Denys, u spreekt over de premie van 5.000 frank die een supplement zou zijn bovenop de nationale premie bij het uitvoeren van bedrijfsplannen inzake arbeidsherverdeling. Men heeft voor deze maatregel 2 miljard frank uitgetrokken. Dit bedrag was oorspronkelijk bedoeld om de deeltijdse arbeid te stimuleren. Ik herhaal echter dat de begroting van 1994 daar rekening meehoudt.

Minister W. Demeester-De Meyer : Ik wil ook antwoorden op de drie vragen van de heer Platteau inzake het KB 61, de meerjarenbegroting en de juiste economische classificatie.

Collega Platteau, de economische classificatie handelt over de Diensten Afzonderlijk Beheer (DAB). Wij hebben de classificatie reeds doorgevoerd voor de rest van de begroting. De classificatie inzake de DAB's zal ingevoerd worden tijdens de begroting van 1995.

De begroting 1995 wordt door de administratie voorbereid en zal eerstdaags aan de Vlaamse regering voorgelegd worden.

Mijn kabinet werkt aan de teksten inzake het KB 61. De Raad van State moet nog advies uitbrengen.

Ik benadruk dat mijn administratie het werk uitvoert waarvoor zij zich geëngageerd heeft.

De voorzitter : De leden kunnen nog repliceren.

Ik stel voor dat diegenen die gesproken hebben de hun toegemeten tijd daarvoor gebruiken. Wij hebben een timing afgesproken, zij moet gerespecteerd worden.

De heer S. Platteau : Men had ons een antwoord beloofd tegen november 1993. Bovendien blijft "eerstdaags" nog heel vaag. Ik had graag een precieze datum.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Platteau, u heeft relatief concrete antwoorden gekregen. U weet dat de Raad van State nog advies moet uitbrengen. U en ik zullen het nodige geduld moeten opbrengen.

Mijnheer de voorzitter, ik dank alle leden voor hun tussenkomsten.

Ten slotte, de Vlaamse begroting houdt zowel rekening met haar eigen normen als met de convergentie.

Collega Schiltz, de Vlaamse begroting groeit van een vorm van ondergeschiktheid naar zelfstandigheid.

Ik ga met u akkoord over de houding van de federale regering die bepaalde domeinen bezet die de Vlaamse regering toebehoren. De beperkte ruimte waarover de Vlaamse regering beschikt, wordt soms op een handige en juridisch correcte manier, betreden door de federale regering.

U heeft ook gelijk dat de Vlaamse regering niet expliciet kan meewerken aan een anti-cyclisch beleid maar met de andere overheden moet kunnen samenwerken aan een relancebeleid voor dit land.

Ik besluit met te zeggen dat wij trachten vooruitziend te zijn. Immers, met de schaarse middelen waarover wij in Vlaanderen beschikken zullen wij, voor het deel waarvoor wij verantwoordelijk zijn, eventueel voor de latere pensioenen een pensioenfonds oprichten.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?

De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer C. Lisabeth (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wens, in een korte repliek, bij een drietal punten stil te staan.

Door de meeste sprekers werd gevraagd, en de minister heeft erop geantwoord, of er voldoende wordt gedaan op het vlak van het investeringsbeleid, mits men daartoe de mogelijkheden heeft.

Mevrouw de minister, u zegt, terecht, dat er inzake investeringen — zeker op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap — reeds heel wat is gebeurd. Ter zake wens ik te verwijzen naar het statistische materiaal dat de heer Dupré in verband met de overheidsinvesteringen in de commissie beschikbaar heeft gesteld. Daaruit blijkt dat wij, op het niveau van de overheidsinvesteringen, in de Europese Gemeenschap het laagst zitten met name op 1,5 percent van het BBP. Dat is normaal, precies omdat wij met grote begrotingsmoeilijkheden te kampen hebben en inzake bijkomende investeringen, op federaal vlak althans, niet veel kunnen doen. Indien de mogelijkheden op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap ruimer zullen zijn of worden, waar het investeringsniveau iets hoger ligt dan op het Belgische niveau — mevrouw de minister sprak over 2,1 percent — dan denk ik dat die bijkomende inspanning zou moeten kunnen worden geleverd. Dat is ook de betekenis van het pleidooi dat ik hier hield. Wanneer uit het globaal plan via een loonmatiging er vrijkomende middelen zouden resulteren, quid dat die eventueel negatief door andere elementen worden beïnvloed, pleit ik ervoor dat die nettobijkomende middelen in belangrijke mate zouden worden gehanteerd voor relance, niet via tewerkstellingsprogramma's, aanwervingen van contractuelen enzovoort, maar wel via **niet-recurrente** bijkomende investeringen in heel bepaalde specifieke sectoren.

Daarmee wil ik in dezelfde zin antwoorden aan de heer Van Rompuy.

Hij zegt dat de middelen al zeer beperkt zijn. Wanneer zou blijken dat het globaal plan en de maatregelen die inzake loonmatiging voorzien zijn, en ik maak weinig verschil tussen loonbeheersing en loonmatiging via vermindering van de sociale bijdragen, dan zou daar voor een stuk gebruik moeten worden van gemaakt.

Ten slotte wil ik ook reageren op het VLD-alternatief waarover we hier niets hebben gehoord. De heer Denys heeft in de commissie gezegd dat zij volop bezig zijn met de voorbereiding van een alternatief en dat dit binnen enkele weken aan bod zou komen. Wij hebben jammer genoeg van de heer Platteau ter zake niets gehoord.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Ik word hier door collega Lisabeth rechtstreeks aangevallen. U hebt toch zelf gehoord wat mevrouw Demeester heeft gezegd. Wij zitten vol verwachting naar haar economische classificatie inzake de parastatalen te kijken. Twintig percent van de begroting wordt via de parastatalen uitgevoerd. Het is voor ons onmogelijk om een alternatief op lange termijn op te maken. U kunt trouwens evenmin uw meerjarenbegroting op lange termijn opmaken zo lang men de economische classificaties van de parastatalen niet heeft.

Wij kunnen een uitgavenbegroting op lange termijn opmaken. Ik moet u echter in alle eerlijkheid zeggen dat, collega De Vlieghe weet dat trouwens ook, als men de economische classificaties niet kan opmaken het bijzonder moeilijk is om correct een meerjarenbegroting op te maken. Die mogelijkheid bestaat wel op het federale vlak, maar die mogelijkheid is hier, tot onze verwondering, niet terug te vinden. Van zodra u de economische classificatie van de parastatalen zult geven zullen wij daar onmiddellijk ons alternatief tegenover stellen. Wij wachten op u om u ons alternatief te geven.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Denys, u moet daarop niet wachten. U zou uw alternatief al kunnen bekendmaken voor de resterende tachtig percent van de begroting.

De heer A. Denys : Twintig percent, dus één vijfde van de begroting wordt uitgegeven waarvoor wij niet over de exacte gegevens beschikken en die eventueel verschuivingen moeten mogelijk maken.

Minister W. Demeester-De Meyer : Voor de resterende tachtig percent kan u het perfect. Voor mij bestaat geen enkel probleem dat u voor deze tachtig percent reeds een alternatief geeft.

De heer A. Denys : Voor die tachtig percent zullen wij een alternatief voorstellen. Ik vraag mij af hoe u kan spreken over het opmaken van een meerjarenbegroting wanneer u niet beschikt over de economische classificatie inzake parastatalen.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Denys, ik wil met u heel graag het boeiendste debat voeren dat wij zouden kunnen voeren, met name een begroting in evenwicht waarbij u gaat voorstellen in welke uitgaven moet worden gesnoeid. Uiteraard willen wij tot een begroting komen die volgens uw theorie 100 miljard frank lager moet liggen, en niet 50 miljard frank zoals wij vooropstellen. Indien het effectief om een begroting moet gaan die volledig in evenwicht is, moet u ook zeggen waar u, in dit geval voor tachtig percent, gaat snoeien. Dat kan inderdaad een bijzonder boeiend debat worden.

De voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de voorzitter, ik wil alleen verwijzen naar de vaststelling dat een gedeelte van de gevonden 38 miljarden frank voor begrotingsuitgaven en voor sociale kredietverhogingen zullen worden gebruikt, uitgaven die vast en zeker als een verworven recht zullen

Verreycken

worden beschouwd zowel door ministers, naar ik verneem, als bij voorbeeld door sommige sociale partners zoals de vakbonden, waardoor deze uitgaven dus steeds zullen terugkeren. Ik verwijs naar één voorbeeld dat ik toevallig ken. In Antwerpen worden dertig personen aangeworven om de bevrijdingsfeesten voor te bereiden. Om het met de woorden van de minister te zeggen, het zal zeer moeilijk zijn mensen tewerk te stellen en na één jaar ze opnieuw af te danken. Dat zal inderdaad zeer moeilijk zijn in de verhoging van de middelen en de verhoging van de verschillende budgetten, en zal bovendien in de toekomst zeker voor problemen zorgen. Het is helemaal nog niet zeker dat de 38 miljard frank die wij ingevolge de Sint-Michielsakkoorden zullen bekomen, niet zullen worden uitgehouden door een België-vriendelijke index die wordt gehanteerd en die in Vlaanderen een onvriendelijke index zal worden, want dotatievermindering. De 38 Sint-Michielsmiljarden zouden dus een vermindering van de dotaties kunnen begeleiden waardoor uiteindelijk de inkomsten voor Vlaanderen gelijk zouden blijven. Ik blijf erbij dat elk miljard frank dat wij vinden ten bate van de gemeenschap beter had kunnen worden gebruikt voor een reële, vaststelbare, onmiddellijke afbouw van de schulden.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, wij hebben een duidelijk plan voor de komende tien jaar. Wij zeggen dat het netto te financieren saldo effectief moet dalen. In het bestaande plan daalt dit effectief tegen het einde van deze eeuw met ongeveer 25 miljard frank op jaarbasis.

Ik zeg ook heel uitdrukkelijk dat wij ons binnen deze limiet zullen houden, met andere woorden, rekening houdend met de situatie, met het te-

kort aan tewerkstelling, maar wij zullen nooit meer uitgeven dan de doelstelling die wij voorop hebben gesteld : een verantwoord netto te financieren saldo op jaarbasis.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer S. Platteau : Mijnheer de voorzitter, ik heb drie pertinente vragen gesteld ten einde een aantal documenten te bekomen. De minister heeft geantwoord daarmee bezig te zijn.

Waarop ik echter geen antwoord heb gekregen, is de vraag waarom 30 miljard frank voor het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting buiten de begroting blijft.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

BRUSSEL

De voorzitter : Wij behandelen nu een materie waarvoor minister Weckx bevoegd is, met name Brussel. Aangezien mevrouw Neyts-Uytbroeck afziet van het woord heeft mevrouw Creyf nu het woord.

Mevrouw S. Creyf (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het programma Brusselse aangelegenheden behelst slechts vier posten : de dotatie aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie, het krediet voor TV-Brussel, de allerhande promotie-uitgaven en ten slotte een nieuwe post, met name een krediet van 40 miljoen frank voor het internationaal kunstenfestival te Brussel.

Er is uiteraard veel meer. Ieder jaar vergast minister Weckx ons op een uitgebreid menu waarop de beste Vlaamse gerechten staan om de hoofdstad te spijzen.

Mijnheer de minister, ik wil u graag prijzen als de beste kok onder de Vlaamse ministers van Cultuur wat Brussel betreft.

U zorgde er immers voor dat de dotatie voor de Vlaamse Gemeen-

schapscommissie jaar in jaar uit steeg ; dat de Vlaamse Gemeenschap opnieuw investeerde in culturele gebouwen in onze hoofdstad. U zorgde ervoor dat Brussel opnieuw een bruisende stad werd voor tienduizenden Vlamingen die onze hoofdstad bezoeken.

En toch heb ik enige vrees, mijnheer de minister. Ik vrees namelijk dat uw gulle cijfers de indruk kunnen wekken dat de Brusselse tafel te overvloedig wordt gedekt. Ik verkies daarom voor de toekomst zakelijk vergelijkend materiaal, want ook in onze provinciehoofdsteden wordt er goed getafeld.

Indien de informatie waarover ik beschik juist is, besteedt Hasselt aan haar stedelijke cultuur een bedrag dat gelijk is aan de UGC-dotatie. Van de 1,3 miljard frank uit het kansarmoedefonds – het VFIK – wordt een bedrag van 40 miljoen frank voorafgenomen voor Brussel. Dat is wel wat minder dan voor de Stad Sint-Niklaas die 42 miljoen frank krijgt en iets meer dan voor Beringen en Maasmechelen die 39 miljoen frank krijgen. Antwerpen krijgt 426 miljoen frank en Gent 220 miljoen frank.

Brussel deelt met Antwerpen en Gent de grootstedelijke kenmerken met een uitzonderlijke welzijnsproblematiek.

Daarom, mijnheer de minister, zou het goed zijn mocht u in de toekomst uw cijfermateriaal niet beperken tot de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap en de cijfers voor Brussel zou koppelen aan vergelijkende bestedingen van provinciehoofdsteden waar de gelden van de Vlaamse Gemeenschap, het provinciebestuur en het gemeentebestuur samen worden ingezet voor gemeenschapsaangelegenheden. Dit zou ons interessant vergelijkingsmateriaal leveren voor een grondig debat in de Vlaamse Raad over de toekomst van onze grote Vlaamse steden met inbegrip van Brussel.

Cultuur is de zuurdesem in het ste-

Creyf

delijk brood. Antwerpen '93 heeft bewezen dat cultuur bepalend is voor de identiteit en de heropleving van een stad. Of kunst de wereld beter kan maken, blijft een indringende vraag.

Een ander thema dat ik ook graag bespeel is de solidariteit tussen Vlaanderen en de Brusselse Vlamingen. Vlaanderen koos Brussel als haar hoofdstad. Maar er is meer : er is de staatsvorming waarbij Brussel met de instemming van de Vlaamse Gemeenschap grondwettelijk een hoofdstedelijk gewest werd, met belangrijke institutionele waarborgen voor de Vlamingen. Brussel is geen Hoofdstedelijk Gewest waarmee Vlaanderen niets te maken heeft. Integendeel ! En precies omdat de Vlamingen in Brussel iets te zeggen hebben, kan Vlaanderen Brussel ook op dit gebied niet loslaten. Dit impliceert ook het aanvaarden van de federale loyaliteit, ook ten aanzien van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Brusselse Vlamingen behoren weliswaar tot Vlaanderen, maar zij behoren eveneens tot het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dit erkennen vraagt een correcte benadering van het legislatief beleid van het Brussels Gewest. Vooral Vlaams-Brabant moet voor de Brusselse Vlamingen een bondgenoot zijn : beter op goede voet dan elkaars vijanden met de op termijn noodzakelijke conflicten. Het zou bovendien ook getuigen van kortzichtigheid mocht Vlaanderen of Vlaams-Brabant barrières oprichten, net op het ogenblik dat Brussel het centrum wordt van politieke en economische activiteiten binnen de Europese Gemeenschap en dat er zich steeds meer internationale instellingen vestigen.

Wellicht is de tijd rijp om nog een stap verder te zetten, met name ten aanzien van de federale biculturele instellingen die in Brussel zijn gevestigd. In dat verband denk ik aan de Munt, het Paleis voor Schone Kun-

sten en het Nationaal Orkest van België.

In die instellingen werken jonge artistieke talenten die werk van zeer hoge kwaliteit leveren. De Vlaamse Gemeenschap is hier mijns inziens onvoldoende aanwezig. Vlamingen mogen het biculturele niet overlaten aan de Franstalige Gemeenschap. De oplossing hiervoor is een bicultureel protocol tussen de federale regering, de gemeenschappen en — waarom niet — de gemeenschapscommissies. Dit protocol moet de betrokkenheid van de gemeenschappen in de biculturele instellingen versterken en garanderen. De internationale roeping van deze artistieke instellingen zal zodoende ook de Vlaamse Gemeenschap ten goede komen. Het protocol kan model komen te staan voor samenwerking in culturele verscheidenheid met een evident respect voor elkaars taal.

Ik wil nog even dieper ingaan op de begroting zelf en de middelen die de VGC krijgt van Vlaanderen. De Vlaamse Gemeenschap in Brussel vraagt Vlaanderen twee dingen, namelijk de middelen om een eigen beleid te voeren en een Vlaamse wetgeving die ruimte laat voor specifieke behoeften en aan Brusselse omstandigheden aangepaste beleidsconcepten. Via de inspanningen voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft Vlaanderen op het terrein een taak ten overstaan van de Vlaamse Brusselaars die voor hun onderwijs en hun culturele en welzijnsbehoeften ook vandaag geen bevredigend antwoord krijgen van de Brusselse gemeentebesturen. Toch stellen wij juist vast dat Vlaanderen voor de realisatie van het algemeen welzijnswerk meer en meer gaat samenwerken met de gemeentebesturen en OCMW's. Het gemeentelijk niveau wordt steeds belangrijker. In Brussel is dat moeilijk of onmogelijk. De VGC neemt deze rol over. Via rechtstreekse investeringen in en toelagen voor Brusselse instellingen vervult de Vlaamse Gemeenschap haar hoofdstedelijke opdrachten met succes. Ik geef een voorbeeld uit de

culturele sector. De voorstellingen in het KVS en in het Lunatheater waren de laatste weken gewoon uitverkocht.

Mijnheer de minister, ten slotte wil ik het ook nog even over de decreten hebben. In uw nieuw decreet op het gedecentraliseerd jeugdwerkbeleid hebt u een uitstekend voorbeeld van decreetgeving voor Brussel ontworpen. Zo mogen er nog meer komen ! Ik weet wel dat ook de decreten met betrekking tot het investeringsfonds en het kansarmoedefonds goede voorbeelden zijn dank zij het systeem van "voorafnamen" voor Brussel. Toch pleit ik ook hier voor een gedurfde en noodzakelijke stap na het Sint-Michielsakkoord. Een aantal bevoegdheden die op het Brusselse terrein zelf moeten worden uitgevoerd, kunnen we nu aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie delegeren. U hebt de Vlaamse regering trouwens al een ontwerpdecreet laten goedkeuren voor de overdracht per 1 januari 1994 van de lokale culturele gebouwen. Laten we dit decreet op een aantal punten nog verbeteren, maar laten we vooral met deze en andere decreten doorgaan. Duidelijke blijken van vertrouwen en verantwoordelijkheidszin scheppen een volwassen en toekomstgerichte relatie tussen Vlaanderen en Brussel.

De voorzitter : De heer Van Hautem heeft het woord.

De heer J. Van Hautem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de Vlaamse Gemeenschapscommissie werd reeds vaker gezegd dat Vlaanderen voor Brussel te weinig doet. Die klacht is vaak niet onterecht. Het ging niet enkel om te weinig financiële middelen, het ging ook om een gebrek aan wat men het Brusselse luik in de decreten noemde. Aan beide problemen wordt ogenschijnlijk een oplossing gegeven. In de eerste plaats wordt er in de decreten inderdaad meer aandacht besteed aan de concurrentiepositie waarin de Brusselse Vlamingen zich bevinden.

Van Hauthem

Aan de andere kant betekent het Sint-Michielsakkoord min of meer een meevaller op financieel vlak. Via de zogenoemde trekkingsrechten die voor de beide gemeenschapscommissies op de begroting van het Brussels Gewest werden ingeschreven ten gevolge van het Sint-Michielsakkoord krijgt de Vlaamse Gemeenschapscommissie plots ongeveer het dubbele in de schoot geworpen. De dotatie van de Vlaamse Gemeenschap blijft immers behouden.

Ogenschijnlijk niets dan zonneshijn dus. Maar zoals steeds, schijn bedriegt en er zitten nog heel wat adertjes onder het gras !

Zo worden beide gemeenschapscommissies volgens een arbitraire verhouding 80 F/20 N gefinancierd. Daarbij komt dat, wanneer de ene gemeenschapscommissie van haar trekkingsrecht gebruik maakt, de andere automatisch hetzelfde moet doen, of zij dat nu wil of niet. Men moet al naïef zijn om te geloven dat een van beide gemeenschapscommissies haar dotatie volgend jaar niet zal opsouperen. Met andere woorden, men zit in een uitgavespiraal.

Een ander facet van de zaak is dat men ook moet beseffen dat het bijkomend geld niet zomaar uit de hemel komt gevallen, maar dat het gaat om een bijkomende dotatie van de federale overheid. En wij weten allemaal wie daartoe het zwaarste steentje bijdraagt en wie de bijkomende schuldenlast betaalt. Wanneer men er dus van uitgaat dat de Vlaamse Gemeenschap de dotatie aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie niet moet verhogen gelet op de bijkomende inkomsten als gevolg van de verdeling van de trekkingsrechten, dan moet men ook weten dat de Vlamingen die bijkomende middelen hoe dan ook ophoesten. Bovendien zien zij van elke 100 frank bijdrage slechts 20 frank naar de Vlaamse Gemeenschap in Brussel terugvloeien !

Wat mij echter nog het meeste stoort in heel deze financiële regeling, is dat de middelen bestemd voor de trekkingsrechten uiteindelijk aan het gewest worden toegekend. Veel beter ware geweest dat men de bedragen ter beschikking van de Vlaamse respectievelijk Franse Gemeenschap had gesteld, zodat de automatische koppeling tussen de uitgaven van beide gemeenschapscommissies er niet zou zijn.

Dan had men ook niet alleen de verdere gewestvorming van Brussel – het is al een derde gewest –, maar ook de verdere gemeenschapsvorming van Brussel-Hoofdstad vermeden. De verwevenheid tussen gemeenschaps- en gewestaangelegenheden wordt inderdaad alsmaar groter ; de grenzen alsmaar vager. Daarin schuilt het gevaar dat Vlaanderen en Brussel op termijn verder uiteengroeien, wat het Vlaams Blok te allen prijze wil beletten.

Ik verwijs in dit verband trouwens naar de volgens het Sint-Michielsakkoord overeengekomen manier om de Vlaamse Raad te verkiezen. Daar komt Brussel nog maar onrechtstreeks bij te pas, waardoor de kloof alleen maar groter kan worden.

Een gevolg van de goedkeuring van de jongste staatshervorming is dat de vierenzestig leden tellende Franse Gemeenschapscommissie decreetgevende bevoegdheid krijgt en dus een wetgevend orgaan wordt, terwijl de Vlaamse Gemeenschapscommissie, een voetbalploeg van 11 leden, enkel haar verordenende bevoegdheid handhaaft. Dat hoeft nog geen drama te zijn, want men kan het ook zo zien dat de Franse Gemeenschapscommissie niet alleen tegenover de Vlaamse Gemeenschapscommissie staat, maar bovendien tegenover de hele Vlaamse Gemeenschap, waarvan de VGC de Brusselse vertegenwoordiger is. Dat is althans hoe het zou moeten en kunnen zijn. Maar dat is het niet in mijn ogen, want behalve het toeschuiven van een dotatie aan de VGC ontbreekt het de Vlaamse regering vol-

ledig aan enige langetermijnstrategie voor de hoofdstad van de Gemeenschap.

Wie dacht een visie in het boekje Vlaanderen-Europa 2002 te vinden, komt bijzonder bedrogen uit.

Aan Brussel, hoofdstad van Vlaanderen, worden welgeteld 46 regels gewijd, iets meer dan 1 van de 197 bladzijden van het werkje Vlaanderen-Europa 2002. Dit is beschamend omdat de Vlaamse regering erin slaagt in dit minieme hoofdstukje – dat onder het gedeelte Democratisch Vlaanderen ressorteert – de zes faciliteitengemeenten rond Brussel te catalogeren. Het beleid van de zes faciliteitengemeenten wordt dus beschreven in het hoofdstuk over Brussel !

Voor het overige staat dit hoofdstukje vol cliché's zoals het permanent overleg met de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het permanent overleg met het Brussels Gewest. Hierbij kan men zich afvragen of het eigenlijk wel normaal is dat Vlaanderen met zijn eigen hoofdstad moet onderhandelen van gelijke tot gelijke, van gewest tot gewest. Natuurlijk mag in die 46 regels Brussel als hoofdstuk van Europa niet ontbreken als venster op de wereld.

Door dit alles wordt Brussel al te zeer gereduceerd tot een medium, een middel om Vlaanderen internationaal te promoten. In principe heb ik hiertegen geen enkel bezwaar, maar er wordt weinig of vrijwel geen aandacht besteed aan de institutionele plaats van Brussel in het algemeen en aan de plaats van de Brusselse Vlamingen in het bijzonder. Er wordt met geen woord gerept over de gewestinstellingen, er wordt zelfs geen poging gedaan tot evaluatie. Na vier en een half jaar meende ik vanuit Vlaanderen een evaluatie te mogen maken ten aanzien van de Brusselse gewestelijke instellingen en de plaats van de Brusselse Vlamingen in deze instellingen. Die evaluatie is een noodzakelijke voor-

Van Hauthem

waarde om over te gaan tot een eventuele globale visie en strategie op lange termijn ten opzichte van Brussel.

Mijnheer de minister, ik heb het standpunt van het Vlaams Blok over het Brussels Gewest reeds uitgebreid uiteengezet. In het licht van een aantal interpellaties die de jongste weken werden gehouden, onder meer van de heer Van Vaerenbergh over de taaltoestanden in de ziekenhuizen en over de OCMW-benoemingen, wil ik nochtans even herhalen wat ik op 19 oktober 1989 naar aanleiding van de beleidsverklaring van de Brusselse Executieve in de Brusselse Gewestraad heb gezegd, ik citeer : Ook de garanties waarvan men zegt dat zij de Vlamingen moeten beschermen tegen Franstalig machtsmisbruik, zijn in wezen zeer ingewikkelde procedures, die in de praktijk niet werkbaar zullen zijn. Ik zie niet in hoe Vlamingen die de meest essentiële Vlaamse eisen verkwanseld hebben, nu plots van de pariteit die er geen is, gebruik zullen maken. De zo geroemde alarmbelprocedure is louter opschortend voor dertig dagen, de evenzo geroemde schorsingsprocedure is beperkt tot een aantal domeinen en bovendien moet om de schorsing om te zetten in een definitieve vernietiging, in het centrale parlement een dubbele meerderheid gevonden worden, ook en vooral bij de Franstaligen. Wie daarin nog gelooft, kan even goed in Sint-klaas geloven. Er is geen enkele garantie dat de taalwetten nu wel zouden worden toegepast, de balans is, zowel voor de Vlaamse Gemeenschap als voor de Brusselse Vlamingen over de ganse lijn negatief. Bovendien weet niemand wat de gevolgen op lange termijn zullen zijn van het verdragsrecht, dat bij de eventuele derde fase zal worden toegekend. Einde citaat.

Mijnheer de minister, vooral wat het eerste deel van het citaat betreft, meen ik helaas gelijk te hebben gehad. Wij hebben de incidenten ge-

kend. Wij hebben in de Vlaamse Raad moeten vaststellen dat wij aan het niet toepassen van de taalwetgeving bijzonder weinig konden doen. Ik heb er de conclusie uit getrokken dat wij het uiteindelijk allemaal uit handen hebben gegeven. De garanties zoals het vetorecht werken niet. Het enige dat blijkbaar nog kan, is dat er aan de kant van de Vlaamse meerderheid nog eens wordt gezegd dat sommige dingen niet kunnen. Ik verwijs hierbij naar wat voorzitter Piqué van de Brussels Executieve heeft voorgesteld, namelijk de taalwetgeving te versoepelen ten aanzien van het aanwerven van politieagenten voor het Brussels Gewest. Op een heel aantal domeinen zoals het OCMW, de ziekenhuizen, het openbaar vervoer loopt het in verband met de toepassing van de taalwetgeving al jaren mank. Daar kunnen wij blijkbaar niets aan doen. Het enige wat wij blijkbaar nog kunnen doen indien Franstalige politici nog een stap verder willen gaan en bijvoorbeeld de taalvoorwaarden, waar zij zelf eigenlijk geen vat op hebben, bij benoemingen of aanwervingen van politieagenten terugschroeven, is hen terugfluiten omdat het Brussels Gewest er geen bevoegdheid over heeft.

Van Brussel een volwaardig derde gewest maken was de grootste stomiteit die men kon doen. Geen gewaarborgde vertegenwoordiging vragen in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, die ik liever Brusselse Gewestraad, noem was de tweede grootste stomiteit, zeker in het licht van een staatsvorming die uiteindelijk de gewestvorming met drie heeft geconsacreerd. Zeggen dat een rechtstreeks verkozen Vlaams parlement een eigen dynamiek zal ontwikkelen, geldt evengoed voor het Brussels Gewest waar wij weten hoe het met de garanties is gesteld. Wie zegt dat die twee "dynamieken" morgen niet in uiteenlopende richting gaan ?

Mijnheer de minister, het komt er niet alleen op aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie van de hoogst

noodzakelijke fondsen te voorzien, ik ben er van overtuigd dat men geen geld genoeg kan geven aan Brussel, er moet een globale strategie ten opzichte van Brussel vanuit de Vlaamse Gemeenschap en dus vanuit de Vlaamse regering worden opgewerkt. Zij ontbreekt echter. Wat willen wij met Brussel, waar willen wij dat Brussel uitkomt, willen wij dat het een afzonderlijk gewest blijft, wat met het eventueel uiteenvallen van België. U weet dat wij dat wensen. U wenst dat niet noodzakelijk. Ik ben er echter van overtuigd dat dat er hoe dan ook komt. Wat dan met Brussel ? Een globale visie op lange termijn is nodig. Het is bijzonder verwonderlijk dat daarover in de Vlaamse Raad nog nooit een debat is gevoerd. Men kan niet over alles tegelijkertijd debatteren, wij hebben hier onder meer al gesproken over tewerkstelling en over drugs maar nog niet over wat wij met onze eigen hoofdstad willen. Die strategie kan in de ogen van mijn partij niets anders zijn dan een heroveringsstrategie. Het is misschien een vermaledijd woord. Het roept oorlogssituaties op. Dat is helemaal niet de bedoeling. Wij spreken niet van verovering maar wel van herovering omdat het juist een Brussels Gewest is. Het is voor een stuk afgescheiden van Vlaanderen en wat wij verloren zijn, moeten wij terugwinnen.

Wie zoals het Vlaams Blok pleitte, en nog altijd pleit, voor Vlaamse onafhankelijkheid krijgt telkens weer de vraag te horen wat er dan zal gebeuren met Brussel, waarvoor Brussel zal kiezen. Men beweert dat een onafhankelijk Vlaanderen ons Brussel zou doen verliezen. Men ging zelfs zo ver het statuut van derde gewest dat aan Brussel werd verleend voor te stellen — onder meer Jaak Gabriels heeft dat gedaan — als de beste garantie voor Vlaanderen om Brussel te behouden. Van een aberratie gesproken ; jaren lang is het argument dat men daarover beter niet spreekt om Brussel niet te verliezen, een drogreden geweest

Van Hauthem

om de eis voor Vlaamse onafhankelijkheid in het verdomhoekje te duwen en af te doen als utopisch, niet realistisch, dagdromerij. Het Vlaams Blok heeft deze defaitistische houding altijd al bestreden. Voor het Vlaams Blok hoort Brussel bij Vlaanderen, dat was gisteren zo, dat is vandaag nog zo en dat zal voor ons ook morgen nog altijd het geval zijn. Dat is trouwens de grote reden voor het Vlaams Blok om het statuut van derde gewest voor Brussel te blijven bestrijden.

De heer E. Van Rompuy : Wat dan met uw tweetalige campagne in Brussel ?

De heer J. Van Hauthem : Hebt u onze campagne gelezen, mijnheer Van Rompuy ? De inhoud zal u zeker verstommen.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Van Hauthem, ik stel vast dat het Vlaams Blok folders verspreidt in het Frans. Is dat waar of niet ? Wanneer mijnheer Martens een vier-talige campagne voerde in Brussel was hij een slechte Vlaming. U voert een tweetalige campagne om racistische stemmen aan te trekken, en u bent van oordeel dat u een goede Vlaming bent. Daar kan ik niet meer bij.

De heer J. Van Hauthem : U kunt daar heel goed bij, mijnheer Van Rompuy. U moet de reactie in de Franstalige pers maar eens lezen om te weten hoe diep wij ze in hun vel hebben gesneden.

Ik zal u uitleggen wat onze tweetalige campagne inhoudt. Op de eerste bladzijde staat dat Vlaanderen onafhankelijk moet worden met Brussel als hoofdstad, ook in het Frans. Wij zeggen aan de Brusselse Vlamingen dat een onafhankelijk Vlaanderen de enige garantie is om hun rechten te verdedigen, wat nu niet gebeurt. Aan de Franstalige Brusselaars zeggen wij dat zij niet moeten vrezen voor een toekomstig onafhankelijk Vlaanderen met Brussel als hoofd-

stad want dat zij daarin nog een plaats zullen kunnen innemen. Wij doen dat omdat de Franstalige politici in Brussel hun achterban — meestal verfranste Vlamingen — verpletteren met het doembeeld van een Vlaanderen dat Brussel gaat heroveren. Vlaanderen is de boeman. Wij zouden ze, als Vlaanderen onafhankelijk wordt, nog net niet in concentratiekampen steken. Bijgevolg zeggen de Franstalige politieke partijen dat Brussel nooit de hoofdstad kan zijn van een onafhankelijk Vlaanderen. Daar gaan wij tegenin. Ons pamflet is zeker niet bedoeld voor de Franstalige politici, maar voor de gewone Franstalige Brusselaars. Wij maken hen duidelijk dat zij er alle belang bij hebben te kiezen voor een onafhankelijk Vlaanderen, waarvan Brussel hoe dan ook de hoofdstad moet zijn omdat er geen andere keuze is.

Dat zeggen wij in het Frans. Ik geef u de reactie van de Franstalige pers. Die komt neer op het volgende. Zij zijn in hun staart gebeten omdat wij het lef hebben voor een keer in het Frans aan de Franstaligen, die, ik herhaal, voor het grootste deel verfranste Vlamingen zijn, te zeggen dat Vlaanderen onafhankelijk moet en zal worden en dat zij geen andere keuze hebben. Wij zeggen hen dat zij het vijandig beeld van Vlaanderen dat de Franstalige politici ophangen niet langer moeten geloven. Zij stellen het voor alsof de Vlamingen met een knots in Brussel zullen rondlopen en al degenen die Nederlandsonkundig zijn onschadelijk maken. Dat is het beeld dat de Franstalige politici nu verspreiden.

De reactie van de Franstalige pers laat aan duidelijkheid niets te wensen over. De Franstalige pers heeft onze boodschap goed begrepen en waarschuwt haar Franstalige lezers voor een onafhankelijk Vlaanderen.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Van Hauthem, als Brusselaar weet u pertinent goed dat de Vlaams-Blokcampagne er enkel op gericht de stem "af te luizen" van de Brus-

selaar die tegen de vreemdelingen is, want de Brusselaar weet nu eenmaal dat het Vlaams Blok tegen de vreemdelingen is. Het Vlaams Blok rekt erop dat de Brusselaar in zijn onwetendheid om die reden voor het Blok zal stemmen en dat is de reden waarom u campagne voert in het Frans. Dat is platvloers electoralisme van het ergste soort.

De heer J. Van Hauthem : Dat is niet waar.

De heer E. Van Rompuy : Die campagne is niet anders dan een alternatief voor Nols.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer Van Rompuy, u probeert ons te provoceren. Ik herken uw tactiek.

In Brussel weet men zeer goed waarvoor het Vlaams Blok staat, wat het Vlaams Blok denkt over de migranten, de criminaliteit enzovoort. Daarvoor hadden wij die tweetalige campagne niet nodig. Met deze campagne zullen de Brusselaars bovendien vernemen dat wij voor een onafhankelijk Vlaanderen zijn met Brussel als hoofdstad zodat ze nadien niet kunnen loochenen dat wij dit niet gezegd hadden. Om die tweetalige boodschap aan de burgers en de politici te brengen, daarvoor is politieke moed nodig. (*Protest bij de heer Van Rompuy*) Het zou natuurlijk veel opportunistischer geweest zijn dit niet met zoveel woorden te zeggen. Aan de Brusselse Vlamingen zeggen wij zeer duidelijk dat ze hun rechten alleen maar gewaarborgd zullen zien in een onafhankelijk Vlaanderen met Brussel als hoofdstad en aan de anderen zeggen we : u hebt geen andere keuze en geloof dat gedaas van uw Franstalige politici niet meer.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Het verwijt van de fractieleider van CVP dat wij een Franstalige campagne voeren in Brussel, verwondert mij en is nogal hypocriet. De Vlaamse Gemeenschapscommissie waarin de CVP een

Van Hauthem

aantal belangrijke vertegenwoordigers heeft, heeft toch ook een Franstalige campagne gevoerd om Franstaligen aan te trekken naar het Nederlandstalig onderwijs. De CVP hoeft ons dus niets te verwijten, want via haar mandatarissen in de Vlaamse Gemeenschapscommissie doet zij precies hetzelfde voor het Nederlandstalige onderwijs, én terecht.

De heer E. Van Rompuy : En de viertalige campagne van gewezen eerste minister Martens.. .

De heer J. Van Hauthem : Die was er zeker niet op gericht de Vlaamse belangen te verdedigen en ook niet bedoeld om onze gevoeligheden aan de Franstaligen uit te leggen.

De heer E. Van Rompuy : Mijn schoonfamilie woont in Molenbeek en zo heb ik al de gelegenheid gehad met mensen van Molenbeek te spreken. Sommigen vertelden mij dat ze voor het Vlaams Blok zouden stemmen. Toen ik ze deed opmerken dat het Vlaams Blok opkomt voor een onafhankelijk Vlaanderen was het antwoord "neen, die zijn tegen de bougnouls". En daarom voert het Vlaams Blok die campagne. U mikt op de laagste gevoelens van de mensen. De Vlaamse beweging is laag gevallen.

De heer J. Van Hauthem : Uw opmerkingen zijn intellectueel puur oneerlijk. Ik betwist niet dat een aantal mensen omwille van ons migrantenstandpunt voor ons zullen stemmen. Ik betwist wel dat ze niet zouden weten wat het programma van het Vlaams Blok is. We zeggen dat we voor een onafhankelijk Vlaanderen zijn, met Brussel als hoofdstad. Wanneer en in de Brusselse Hoofdstedelijk Raad een debat plaatsvindt naar aanleiding van de staatshervorming, het Sint-Michielsakkoord of de verklaringen van de minister-president Van den Brande, dan zeggen de Franstaligen altijd – en mevrouw Creyf kan dit bevestigen – dat Brussel nooit de hoofdstad zal worden van een onafhankelijk Vlaanderen.

Zoiets is mogelijk omdat u er een derde gewest van heeft gemaakt, u heeft er een raad en een regering geïnstalleerd die eventueel de keuze kan maken. Dat is de schande, en u moet ons geen flamingantisme in Brussel verwijten.

In Brussel zeggen wij in de twee talen dat Vlaanderen onafhankelijk moet worden, dat Brussel de hoofdstad van dit Vlaanderen zal zijn en dat de Franstaligen uiteindelijk geen keuze zullen hebben, wat hun eigen Franstalige politici ook mogen beweren.

Al de rest is larie en apekool, en wordt enkel aangehaald om ons in een slecht daglicht te stellen.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Ik vraag voor het verslag dat het woord "bougnoul" wordt geschrapt uit de Handelingen. Een dergelijke racistische uitspraak past niet in de mond van de CVP-fractie leider.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de minister, ik meen dat er meer moet gebeuren dan het toekennen van een serieuze dotatie aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Precies omdat Wallonië Brussel laat vallen, moeten wij ons als de sterkste partij profileren. Ik ben ervan overtuigd dat een onafhankelijk Vlaanderen met Brussel als hoofdstad mogelijk is.

De redenering dat een onafhankelijk Vlaanderen Brussel verliest, die altijd tegen ons, de pleiters voor onafhankelijkheid, werd gebruikt, kan eindelijk eens worden omgekeerd. Het onafhankelijke Vlaanderen is de enige weg om Brussel terug te winnen en we moeten snel handelen, want Wallonië laat Brussel los. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer F. Dielens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het verheugt mij ten zeerste dat uit de begroting 1994 blijkt dat Vlaanderen Brussel niet los laat. Vlaanderen investeert immers zo'n 11 miljard frank in Brussel – 9 miljard frank voor onderwijs en 2 miljard frank voor cultuur, welzijn en gezondheidszorg.

Ook de Vlaamse Brusselaars laten Vlaanderen niet los : zo bezochten leden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in juli Antwerpen, en vorige week Hasselt. Op 17 november werd de Brussel-dag gehouden, en voor vandaag was er aanvankelijk zelfs een gesprek gepland tussen de voorzitter van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en één van de Vlaamse partijvoorzitters in het kader van een hele reeks gesprekken, maar deze ontmoeting werd uitgesteld door dit belangrijke begrotingsdebat.

In dit kader is het niet onbelangrijk op te merken dat ingevolge de staatshervorming de Franse Gemeenschapscommissie, in het Brusselse jargon Cocolf genoemd, een decretaal bevoegdheid toegemeten krijgt, maar de Vlaamse Gemeenschapscommissie kreeg deze niet. De band tussen de Vlamingen in Brussel en Vlaanderen blijft dus hechter dan de band tussen Franstalige Brusselaars en Wallonië. Evenwel dient hierbij worden opgemerkt dat het nuttig en noodzakelijk is dat in 1994 wordt nagegaan of de Vlaamse decreten voldoende toepasbaar zijn of blijven voor de Vlamingen in Brussel.

Tevens kan niet genoeg worden benadrukt dat wie a zegt, ook b moet zeggen, met andere woorden, een intense band vanuit Vlaanderen - en dus minder autonomie veronderstelt ook een ruimere financiële inbreng vanuit Vlaanderen.

Belangrijk in deze begroting is dat de dotatie voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie evolueert van 438,8 miljoen frank in 1993 naar

Dielens

455 miljoen frank in 1994. Ze blijft dus welvaartsvast. Er moet wel worden opgemerkt dat er van een structurele verhoging geen sprake is. De Vlaamse regering heeft gelukkig ook niet de fout gemaakt te denken dat de VGC minder middelen zou nodig hebben nu ze aanspraak kan maken op de trekkingsrechten van het Brussels Gewest, de zogenoemde Sint-Michielsgelden. Voor 1993 gaat het om 200 miljoen frank extra, voor 1994 om 400 miljoen frank. Dit geld wordt vrijgemaakt door middel van de verdeelsleutel 80F/20N tussen de Franse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Men mag niet vergeten dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie deze extra middelen hard nodig zal hebben als ze onder andere het provinciaal onderwijs zal overnemen van de provincie Brabant. Terwijl de verdeelsleutel voor het provinciaal onderwijs nu ligt op 45F/55N wordt dit vanaf volgend jaar 62F/38N. Er zullen dus vanaf volgend jaar tientallen miljoenen frank te weinig zijn om het onderwijs te financieren. De trekkingsrechten van het Brussels Gewest bieden hier soelaas. We mogen bovendien niet vergeten dat deze scholen, zoals bij voorbeeld de Anderlechtse Coovi, ook een kwaliteitsonderwijs bieden aan vele Vlaamse jongeren van buiten het Brussels Gewest.

Wanneer ik dieper inga op de begroting 1994 van de Vlaamse Gemeenschap inzake de culturele, de welzijns- en de gezondheidsmateries met betrekking tot Brussel, kom ik tot enkele bijkomende vaststellingen.

De 40 miljoen frank voor kansarmoedebestrijding zijn in werkelijkheid grote druppels op de hete Brusselse plaat. De noden in de welzijns- en gezondheidssector zijn niet alleen immens maar nemen helaas nog toe. Het bedrag van 40 miljoen frank uit het Kansarmoedefonds dat voorlopig nog jaarlijks aan allerlei projecten wordt besteed, is uiteraard nuttig

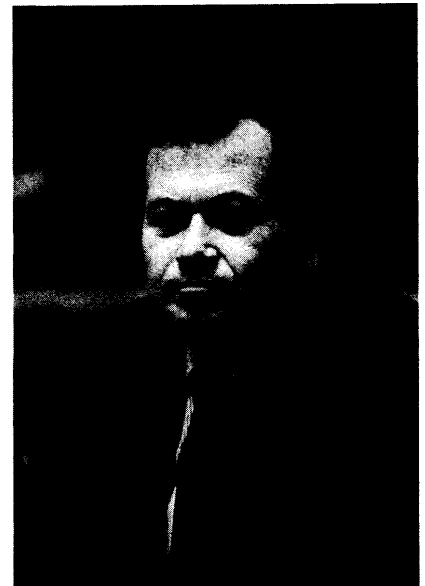
en nodig. Toch dient hierbij opgemerkt dat sommige noodzakelijke welzijnsvoorzieningen geld krijgen uit het Kansarmoedefonds als compensatie voor de niet-structurele subsidies van de Vlaamse Gemeenschap. Zeer illustratief is bij voorbeeld het Nederlandstalige dienstencentrum voor bejaarden De Noordwijk. Dit dienstencentrum is gelegen in één van de zwaarst door bouwpromotoren en speculatie geteisterde wijken. Doordat het Vlaams bejaardendecreet niet toepasbaar is in Brussel worden de kosten voor de coördinator gedragen via een project van het Kansarmoedefonds.

Tijdens het Brusselse kansarmoede-overleg van 1993 bleek dat het aantal daklozen en mensen dat onder de armoedegrens leeft schrikbarend toeneemt. De drugsproblematiek en de problematiek van de jeugdprostitutie, de seropositieven en de aidslijders worden met de dag nijpender.

Ook het aantal Nederlandstalige voorzieningen voor gehandicapten en bejaarden in Brussel blijft ondanks de begroting voor 1994 van de Vlaamse Gemeenschap uitermate beperkt en onder het niveau dat we in de rest van Vlaanderen gewoon zijn.

Kortom, de welzijnssector wordt nog steeds stiefmoederlijk behandeld in Brussel.

Vervolgens wil ik het hebben over de overdracht van de Brusselse gemeenschapscentra van de Vlaamse Gemeenschap naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Het ontwerpdecreet van de Vlaamse regering vermeldt immers dat voor de kosten van het beheer en het gebruik van de roerende en onroerende goederen een blijvende verhoging van 23,5 miljoen frank wordt ingeschreven in de algemene dotatie voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Door niet te vermelden dat dit bedrag zal worden geïndexeerd, is deze 23,5 miljoen frank over een aantal jaren waarschijnlijk veel te weinig om de kosten van het beheer en het

Kamerlid Etienne Van Vaerenbergh was voor de Volksunie de spreker in het begrotingsdebat betreffende de Brusselse Aangelegenheden

gebruik te dekken. Blijven schrijnende toestanden zoals bij voorbeeld één toilet op het gelijkvloers van het gemeenschapscentrum De Markten van Brussel-centrum en lekkende daken bij het gemeenschapscentrum Nekkersdal te Laken wanneer het iets of wat overvloedig regent, ook in de toekomst mogelijk ?

Het ontwerpdecreet bepaalt bovendien dat de Vlaamse regering de onroerende en roerende goederen in Brusselhoofdstad in volle eigendom overdraagt aan de VGC, maar specificeert dat er een voorafgaande machtiging van de Vlaamse regering nodig is om het onroerend goed ter verhuren, te vervreemden of de bestemming ervan als lokaal cultureel ontmoetingscentrum te wijzigen. Er ligt evenwel een gapende kloof tussen een eigen beleid voeren en de toestemming vragen aan de Vlaamse regering om over goederen in volle eigendom te kunnen beschikken. De overdracht van de gemeenschapscentra van de Vlaamse Gemeenschap naar de VGC zou dus wel eens een vergiftigd geschenk kunnen zijn.

Dielens

De toestand van de tewerkstelling in de sociaal-culturele en de gezondheidssector van Brussel ziet er ook voor 1994 nog steeds niet rooskleurig uit. Het net van Vlaamse gemeenschapscentra – dat uitermate belangrijk is voor de Vlaamse aanwezigheid in de hoofdstad – functioneert grotendeels op de inzet van personeelsleden in een DACstatuut. De Vlaamse Gemeenschapscommissie is overigens zowat de laatste openbare instelling in België waar dit statuut nog niet werd vervangen door dat van gesubsidieerde contractuelen. De begroting 1993 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voorziet in een bijkomend bedrag van 50 miljoen frank voor die omschakelingsoperatie. Dit bedrag werd evenwel geschrapt en de motivatie luidde dat over een andere oplossing voor het omzetten van DAC-statuten in Gesco-statuten werd onderhandeld met de Vlaamse en Brusselse gewestministers. De SP stelt vast dat in dit verband voor 1994 nog steeds geen oplossing uit de bus kwam. Hoever staat het overleg? Wordt er nu eindelijk serieus naar een structurele oplossing gezocht? De tewerkstelling in de sociaal-culturele en de gezondheidssector in Brussel blijft voorlopig problematisch.

Met betrekking tot het cultuuraspect, ervaren wij de investeringen voor 1994 in het Lunatheater, ter ondersteuning van de lokale TV-Brussel, de subsidiëring van het Internationaal Kunstenfestival Brussel en de miljoenen frank voor het Bronksjeugdtheater als positieve verwezenlijkingen. Ook de verhoging van de subsidies aan de KVS, de dansgezelschappen Rosas en Ultima Vez, de vernieuwende toneelgezelschappen De Parade en Alibi en aan de Needcompany, beschouwen wij als geslaagde bestedingen. Wel vragen wij ons af wanneer nu eindelijk werk zal worden gemaakt van de noodzakelijke renovatie en infrastructuurwerken aan de eerder vermelde KVS. De Koninklijke Vlaamse Schouw-

burg, die een enorme symbolische functie vervult voor de Vlamingen in Brussel, verkeert in een erbarmelijke toestand. De schitterende producties die er worden opgevoerd, verdienen beter.

Vervolgens kunnen wij de 33 miljoen frank die werd uitgetrokken voor het lokale jeugdbeleid enkel toejuichen. Het gebeurt immers zelden dat bij voorafnames een dergelijk percentage aan Brussel wordt toegekend. Dergelijke investeringen in de jeugd van een grootstad zijn volgens ons noodzakelijk en nuttig.

De financiële inspanningen die Vlaanderen in de begroting voor Brussel voorziet, zijn algemeen beschouwd, positief te noemen. Binnen Brussel zelf zijn er echter nog toestanden waarvoor de Vlaamse beleidsverantwoordelijken op hun hoede moeten zijn. Het volstaat niet van toereikende financiële middelen ter beschikking te stellen: de Vlaamse regering dient zich ook op andere vlakken in te zetten voor de verdediging van Vlaamse belangen in Brussel. De Vlaamse strijd gaat onverminderd door in en rond Brussel, daarvan vinden wij voorbeelden in overvloed.

Inzake de benoemingspolitiek van de Brusselse OCMW's en gemeenten bijvoorbeeld, wordt al te vaak de taalwetgeving met de voeten getreden. Het gaat hier over een 700-tal schorsingen bij de gemeentebesturen en 664 in de OCMW's wegens schending van de taalwetgeving en uitgesproken door de vice-gouverneur. Van deze schorsingen werden er respectievelijk slechts 3 en 8 teniet gedaan door de bevoegde gewestministers. De uitermate negatieve houding van de Franstalige gewestministers in deze dossiers vormt een tijdbom die de vreedzame samenleving van beide gemeenschappen in Brussel bedreigt.

Het is mijns inziens aangewezen dat de minister voor Brusselse Aangelegenheden dit dossier ter sprake brengt op het Overlegcomité met de Brusselse regering.

Tevens onderschrijf ik de recente motie van de collega's Van Vaerenbergh en Suykerbuyk, ten einde de Vaste Commissie voor Taaltoezicht te verzoeken alsnog een vordering tot vernietiging van de met de taalwetten strijdige benoemingen in de Brusselse OCMW's aan de Raad van State voor te leggen.

Vervolgens wil ik beklemtonen dat ook op andere vlakken dan het communautaire, Vlaanderen een overleg met Brussel dient aan te gaan. Brussel bevindt zich als een eiland binnen Vlaanderen en er bestaat een zeer grote interactie met het Vlaams-Brabantse hinterland en met de rest van Vlaanderen. Bovendien vervult het stadsgewest een drievoudige hoofdstedelijke functie en worden er door het Sint-Michielsakkoord niet onbelangrijke bevoegdheden overgeheveld van de gesplitste provincie Brabant naar het Brusselse gewest.

Rekening houdend met deze factoren wordt het steeds meer noodzakelijk dat Vlaanderen ook over gewestmateries samenwerkingsakkoorden afsluit met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ik verwijs hierbij naar het voorstel van resolutie betreffende de samenwerking tussen het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dat ik samen met collega Van Vaerenbergh in de Vlaamse Raad heb ingediend. In deze resolutie staat dat volgende aangelegenheden in een dergelijk overleg moeten worden opgenomen: de ruimtelijke ordening, de verkeerspolitiek, de werkgelegenheid, het milieubeleid, de luchthaven van Zaventem en de buitenlandse handel.

Ook in de raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie werd een resolutie goedgekeurd, waarin wordt gepleit voor een degelijk structureel overleg tussen Brussel en Vlaanderen, ook op het vlak van de gewestmateries. Ook het project Vlaanderen-Europa 2002 bleef in de Vlaamse Gemeenschapscommissie niet onbesproken. De geringe aandacht die in dit project aan Brussel wordt besteed, baart ons zorgen.

Dielens

Met Wallonië dient overigens ook een gelijkaardig overleg te worden gevoerd. Hiervoor verwijs ik naar het voorstel van resolutie inzake de samenwerking tussen Vlaanderen en Wallonië dat ik in de Vlaamse Raad heb ingediend.

Om het verfransingsgevaar te counteren, is het tenslotte niet voldoende de band tussen Vlaanderen en Brussel te verstevigen. Als de meest zuidelijke stad van het Nederlandse taalgebied, de hoofdstad van Europa en tevens scharnier van het Germaanse en het Latijnse cultuurgebied is Brussel voor de betekenis van het Nederlands in de wereld van essentieel belang. Ik verwijs hierbij naar de standpunten ingenomen door tal van Nederlandse en Vlaamse prominenten – onder andere door de voorzitter van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de heer Michiel Vandenbussche – over de rol die Brussel kan spelen als brughoofd van de Vlaams-Nederlandse culturele samenwerking. Ook de Vlaamse regering kan op dit terrein een positieve rol spelen.

Ten slotte verwijs ik naar de belangrijke rol die de Nederlandse EG-onderdanen in en rond Brussel kunnen spelen, niet in het minst naar aanleiding van toekomstige verkiezingen. Het is hoog tijd dat de band tussen de Vlamingen in Brussel en in het randgebied en de andere EG-onderdanen wordt aangehaald.

De voorzitter : De heer De Boeck heeft het woord.

De heer A. De Boeck (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb aandachtig geluisterd naar het serene en juiste pleidooi van collega Creyf voor verruimde Vlaamse belangstelling voor Brussel en haar praktische aanbevelingen.

Deze opmerkingen gelden gedeeltelijk ook voor de heer Dielens. Zijn kritiek op de schandalige toestanden in de Brusselse OCMW's treffen echter zijn partijgenoot.

Aan de spreker van het Vlaams Blok die van Brussel een nieuw Sarajevo wil maken, zeg ik dat dit niet aan de Vlamingen besteed is !

Ik wens niet in herhaling te vallen en zal mij beperken tot een aantal aanvullingen die voor mijn partij belangrijk zijn.

Ten eerste, mijn partij schaaft zich achter de kritiek van het Rekenhof over de slechte controle.

De eerste auditeur bij het Rekenhof verklaarde en ik citeer : De Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) krijgt in toenemende mate opdrachten die haar statuut van rechtsopvolger van de Nederlandse Commissie voor Cultuur overstijgen : bijvoorbeeld de Brusselluiken, in sommige decreten het speciaal trekkingsrecht op het Investeringsfonds, de voorafname op het VFIK. Hier wordt de VGC veeleer een verlengstuk voor Brussel van de Vlaamse regering. Einde citaat.

De auditeur verwijst naar artikel 65 van de Brusselwet van 12 januari 1989. Ik citeer : elke gemeenschapscommissie kan de verordeningbevoegdheden uitoefenen die haar zijn overgedragen respectievelijk door de Vlaamse Raad en de Franse Gemeenschapsraad. Er lopen dus een aantal financieringskanalen vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de VGC die aan de klassieke controle door het Rekenhof ontspannen. De jure is het VGC echter niet aan deze controle onderworpen. Het steeds aangroeiend aantal technieken om de VGC, buiten haar dotatie, middelen toe te spelen, holt de waarborg uit die via de controle van het Rekenhof geboden wordt voor de correcte aanwending van de overheidsmiddelen. Het Rekenhof heeft reeds in de subcommissie van Financiën zijn visie hieromtrent kenbaar gemaakt. Einde citaat.

Ten tweede, de prioriteiten. Men voorziet in een bedrag van 60,8 miljoen frank om Brussel beter bekend te maken in Vlaanderen. Men voorziet in 40 miljoen frank voor het in-

ternationale kunstenfestival in Brussel.

Mijn fractie heeft hier niets op tegen.

Desalniettemin vraag ik mij af of wij niet afglijden naar een opbod waardoor – na Antwerpen '93 – elke Vlaamse stad een culturele manifestatie zal willen inrichten : Brussel '94, Gent '95, Brugge '96, Hasselt '97.

Tegenover deze uitgaven voorziet men slechts in 40 miljoen frank voor kansarmoedebestrijding van het VFIK.

Ik geef graag toe dat het Brussels Gewest ook zijn verantwoordelijkheid heeft en zeker op gebied van tewerkstelling. Het Vlaamse cultuurbeleid in Brussel verdient weliswaar voorname aandacht, maar de noden liggen volgens ons, ontegensprekelijk het hoogst in de sociaal-economische sector.

Denken wij nog maar alleen aan de leegstand en de verkrotting.

Ik heb het overigens niet uitsluitend over de woonfunctie.

Noem bijvoorbeeld de door Stad en Cultuur aangekaarte problematiek in verband met de overdracht van de Nederlandstalige Culturele centra. Ik citeer : Met betrekking tot het ontwerp van decreet tot regeling van de overdracht van roerende en onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie en meer in bijzonder de gemeenschapscentra, juicht Stad en Cultuur het principe van de overdracht van de lokale culturele infrastructuur toe. Inhoudelijke regelgeving, personeelsbeleid en verdere uitbouw kunnen zodoende op geïntegreerde wijze aangepakt worden. Stad en Cultuur heeft echter fundamentele bezwaren tegen de modaliteiten van het ontwerpdecreet. Vele gemeenschapscentra dreigen hun erkenning te verliezen omdat zij niet meer beantwoorden aan het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en de subsi-

De Boeck

diëring van Nederlandstalige culturele centra. Een krediet – gespreid over 20 jaar – van maximum 450 miljoen frank is volstrekt onvoldoende voor de kosten van het eigenaarsonderhoud, verbouwing en vernieuwbouw omdat een aantal gebouwen sterk onderkomen zijn. Ook de jaarlijkse schijven voor uitrustingsgoederen en kosten van beheer en gebruik zijn erg krap. Einde citaat.

Tot slot zou ik voor de Vlaamse Gemeenschap en zijn hoofdstad graag de volgende invalshoek ter overweging geven. Laat ons voorbeeldig streven naar federale en Europese loyaliteit na de Sint-Michielsakkoorden. Wij kunnen misschien beginnen met de oude mythen over de culturele, de sociale en economische achteruitstelling van de Nederlandstalige Brusselaars en de Vlamingen in de randgebieden te doorprikken.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Van Vaerenbergh (op de tribune) : Ik ga niet beweren dat er nooit problemen zijn geweest of er zich geen meer voordoen. Denken wij inderdaad maar aan de door mijn partijgenoot Cauwelier in de Brusselse Raad aangebrachte problemen in de Brusselse OCMW's en ziekenhuizen. Ik waarschuw echter stellig voor overdrijving en het steeds maar op dezelfde nagel blijven kloppen.

Ik pleit eerder voor een volwassen, zelfbewuste en pacifistische houding.

Extrimistische acties, zoals die gisteren nog plaatsvonden door groepen als TAK, dienen onze zaak niet. Ik zal mij steeds blijven verzetten tegen misbruik van taalgevoeligheden voor politieke doeleinden.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal niet terugkomen op alles wat reeds over uw begroting werd gezegd, noch op de goede punten ervan noch op de bedenkingen die ter zake werden geformuleerd.

Na alles wat hier werd gezegd, meen ik dat het ogenblik isaangebroken om eens ruimer te kijken en na te gaan hoe de verhoudingen in Brussel liggen en meer bepaald van Vlaanderen en de Brusselse Vlamingen ten opzichte van Brussel.

Mijnheer de minister, op dit ogenblik wordt in dit land opnieuw veel aandacht geschonken aan de taal-aanhorigheid en het taalgebruik. Wij hebben dat recent meegemaakt inzake het Eurocorps en het Merkenbureau in Spanje. U hebt kunnen vaststellen dat heel wat mensen daaraan aandacht besteden. Velen dachten dat de taalproblemen eigenlijk voorbij waren, maar blijktbaar is dat terecht niet het geval.

Diezelfde aandacht vanuit Vlaanderen voor Brussel is toegespitst op het probleem van het gebruik van de talen.

Ik heb een tijdje geleden aan de Vlaamse minister van Volksgezondheid gevraagd of niet kon worden overwogen om ten voordele van de Vlamingen in Brussel eenzelfde regime toe te passen als ten overstaan van de allochtonen. Immers, wij stellen vast dat, in het gebruik van de talen in de ziekenhuizen, de Vlamingen dikwijls benadeeld worden en niet aan hun trekken komen. De vraag was eigenlijk provocatief gesteld.

Mevrouw de minister heeft mij toen geantwoord dat dit niet kon. Immers, in Brussel moeten de Vlamingen en de Nederlandstaligen op dezelfde wijze worden behandeld. Voor de Vlamingen is er dus geen onthaalregime maar gelijkheid in rechten en in feiten (?). Daar kwam het eigenlijk op neer.

Ik heb recent vernomen dat, aan de mensen die werden aangesteld om de Brusselse, Nederlandstalige allochtonen te begeleiden, gevraagd werd om de Brusselse Vlamingen toch te helpen. Dat is iets dat mij en de Vlamingen buiten Brussel zeer erg stoort. Het wantrouwen dat Brussel bij de Vlamingen buiten

Brussel oproept wordt daardoor gestoffeerd en zorgt voor problemen.

Ik kom daarop terug omdat dit zeer belangrijk is.

Ik heb onlangs twee interpellaties gehouden. Een over het gebruik van de taal in de openbare OCMW-ziekenhuizen en een over de benoemingspolitiek die in de 19 Brusselse gemeenten, zowel door de OCMW's als door de gemeentebesturen, wordt gevoerd. Immers, het is dat imago dat de Vlamingen buiten Brussel over Brussel onthouden.

Wij moeten te allen prijze vermijden dat Brussel het imago krijgt een onvriendelijke stad voor Vlamingen te zijn.

Dat is niet alleen onze opdracht want de eersten gelast met die taak, zijn de Vlaamse en Franstalige Brusselaars. Immers – ik herinner u aan het besluit van mijn tweede interpellatie in verband met het taalgebruik in Brussel –, het Brussels samenlevingsmodel moet tot voorbeeld dienen voor het model dat wij voor ons land wensen op te bouwen. De uiteindelijke toetssteen zal niet de toekomstige onderhandelingen tussen Vlamingen en Franstaligen zijn, maar wel de manier waarop men tegemoet komt aan de noden van zowel Franstaligen als Vlamingen en hun de kans geeft zich in de microkosmos van Brussel-19 te ontplooiën.

De voorzitter : De heer Van Hautem heeft het woord.

De heer J. Van Hautem : Mijnheer Van Vaerenbergh, ik voeg er nog een voorbeeld aan toe.

Bijna anderhalf jaar geleden plaatste de gemeente Elsene in het reclameblad Flan een eentalig Franstalige wervingsadvertentie voor één adjunct-aspirant politieagent en enkele sociale werkers. Daarin werd zelfs de kennis van het Nederlands niet meer geëist, wel van het Frans en het Arabisch. De Vaste Commissie van Taaltoezicht heeft zich ter zake uitgesproken en geoordeeld dat dat

Van Hauthem

niet kon. Op mijn vraag dienaangaande antwoordde de heer Picqué als voornaamste argument dat hij toch niet de hele benoemingspolitiek van de 19 gemeenten kon controleren en dat de personen in kwestie, aangezien het om tijdelijke benoemingen ging, uiteindelijk toch al uit dienst waren. Daarbij stel ik mij de vraag wat de Nederlandstalige leden van de Brusselse Executieve, die toch ook op de hoogte waren van die klacht, daar eigenlijk zitten te doen.

Ik herhaal mijn stelling van daarstraks : aan dergelijke sinds jaren scheefgegroeide toestanden kunnen wij niets doen. Het enige wat wij blijkbaar nog konden, was – zoals de heer Picqué opmerkte – bij deze nieuwe aanslag op de taalwetgeving erop wijzen dat het toch te ver ging, ook al omdat de bevoegdheid inzake de voorwaarden voor de aanwerving van politie-agenten buiten de materies van het Brusselse Gewest valt.

Ik zeg het nogmaals : zelfs de minister-voorzitter van de Brusselse Executieve verklaart dat hij dat allemaal niet in het oog kan houden en dat wij gerust klacht mogen indienen, dat hem dat hoegenaamd niet stoort !

De heer E. Van Vaerenbergh : Dat voorbeeld was evenmin aan mijn aandacht ontsnapt. Overigens, ook de volksunie heeft ter zake vragen gesteld en antwoord gekregen van de federale minister van Binnenlandse Zaken.

Ik ga voort met mijn betoog. Zoals ik opmerkte, wordt de samenleving in België voornamelijk bepaald door de evolutie in Brussel.

Ik voeg daaraan toe dat, hoewel veel afhangt van de Brusselaars zelf, Franstaligen en Vlamingen, wij in ieder geval moeten afdwingen waarop wij recht hebben, te meer wanneer ik vaststel dat wij soms omwille van onachtzaamheid of om een andere reden niet onmiddellijk ingrijpen in

geval van scheefgegroeide toestanden.

De suggestie die daarstraks werd gedaan om ter zake een evaluatie te maken, lijkt mij een zeer goede suggestie.

Mijnheer de voorzitter van het Adviescomité, ik denk dat wij inderdaad, in het belang van de Vlamingen in Brussel, aan dit probleem zeker enige aandacht moeten schenken. Ik denk bij voorbeeld aan het colloquium dat vorig weekend aan de VUB werd gehouden met betrekking tot het stemgedrag van de Europeanen bij eventuele verkiezingen.

Ik meen dat wij daarover niet in sloganske termen moeten spreken, maar concreet op het terrein de reeds bestaande resultaten van het onderzoek gebruiken en verwerken, zodanig dat wij gewapend zijn om een antwoord te geven wanneer volgend jaar of nog later zal worden gesproken over het stemrecht van Europeanen onder meer ook in de negentien Brusselse gemeenten. Wij moeten hiermee nu beginnen om te gepasten tijde aan dit probleem een oplossing te kunnen geven.

Mijnheer de minister, mijn partij en ik zelf hebben altijd geijverd voor Europa. Wij zijn van oordeel dat ter zake de totaliteit moet worden bekeken en nagegaan hoe de zaken evolueren in de Samenwerkingscommissie, overlegorgaan tussen de Brusselse en de federale regering ; zij bepaalt wat zowel door Brussel als op het federaal niveau zal worden gedaan, meer bepaald wat de Europese roeping van Brussel betreft. Voor het ogenblik beschouwen wij Brussel te veel of louter en alleen vanuit het standpunt van de gemeenschapsmateries. Wij moeten deze zienswijze opgeven en nagaan hoe in concreto in Brussel een aantal zaken in orde of misschien in wanorde worden gebracht.

Collega Dielens, wij moeten zeer dringend werk maken van de samenwerking tussen het Vlaamse Gewest

en het Brusselse Gewest. Wij moeten inderdaad tot overlegstructuren komen. Uiteindelijk zullen de Franstalige Brusselaars ons slechts appreciëren in de mate dat wij tonen niet alleen belangstelling voor Brussel te hebben maar ook met Brussel wensen samen te werken. Die samenwerking moet geschieden zowel wat een aantal gemeenschapsmateries maar ook wat sommige gewestmateries betreft, op voet van gelijkheid en met de kracht en de middelen die wij daaraan wensen te besteden, maar ook met de stok achter de deur om bepaalde zaken af te dwingen. Ik bedoel bij voorbeeld de benoemingspolitiek die in Brussel de laatste jaren verkeerd is gelopen en die de fundamenteën van onze samenleving in Brussel en in de federatie op het spel zet.

Mijnheer de minister, naar aanleiding van de met reden omklede motie inzake het Taalgebruik in de OCMW-ziekenhuizen hebben de Vlaamse Raad en ikzelf gevraagd of er geen mogelijkheid tot het inroepen van een belangenconflict bestond. Het antwoord dat u mij op het ogenblik van mijn interpellatie heeft gegeven, ontgoochelt mij. Ik ben van oordeel dat wat ook de institutionele mogelijkheden van het overleg federatie-gemeenschappen en gewesten moge zijn, het feit dat het belangenconflict aan de orde zou worden gesteld, het bewijs zou leveren dat wij als Vlaamse regering, als Vlaams parlement en als Vlamingen van buiten Brussel aandacht hebben voor deze problematiek. Wanneer Brussel problemen heeft, zijn wij altijd bereid erover te spreken. De Brusselse instellingen moeten er ook de consequentie uit trekken dat zij in eerste orde zelf orde op zaken moet stellen conform de (taal)wetgeving die voor iedereen geldt.

Mijnheer de minister, ik ben gelukkig dat wij misschien een stok achter de deur hebben gevonden om via de Vaste Commissie voor Taaltoezicht al de onwettige benoemingen, waarvan minister-president Picqué beweert dat zij definitief zijn, in vraag

Van Vaerenbergh

te stellen en er nog een mogelijkheid bestaat om druk uit te oefenen zodat deze benoemingen nog kunnen worden verbroken. Dàt zal een teken van macht zijn ; dat is een complementair gegeven van wat eigenlijk de regel is van de consensus in de Brusselse regering.

Van dit instrument moeten wij gebruik maken om aan te tonen dat wij — en de Brusselse Vlamingen — voldoende haar op onze tanden hebben om één en ander af te dwingen en om duidelijk te maken dat men niet met onze voeten moet blijven spelen.

Na dit betoog over Brussel en over Europa wens ik nog even in te gaan op de verhouding tussen de Vlamingen enerzijds en Brussel en de Brusselse Vlamingen anderzijds,

Men moet aan de Vlamingen geen zaken trachten wijs te maken die niet stroken met de werkelijkheid. Er moet hen duidelijk worden gemaakt dat de Brusselse Vlamingen in een stad leven die weliswaar onze hoofdstad is, maar die, grotendeels door historische omstandigheden en door de wijze waarop haar bewoners worden voorgelicht, afbreuk doet aan de gelijke en gelijkwaardige behandeling van al haar inwoners zowel Vlamingen als Franstaligen.

In Brussel werden heel wat uitstekende acties ondernomen om Vlamingen te ontvangen. Het gaat echter nooit om contacten tussen Vlamingen en Franstaligen, terwijl dat nochtans nodig is. Wij moeten immers weten hoe zij over bepaalde aangelegenheden denken, wat kan leiden tot een dialoog die ons in staat moet stellen bepaalde verkeerde interpretaties of standpunten te weerleggen.

Wij hebben in het Adviescomité Brussel en Vlaams-Brabant reeds gepraat over de tactiek die wij zouden volgen om te komen tot een dialoog, niet alleen met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, maar ook

van parlement tot parlement en van regering tot Brusselse Hoofdstedelijke Executieve. Er moet kunnen worden gepraat over de bevoegdheid aangaande een aantal gewestelijke materies. Dat zou ons een grote stap vooruit helpen en het zou ons toelaten de Vlamingen niet verder een ideaal beeld van Brussel voor te schotelen, maar de werkelijkheid zonder meer. Dat moeten wij bereiken, in het belang van onze hoofdstad.

Mijnheer de minister, wij zullen uw begroting goedkeuren en wij hopen dat u uw doeleinden zal bereiken en dat de prioriteiten en de nieuwigheden die erin zijn vervat Brussel zullen doen uitstralen. En die uitstraling moet niet enkel zijn gericht tot de Vlamingen — tussen hen kunnen er geen problemen zijn — maar vooral tot de Brusselse Franstaligen. De problemen situeren zich immers in Brussel zelf en daarvoor moeten oplossingen worden gevonden.

De heer H. Suykerbuyk (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit mij aan bij datgene waarmee collega Van Vaerenbergh eindigde. Brussel is inderdaad geen eiland. In die optiek wilde ik enkele opmerkingen maken.

Toen wij in deze Raad Vlaanderen-Europa 2002 bespraken heeft de voorzitter van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de heer Vandebussche, er terecht op gewezen dat er over Brussel een merkwaardige stilte heerste in dit debat. Het leek wel of Brussel buiten het bereik en de aandacht van Vlaanderen lag. Dat is natuurlijk onjuist, maar die indruk werd wel gewekt. Als gevolg van een aantal omstandigheden is Brussel uit het historisch patroon van Vlaanderen weggegroeid. Ik weet dat dit een vaststelling is die niet iedereen graag hoort. Het is niettemin zo. De belangstelling voor Brussel en de Brusselse Vlamingen vermindert, ook al heeft Vlaanderen alle belang bij Brussel. Ook in Brussel wonen immers Vlamingen — wat

iets anders is dan Vlaamse Brusselaars, in de relatie Vlaanderen-Europa is Brussel een belangrijke schakel en zonder Brussel zou Vlaanderen vanbinnenuit bedreigd worden door zijn veelheid van provinciale en subprovinciale groeperingen en baroniën. Kortom, voor Vlaanderen is Brussel belangrijk. Ik zou het persoonlijk erg vinden als er binnen Vlaanderen een dynamiek tot stand zou komen waarbij alles wordt verkleind tot streekproblematiek. Het is integendeel nodig dat men zich vanuit Vlaanderen inschakelt in een meer dynamisch gegeven. Brussel hoort niet zomaar bij Vlaanderen, het hoort ook in geopolitiek opzicht bij Vlaanderen. De heer Dielens heeft reeds gezegd dat de meest zuidelijk gelegen stad van de Nederlanden, Brussel, bij Vlaanderen hoort. Aangezien Brussel voor Vlaanderen belangrijk is, moet er vanuit Vlaanderen aandacht zijn voor de verdediging van de numeriek zwakke Vlaamse bevolkingsgroep in Brussel. Deze groep heeft uiteraard zijn instellingen, maar op het terrein hebben de Brusselse Vlamingen allicht het meeste te lijden van het feit dat de lokale besturen, zowel de gemeentebesturen als de OCMW's, tegenover Vlamingen hun eigen beleid voeren. Dit beleid houdt in zeer veel gevallen weinig of geen rekening met de Vlamingen. Afgevaardigden van deze Raad die samen met de Vlaamse Gemeenschapscommissie op werkbezoek waren, konden onlangs constateren dat de toegankelijkheid van de gemeentelijke infrastructuur voor Vlamingen erg moeilijk ligt. Er is niet alleen een probleem in verband met de toegankelijkheid, vanuit de plaatselijke besturen schijnen nu ook problemen te komen in verband met de toepassing van de taalwetgeving. Zo werd hier recent geïnterpelleerd over de ziekenhuizen. Ook de recente vraag om de taalwetgeving te wijzigen komt vanuit de Brusselse gemeentebesturen.

Zij vinden het heel moeilijk om politieagenten aan te werven, alsof niet

Suykerbuyk

elke gemeente in dit federale land problemen heeft in verband met werving. Het is natuurlijk ontoelaatbaar om de taalwetgeving op dit punt te wijzigen. De taalwetgeving geldt niet voor gekozen mandatarissen, maar toen ik onlangs de woorden hoorde van de burgemeester van Brussel dacht ik dat het misschien wel interessant zou zijn om de taalwetgeving te wijzigen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer Suykerbuyk, ik heb de federale minister van Binnenlandse Zaken hiervan onlangs ondervraagd. Hij heeft bevestigd dat er inderdaad geen taalvereisten bepaald zijn bij de benoeming van een burgemeester.

De heer H. Suykerbuyk : Dat is ook de reden waarom ik zeg dat het misschien wel beter zou zijn om de taalwetgeving op dat punt aan te passen. Dat punt is echter niet aan de agenda van deze vergadering.

In verband met Brussel wil ik nog opmerken dat wij allen als Vlamingen deze instellingen gewild hebben. Mijnheer Van Hauthem, de meeste Vlamingen hebben dat gewild. Ik geef toe dat niet iedereen het daarmee eens was. Men heeft ons gezegd dat de machtspariteit een heel belangrijk instrument was. Ik geloof dat dit instrument onvoldoende wordt toegepast. Mijnheer de minister van Brusselse Aangelegenheden, u herinnert zich zeker nog dat u in de periode van het Egmontpact amendementen hebt ingediend om de Brusselse Vlamingen op het lokale vlak een verzekerde aanwezigheid te geven. Welnu, vanuit de idee van de machtspariteit zou men tot eisen moeten komen. Ik weet wel dat de belastingen in de Hoofdstedelijke Raad worden gestemd, maar men zou toch meer gebruik moeten maken van de machtspariteit in het college. Zo zou men eisen kunnen stellen rond de toegankelijkheid van alles wat er op het gebied van welzijn

en cultuur op het gemeentelijk niveau gebeurt.

Het is normaal dat wij, die geloofden in de quasi-pariteit als hefboom, er tegelijkertijd voor pleiten dat die hefboom vaker zou worden gehanteerd.

De Vlaamse bevolkingsgroep is numeriek zwak. Hij kan nog verzwakken omdat de leegloop van de stad naar het platteland een algemeen gegeven is dat tot zich tot op heden in elke grootstad blijft handhaven. Er is geen enkele reden om te veronderstellen dat Brussel in dit opzicht een uitzondering vormt. De vaststellingen spreken voor zichzelf.

Men moet een strategie bedenken waarbij niet in de eerste plaats bij wetten en decreten moet worden gehandeld. De Vlaamse Gemeenschap zou Vlamingen die in Brussel zijn tewerkgesteld als eerste doelgroep kunnen nemen om zich in Brussel te komen huisvesten en aldus het aantal Vlamingen in Brussel te verhogen. Hiervoor moet weliswaar worden voorzien in huisvestingsmogelijkheden. Het is echter belangrijk om Brussel te bevolken met Vlamingen. Naast het feit dat de numeriek meest zwakke groep niet zwakker mag worden, bestaan hiervoor redenen die gelden voor elke hoofdstad, bijvoorbeeld h e t mobiliteitsprobleem en de verschraving van het stadsleven. Ook ik luister dagelijks naar de radio, het fileprobleem van en naar de hoofdstad slaat elke morgen en avond weer toe.

Het kan naief klinken, maar Brussel heeft er alle belang bij niet enkel een hoofdstad te zijn, maar een stad van mensen, Vlaamse mensen.

Ten slotte wil ik wijzen op het belang van Brussel als Europese hoofdstad voor Vlaanderen. Het uitgangspunt hierbij is het lokalisatieprincipe, dat geldt voor de Europese instellingen. Het lijkt wel of het Europese Brussel doet alsof Vlaanderen niet bestaat. Men hoeft er niet aan te twijfelen dat Europa met Berlijn of Madrid als hoofdstad in haar instellingen een

Duitse of Spaanse weerspiegeling zou kennen. In Brussel is dit niet het geval. Van een Vlaamse afstraling is geen sprake, integendeel. Dit is belangrijker dan het recent opgerichte heilige huisje van het **Merkenbureau**. Dit lokalisatieprincipe — Brussel als tweetalige stad en als hoofdstad van Europa — moet meer dan nu het geval is, worden doorgetrokken naar de Europese instellingen.

Terloops wil ik vermelden dat de Franstaligen ongetwijfeld hebben gemerkt dat de francofonie in Brussel moet wijken voor het Engels. In het Brussels Hoofdstedelijk Gebied tellen wij dertig percent vreemdelingen. Samen met de Vlamingen vertegenwoordigen zij bijna de helft van de volledige bevolking. De Franstaligen hebben er alle belang bij om een bondgenootschap te sluiten met de Vlamingen.

De Brusselse Vlamingen horen bij Vlaanderen, Brussel is Vlaams omdat het de hoofdstad is van Vlaanderen en voor de Nederlandstalige gemeenschap is Brussel een steunpunt in Europa, ook omdat Brussel de meest zuidelijk gelegen hoofdstad is. Dit heeft niet enkel een historische oorzaak, het zou interessant zijn na te gaan in welke richting Europa zich zou ontwikkelen wanneer men het concept van de cultuurregio's zou toepassen - naar mijn gevoel het enige concept dat Europa van zijn staatsfederalisme kan weerhouden. In een dergelijke context is Brussel onontbeerlijk in coherentie met Vlaanderen. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de sprekers omdat zij bij de benadering van dit onderwerp afstand hebben genomen van de cijfers en erin zijn geslaagd het debat open te trekken.

Wat de cijfers betreft, kan ik kort zijn. Uit de teneur van de verschillende uiteenzettingen mag ik afleiden dat men het erover eens is dat

Weckx

wij op het gebied van de middelen inzake Brussel op een ogenblik zijn beland waarop alles nog geen rozegeur en maneschijn is, maar er toch voldoende middelen worden aangewend. De heer Dielens heeft er terecht op gewezen dat in 1989 werd uitgerekend dat de investeringen die Vlaanderen uit zijn gemeenschapsbegroting doet naar Brussel, meer dan 11 miljard frank belopen. Het is wellicht goed om de berekening opnieuw te maken. Ik ben ervan overtuigd dat wij vandaag het bedrag van 12 miljard frank benaderen.

Het is echter belangrijker om te werken aan een strategie. De meesten van de sprekers hebben ervoor gepleit om tussen Vlaanderen, de Vlaamse volksvertegenwoordiging en de Vlaamse regering enerzijds en de Vlaamse gewestraadsleden van Brussel en de Vlamingen in de Brusselse Executieve anderzijds, te zoeken naar structuren waarin door de wetgeving niet werd voorzien, maar die we met het akkoord van de Vlaamse Brusselaars kunnen vastleggen.

Dat zou reeds een eerste belangrijk element zijn omdat er dan structurele instellingen, desnoods de facto instellingen, zijn waar men voortdurend overleg kan hebben. Momenteel krijgt de Vlaamse Gemeenschapscommissie, ook via de fameuze trekkingsrechten uit de Sint-Michielsgelden voor de eerste keer, 1 miljard 200 miljoen frank in plaats van een half miljard frank, waar ik blij om ben. Het ogenblik is dan ook aangebroken om vanuit de Vlaamse Gemeenschap maar in akkoord met de Vlamingen in Brussel, te werken aan een meerjarenstrategie. In het laatste college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie waar ik toegevoegd lid ben, heb ik daarvoor gepleit. Het is niet helemaal correct mijnheer Van Hauthem, te denken dat nog niets is gebeurd. In 1990-1991 hebben wij gedurende een heel jaar in de werkgroep Brussel van de Vlaamse Raad personen uit Brussel

ondervraagd en hen voorgesteld suggesties te doen. Er bestaat daarover een lijvig rapport van de hand van de heer Garcia. Op 10 juli 1991 kwam er in de Vlaamse Raad een tienpuntenprogramma tot stand dat door alle fracties van de Raad werd gedragen. Voor de historische correctheid wou ik daaraan even herinneren.

Mijnheer Van Hauthem, ik ben het met u en met al **degenen** die het hebben gevraagd eens dat wij nu een strategie op middellange termijn moeten uitwerken. Dat is voordien nooit gebeurd. Er werden voor de Brusselse Vlamingen heel wat initiatieven genomen maar er werd nogal vrij pragmatisch gehandeld. Zoals u weet, zijn wij Vlamingen pragmatici. Dat is op bepaalde ogenblikken ook goed. Vanuit de administratie en mijn departement wil ik mijn bijdrage om tot die strategie te komen leveren. In de volgende vergadering van de werkgroep Brussel zouden wij daarover een brainstorming kunnen houden om nader te bekijken op welke manier dat moet worden aangepakt en welke de elementen zijn die bij elkaar moeten worden gebracht.

Mijnheer Van Vaerenbergh, U hebt er goed aan gedaan de zaak van de benoemingen in Brussel op het humanitaire vlak te brengen. Het niet gebruiken van hun taal is enorm storend voor de Vlamingen buiten Brussel en ook voor de Vlamingen binnen Brussel omdat zij heel vaak het slachtoffer zijn van de gevoerde politiek. Een van de punten van het tienpuntenprogramma was Brussel vriendelijker maken voor de Vlamingen. Hoe wil men Brussel meer aanvaardbaar maken voor de Vlamingen wanneer deze in openbare ziekenhuizen niet kunnen worden geholpen in hun eigen taal. Wanneer men sukkel met zijn gezondheid weet men hoe belangrijk het is om in zijn eigen taal aan een geneesheer of verpleegkundige te kunnen zeggen wat men voelt, wat men ervaart.

Mijnheer Van Vaerenbergh, het kan zijn dat mijn antwoord u heeft ont-

goocheld of dat het niet ver genoeg ging. Ik ben de eerste om te bekenen dat ik veel verder zou willen gaan. Wij moeten af en toe ook eens afstappen van de idee dat alles juridisch onderbouwd moet zijn. Ik stel vast dat aan de andere kant van de taalgrens grote juristen en legalisten daar zelfs niet naar kijken wanneer dossiers aan het Overlegcomité worden voorgelegd, zelfs al gaat daar wel eens gelach op om te zeggen dat het betrokken geval niet als een belangconflict naar voren kan worden gebracht omdat er geen enkel juridisch been is om op te staan.

Dit moet echter kunnen. In de tweede interpellatie van vorige week hebt u een hint gegeven waarvan ik ruitertlijk heb toegegeven dat hij mij ontsnapt was. Ik heb in dat verband contact opgenomen met de Vlaamse beleidsverantwoordelijken in Brussel. Op het einde van de interpellatie waren wij het er ongeveer over eens dat dit een interessant middel zou zijn. Heel de problematiek van verstreken termijnen zou kunnen worden opgevangen indien de Vaste Commissie voor Taaltoezicht via een brief verhaal zou aantekenen bij de Raad van State. Wij moeten de Vlamingen in Brussel die kans geven, maar ik beloof u toch nog eens dat wij onze verantwoordelijkheid zullen opnemen indien dit om een of andere reden niet zou gebeuren. Wij zullen voldoende stof hebben om naar het Overlegcomité te gaan, zelfs al zou zich over deze aangelegenheid een juridisch dispuut kunnen ontwikkelen.

Brussel heeft ook een Europees probleem. Verschillende sprekers hebben dit thema aangesneden, enigszins in het licht van wat er de jongste weken in de Vlaamse Raad is gebeurd en van de standpunten die de Vlaamse regering daaromtrent unaniem heeft geformuleerd. Morgen vroeg komt het Overlegcomité samen en ik kan u meedelen dat de zaak van het Merkenbureau op de agenda staat en dat daarover morgen een eerste discussie zal worden gevoerd.

Weckx

Herman Suykerbuyk heeft gelijk wanneer hij zegt dat de aanwezigheid van Europa ons weinig dient en dat de kracht die van een tweetalige hoofdstad in een federaal land zou moeten uitgaan allesbehalve terug te vinden is in het Europese milieu. Sommigen onder u hebben terecht gepleit voor het zoeken naar bondgenootschappen. Het zou dan inderdaad wel eens kunnen zijn dat de Franstaligen onze bondgenoten worden omdat zij geconfronteerd worden met een aantal problemen die parallel lopen met de onze, zij het soms vanuit een andere context.

Ik heb in de te weinig regels van Vlaanderen Europa 2002 — de Vlaamse regering zal in de loop van de maand januari opnieuw bijeenkomen om te onderzoeken welke gevolgen moeten worden gegeven aan de discussies die wij daarover hebben gehad en ik hoop dat dit voor Brussel zeker het geval zal zijn — trouwens geschreven dat wij in de samenwerkingsakkoorden tussen de Vlaamse regering en de Brusselse regering een zeker systeem moeten inbouwen. Er zijn een aantal materies, onder meer deze in verband met ruimtelijke ordening die behoren tot de bevoegdheid van minister Kelchtermans en deze in verband met verkeerswezen die in de vorige regering behoorden tot de bevoegdheid van minister Sauwens waarover met het Brussels Gewest samenwerkingsakkoorden zijn gesloten. Het is juist dat het Brussels en Vlaams gewest erg op mekaar zijn aangewezen en dat de samenwerking tussen deze twee gewesten in de te bepalen strategie — daarover zal binnenkort nog worden gesproken in de werkgroep Brussel van deze Vlaamse Raad — in bepaalde concrete dossiers prioritair zou moeten worden en dat wij nog meer moeten loskomen van het idee dat wij in Brussel alleen maar bevoegd zijn voor gemeenschapsmateries.

Ik ben een minister die exclusief gemeenschapsmateries als bevoegd-

heid heeft, maar ik betrap er mij regelmatig op dat ik vaak zeg en schrijf dat Vlaanderen in Brussel enkel kan interfereren in gemeenschapsmateries. Dat is niet helemaal waar. Door het systeem van samenwerkingsakkoorden kunnen wij veel verder gaan. Dit element is bijzonder belangrijk voor de strategie die wij zouden moeten uitbouwen.

Wij zijn op een punt gekomen waarop wij kunnen zeggen dat zowel de Vlaamse gemeenschap en de Vlaamse regering een grote inspanning hebben gedaan voor Brussel. Sommigen onder u hebben daar voorbeelden van gegeven. Mevrouw Creyf en de heer Dielens hebben verwezen naar het recente decreet over de decentralisatie van het jeugdwerk, dat ook zijn gevolgen heeft voor Brussel.

In de voorbije jaren zijn er grote inspanningen gedaan voor Brussel, maar er is ook nood aan een strategie op middellange termijn en hiervoor is overleg nodig met de Vlaamse verkozenen in Brussel die het terrein zeer goed kennen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik dank de minister voor zijn antwoord en ben blij te horen dat sommigen bereid zijn de instellingen te evalueren.

De minister heeft gepleit voor een strategie inzake Brussel en heeft verwezen naar het verslag-Garcia. Toen dat verscheen, was ik nog geen lid van de Vlaamse Raad, maar ik heb het wel gelezen en men is mij zelfs komen vragen wat we daarmee konden aanvangen.

De verklaring van de heer Suykerbuyk dat de pariteit onvoldoende wordt toegepast, vind ik belangrijk, vooral vanwege een lid van de meerderheid.

Mijnheer de minister, als u over strategie spreekt, dan vrees ik wel dat u

niet dezelfde strategie bedoelt als wij.

Onze strategie voor Brussel beoogt op zijn minst een evaluatie van de instellingen en hun werking, om niet te zeggen dat ze in vraag moeten worden gesteld, zoals ik van in het begin heb gedaan.

Ik ga uit van twee vaststellingen.

Eerste vaststelling : in Wallonië hebben de regionalisten het gehaald op de communautaire strekking.

Tweede vaststelling : de Franstalige politici houden de Franstaligen duidelijk voor dat als België ooit uiteen valt — en boedelscheiding is geen taboewoord meer, vijf jaar geleden nog wel — Brussel nooit de hoofdstad van een onafhankelijk Vlaanderen kan worden.

Vanuit die twee vaststellingen moet een strategie worden gevormd en in Vlaanderen het vijandbeeld van Brussel voor een stuk worden weggenomen. Ik heb het hier niet over de politici, maar over gewone Franstaligen in de straat die dan nog voor het grootste deel verfranste Vlamingen zijn ik verwijs hierbij naar de Vlaamse graven met Franse opschriften op de kerkhoven van Molenbeek en Laken.

We moeten zelfs verder kijken dan een eventuele boedelscheiding. Bijgevolg vind ik dat wij ons als de sterksten moeten opwerpen, die de helpende hand uitsteken naar de Brusselse problemen in het algemeen, want Brussel kan de financiële problemen, de verkrotting en de verpaupering niet alleen aan.

Als wij dat beeld bij de gewone Franstaligen kunnen invoeren, zie ik de strategie in dat kader, en niet louter om de positie van de Brusselse Vlamingen te versterken. Als men hier al zegt dat de pariteit niet werkt, kan men zich afvragen of de instellingen effectief wel werken. De strategie moet in de eerste plaats natuurlijk gericht zijn op het waarborgen van de rechten van de Brusselse Vlamingen, maar ook op het wegwer-

Van Hauthem

ken van het vijandbeeld bij de andere kant van de taalgrens.

Volgens mijn informatie wordt in Brusselse Franstalige scholen het Nederlands helemaal niet meer onderwezen. Een onafhankelijk Vlaanderen heeft het beste institutionele kader om een spontaan proces van vernederlandsing op gang te brengen, dat er nu gedeeltelijk al is, omdat Franstaligen hun kinderen al effectief naar Vlaamse scholen sturen.

Wegens mijn woordenwisseling met de heer Van Rompuy daarnet, heb ik nu in de repliek gezegd wat ik in mijn betoog had willen doen.

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer F. Dielens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, tijdens de voorbije maanden hebben wij samen met andere collega's heel wat voorstellen voor samenwerkingsakkoorden gelanceerd. Ze hebben betrekking op gewestmateries tussen Vlaanderen en Brussel en tussen Vlaanderen en Wallonië. Immers, ook in Wallonië zijn er heel wat gemeenschappelijk ke problemen aan de orde. Het verheugt me dat de minister onze initiatieven ter zake steunt die in de vorm van voorstellen van resolutie bij de Vlaamse Raad werden ingediend.

In mijn betoog heb ik verklaard dat er budgettair steeds meer financiële steun vanuit Vlaanderen naar Brussel vloeit. Ik heb evenwel ook laten verstaan dat de welzijnssector, ondanks het feit dat er nu 40 miljoen frank naar kansarmoede gaat, nog steeds stiefmoederlijk wordt behandeld. Hoezeer wij ook het culturele aspect appreciëren, hoezeer wij ook vragen dat er op cultureel vlak een sterke aanwezigheid in Brussel zou zijn, toch vind ik dat wij de trein missen wanneer de kleine man in miserie gedompeld blijft. Ik pleit er dan ook voor dat er ter zake meer gebeurt.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, sta me toe dat ik hierop kort inga. Hetgeen de heer Dielens zegt, is correct : de welzijnssector en de gezondheidssector in Brussel vormen voor Vlaanderen nog steeds het arme broertje. Door de verhoging van de beschikbare financiële middelen — onder andere met de gelden die afkomstig zijn uit de Sint-Michielsakkoorden — moet het UGC evenwel mogelijk zijn om bij voorbeeld een groot gedeelte van de Sint-Michielsgeldten bij prioriteit te besteden aan de welzijns- en gezondheidssector. Dat moet evenwel gebeuren in gemeenschappelijk overleg waarbij de beleidsautonomie van de UGC geëerbiedigd moet worden. Misschien moeten er dan van de Sint-Michielsgeldten minder middelen gaan naar onderwijs en cultuur. Immers, wat deze twee laatste sectoren betreft, doet Vlaanderen wat het kan.

De heer F. Dielens : Ik ben het volledig met u eens.

Ten slotte, ik was eerder verwonderd over de reactie van mijn Agalev-collega die de fout afschuift op uw minister, waarmee hij minister Grijp bedoelt. Het betreft hier een gedeelde verantwoordelijkheid en wij zijn nu toch aan het proberen van oplossingen te vinden. Vanuit de Vlaamse Raad bieden wij hulp aan al die verantwoordelijken in Brussel. U kunt natuurlijk voorstellen dat zij allemaal ontslag nemen.

De heer A. De Boeck : Ik had het over een ander minister, namelijk de socialist Picqué.

De heer F. Dielens : Daarmee ga ik akkoord. Ten slotte wil ik nog kwijt dat wij als Vlamingen nu in het offensief moeten gaan, hoe de zaken er op Europees vlak ook voorstaan. Wij moeten proberen met onze EG-medemensen de strijd samen aanbinden.

De voorzitter : De heer De Boeck heeft het woord.

De heer A. De Boeck (op de tribune) : Mijnheer de minister, u bent blij dat u zo weinig cijfers hebt gehoord, maar met mijn opmerking over het Rekenhof bedoelde ik duidelijk dat ik als niet-expert inzake begroting toch meer inzage en controle wens door een onpartijdige instelling.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, het nadeel van het bespreken van meer algemene principes tijdens een begrotingsdebat, is dat een aantal personen dan op hun honger blijven wat concrete antwoorden betreft. Omwille van de beperktheid van het debat en ook omwille van de timing moeten de ministers een keuze maken.

Mijnheer Dielens, met betrekking tot de DAC'ers werd mij door de collega's Chabert en Grijp bevestigd dat er tijdens de laatste vergadering van de Brusselse Executieve is besloten deze DAC'ers met de hulp van het Brussels gewest te regulariseren naar het Gesco-statuut, dit evenwel op voorwaarde dat ook de Vlaamse Gemeenschapscommissie een bepaalde bijdrage in de begroting inschrijft. Welnu, in de begroting van de Vlaamse gemeenschapscommissie voor 1994 werd 10 miljoen frank ingeschreven, om deze mensen als Gesco te kunnen betalen, mits de tussenkomsten van het Brusselse Gewest ook gewaarborgd worden. In 1994 zal deze sociale anomalie dus worden rechtgezet.

Vervolgens kom ik terug op de vraag van de heer De Boeck, met betrekking tot het Rekenhof. Het gaat hier om een juridisch moeilijke zaak. Ook de vertegenwoordiger van het Rekenhof geeft dit toe.

De heer A. De Boeck : Mijnheer de minister, u hebt zich principieel verbonden om hieraan iets te doen. Mijn vraag is hoe u dit principe zult realiseren en op welke termijn.

Minister H. Weckx : Wij kunnen al-

Weckx

leen met de werkgroep Brussel van de Vlaamse Raad, met de minister van Brusselse Aangelegenheden en met het Rekenhof rond de tafel gaan zitten, ten einde via een protocol een oplossing te vinden.

Op het ogenblik is het standpunt van de Vlaamse **Gemeenschapscommissie** dat er geen enkele wetgevende of decretale bepaling is waaraan zij is onderworpen voor wat de controle van het Rekenhof betreft. Uit mijn contacten met de Brusselse verantwoordelijken blijkt evenwel dat zij bereid zijn hierover met het Rekenhof gesprekken op gang te brengen. Ik zal hiertoe een initiatief nemen.

De voorzitter : Mevrouw Creyf heeft het woord.

Mevrouw S. Creyf : Mijnheer de

voorzitter, ik wil verduidelijken dat de controle van het Rekenhof niet slaat op de uitgaven van het departement van minister Weckx, maar wel op de bestedingen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en op de voorafnames die deze commissie krijgt via de decreten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, conform artikel 74, punt 2 van het Reglement wordt de sprekerslijst nu ambtshalve afgesloten.

Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 9.30 uur en 14 uur opnieuw bijeen om de algemene bespreking voort te zetten met de materies Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, de materies Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid alsmede de materies Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken.

Is de raad het daarmee eens ? (*Ja*)

Dan is aldus besloten.

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 19.10 uur.*

BIJLAGE

VRAAG OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Welzijn en Gezondheid

Vergadering van dinsdag 16 november 1993

Vaste verslaggever : mevrouw L. Maximus, secretaris van de commissie

Vraag om uitleg van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de toekomst van de openbare ziekenhuizen

1. Uiteenzetting van de heer J. Vandeurzen

1. In een brief aan de Nationale Raad voor de Ziekenhuisvoorzieningen heeft minister Anselme advies gevraagd over de optrekking van de minimumbeddenscapaciteit van ziekenhuizen tot 250 bedden. Dat zal een enorme reorganisatie van de ziekenhuizen tot gevolg moeten hebben, samenwerkingsakkoorden zullen afgesloten moeten worden.

2. Als de gemeentebesturen beslissen de omzendbrief van 14 juli 1993 betreffende de algemene weddeschaalherziening voor de lokale besturen toe te passen, is ze — zonder enige beslissing van de OCMW's — rechtstreeks van toepassing op het personeel van de OCMW's. Het personeelsstatuut van de gemeente is immers in beginsel krachtens de wet zelf van toepassing op het OCMW. Uit de technische nota's blijkt voldoende dat de omzendbrief ook betrekking heeft op het geldelijk en administratief statuut van verzorgend personeel, verpleegkundigen e.d. Het spreekt vanzelf dat de OCMW's die een ziekenhuis exploiteren (en in zekere mate ook OCMW's die rustoorden exploiteren) in een bijzonder moeilijke situatie terecht komen als ze door een beslissing van de gemeente de weddeschaalherziening moeten toepassen. Een stijging van de personeelskosten door de weddeschaalherziening wordt vooralsnog niet gecompenseerd door een aanpassing van de ligdagprijzen. Minister Anselme is niet van plan om de financiering van de ziekenhuizen aan te passen aan de effecten van de lokale te onderhandelen arbeidsovereenkomsten.

3. Daarbij komt dat door de deficitregeling de moedergemeenten tegemoet moeten komen voor exploitatietekorten van openbare ziekenhuizen. Het tekort van de openbare ziekenhuizen door de weddeschaalherziening zal dus door de moedergemeente gedragen moeten worden. Dat is een onbillijke situatie, vermits ziekenhuizen in regel een functie hebben die verder strekt dan de gemeentegrenzen.

Vandaar de volgende vragen :

1. Wie is nu eigenlijk bevoegd voor het statuut van de openbare ziekenhuizen, ook wat de toepassing van de deficitregeling betreft ? De deficitregeling is opgenomen in een nationale wet, maar behoren de deficitregeling en het statuut van de openbare ziekenhuizen, sinds de regionalisering, niet veeleer tot de bevoegdheden van de gemeenschappen ?

2. Kan men het statuut van de openbare ziekenhuizen binnen het beheer van de OCMW's wel handhaven, wanneer we zien welke effecten dat met zich mee brengt ? De onderhandelingen over de loonakkoorden worden nu gedrukt door de gevolgen van de deficitregeling die de moedergemeenten moeten dragen.

3. Moet er, in het licht van de te verwachten reorganisatiegolf, geen soepeler regeling uitgewerkt worden om de OCMW-ziekenhuizen in staat te stellen gemakkelijker samenwerkingsverbanden aan te gaan ?

2. Antwoord van mevrouw W. Demeester-De Meyer

Voor de OCMW-ziekenhuizen doen zich problemen voor door maatregelen zowel op het federale niveau als op het lokale niveau.

1. Over de maatregelen op het federale niveau werd de Vlaamse Gemeenschap niet geconsulteerd. De minister zal overleg proberen tot stand te brengen. Persoonlijk is de minister niet gekant tegen grotere rationalisatie, als die gerealiseerd wordt door samenwerkingsverbanden tussen kleinere ziekenhuizen. De eis om tot één beheer op één campus te komen, vindt de minister onaanvaardbaar.

De exploitatie van ziekenhuizen is voor de OCMW's een facultatieve opdracht. De grote OCMW's hebben de exploitatie van ziekenhuizen van oudsher tot hun opdracht gerekend en zullen dit blijven doen. Het is begrijpelijk dat andere OCMW's zich vragen stellen over de leefbaarheid van hun ziekenhuis.

De recentste grondwetswijziging heeft de opdrachten van het OCMW, met o.m. de oprichting van ziekenhuizen, federaal gebonden. Daarenboven is de federale overheid bevoegd voor de basisregels betreffende de programmatie

en de financiering van de basisstructuur en eveneens voor de financiering van de exploitatie. De Vlaamse Gemeenschap oefent haar bevoegdheid uit binnen het federale kader. Het kan dus geenszins de bedoeling zijn dat de mogelijke deficits van ziekenhuizen te haren laste worden gelegd. Vermits eventuele deficits evenwel repercussies hebben op de gemeentelijke begroting, is de Vlaamse Gemeenschap, als voogdijoverheid, daar onrechtstreeks bij betrokken.

Vooraf wenst de minister duidelijk te stellen dat men pas op het ogenblik dat de besprekingen tussen de minister bevoegd voor de gemeenten, de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten en de vakbonden over wijzigingen aan het statuut voor het gemeentepersoneel bijna rond waren, heeft geconstateerd dat ook de OCMW's daarbij betrokken worden. De minister van Welzijn werd toen pas bij de besprekingen betrokken. Zij heeft onmiddellijk gewezen op de financiële problemen die een dergelijk akkoord voor de OCMW's zou veroorzaken. De onderhandelingen waren al te ver gevorderd om het voorstel terug te fluiten. De minister heeft dan gesteld dat het tot de autonomie van de gemeenten behoort om de weddeschaalherziening door te voeren en dat zij zelf moeten oordelen of ze daarvoor over de nodige financiële middelen beschikken. Het besproken statuut hield ook in dat de **meerkost** gecompenseerd moet worden door de afbouw van het aantal personeelsleden.

2. In de omzendbrief van 14 juli 1993 betreffende het sectoraal akkoord heeft de minister duidelijk gesteld dat zowel de aanpassing van de personeelsformatie als de invulling van de normatieve bevoegdheid inzake het administratief en geldelijk statuut vooraf besproken moet worden in het overlegcomité gemeenten-OCMW. Ook over de beslissing tot vaststelling of wijziging van het statuut van het gemeentepersoneel moet vooraf worden overlegd, voor zover die beslissing een weerslag kan hebben voor het OCMW. In het licht van een harmonisatie van het personeelsbeleid van beide lokale besturen kan niet genoeg worden gewezen op het belang van dat overleg. Ook bij het opmaken van de begroting en van meerjarige financiële beleidsplannen zullen de besturen er rekening mee moeten houden dat, buiten de decretaal bepaalde groeivoeten van de overheidsfondsen, het sectoraal akkoord geen aanvullende verhoging van de dotaties in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap tot gevolg kan hebben. De gemeenten moeten ervoor zorgen dat de globale **loonkost** op korte en lange termijn financieel draagbaar blijft bij een normale **middelenontwikkeling**.

Ook in de omzendbrief van 4 augustus 1993 n.a.v. het opstellen van de OCMW-begroting 1994 heeft de minister opnieuw gewaarschuwd dat het sectoraal akkoord van 18 juni 1993 over de krachtlijnen van een gemeenschappelijk administratief statuut en over de algemene weddeschaalherziening op 1 januari 1994, een merkbare weerslag op de personeelsuitgaven zal hebben. De minister heeft er tegelijkertijd op gewezen dat daarvoor geen verhoging van de dotatie in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap mogelijk is. De minister heeft de raad gegeven om, zoals bij het ambtenarenstatuut van de Vlaamse Gemeenschap de regel is, de loonkostverhoging wegens de **weddeschaalherziening** te compenseren door : 1. de personeelsformatie te reduceren, 2. de algemene incorporatie van toelagen en vergoedingen in de nieuwe schalen in te bouwen.

3. Met betrekking tot het statuut van de openbare ziekenhuizen en eventuele samenwerkingsverbanden heeft de minister de administratie de opdracht gegeven daarover een nota op te stellen. De minister wenst niet op dat onderzoek vooruit te lopen. Het is wel haar voornemen om het samengaan van openbare en private ziekenhuizen te vergemakkelijken, en om de Vlaamse OCMW's in de mogelijkheid te stellen hun ziekenhuizen onder te brengen in autonome instellingen.